

بیشک له پیا مه کافی نوور

شکرانه بربرسی

به ری ژیان و ئا مانجی به دیهاتی بوونه وهرانه

به دیوزره مان

سه عیدی نووری

دایناره

فاروق ره سوول یه جیا

کردوو به کوردی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

شوکرانہ بربری

به شیک له په یامه کانی نور

شوکرانه بریری

به ری ژیان و ئامانجی به دیهاتنی بوونه وهرانه

به دیوزره مان

سه عیدی نووری

دایناره

فاروق ره سوول یه حیا

کردویه به کردی

تېيىنى يەك:

ئەم كىتېبەي بەردەستى خوينەرى
بەرپىز، لە چەند نامىلكە و وردە باسىكى
"پەيامەكانى نور" پىكھاتوو، كە
سەرجه ميان لە ناوەرۆك و ئامانچ و
سوودەكانى شوكرانە بژىرى و، زيانەكانى
ناشكورى و ھەلپە و ئىسراف دەدوین.
مامۇستا نوورسى بۇ خۆى لەو پەيامانە
ھەلى بژاردوون و، بەم شىۋەيە بىلۆى
كردوونەتەو. (وەرگىز)

بهشی دووهمی مهکتوبی بیست و نۆهم:

په یامی ږهه مەزان

له کۆتایی بهشی یه کهمدا پوخته یه که سهارهت به شه عاتیره
ئیسلامی یه که نهوه نووسرا. له بهر نهوه، لهم بهشی دووهمدا چه ند
حیکمهتیک باس ده کرین که تایهتن به ږۆزووی مانگی ږهه مەزانی
په ږۆزهوه، که دره خشانوین و مهزنوینی شه عاتیره که نه.
(ئهم باسه بریتی به له "نۆ" سهرنج و مهسهلهی ورد و ناسک که
"نۆ" دانه لهو حیکمهته زۆرانهی ږۆزووی مانگی ږهه مەزانی په ږۆز
ده ده خات)

بسم الله الرحمن الرحيم

﴿شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنْزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِّنَ الْهُدَى
وَالْفُرْقَانِ﴾ (البقرة: ۱۸۵)

◆ سه رنجی یه کهم

ږۆزووی مانگی ږهه مەزان یه کی که له پینچ پایه کانی ئیسلام و، به یه کی که
له گرنه گزین په رسته شه کانی ئایینی ئیسلام داده نریت.
زۆربه ی ئهو حیکمهتانهی که به رو بوومی ږۆزووی مانگی ږهه مەزان، ږوو
ده که نه: ده رسته تی په روه رد گاریتی خوای گه وره و، ژبانی خوایی و
کۆمه لایه تی مرؤف و، په روه رده کردن و پاکژ کردنه وهی ده روون و،
شو کرانه ی به خشه خواییه کان.

لیردها، له نیوان ئهو حیکمه ته زۆرانه ی که له پوژوودا هه ن و، په روه ردگارینی خوای گه وره یان تیندا ده رده که ویت، ته نها یه ک حیکمه ت باس ده که ی. ئه وه ش بریتی یه له وه ی که:

خوای گه وره ی بالاده ست سه رزه ویی کردووه به سفره و خوانیکی پر له نیعمه تی له ژماره به ده ر، به جوړیکی وه هایش ئاماده ی کردووه که مرؤف پی نازانیت و بیری به لایدا ناچیت. خوای گه وره ده یه ویت به م شیویه که مائی په روه ردگارینی و میهره بانیی خۆی ده رپریت. که چی ئه و حه قیقه ته جوانه ی که شیویه سفره و خوانه که زمانی حالیه تی، مرؤف له ژیر په رده ی بی ئاگایی و هۆکاره کاندایینیت و له وانیه له بیریشی به چیته وه.

به لام له په مه زانی پیروژدا ئیمانداران یه کسه ر وه ک سوپایه کی ریکوپیکیان لی دیت و کالای به ندایه تی ده پۆشن و، پیش به ربانگ هه موو ئاماده ی ئه نجامدانی ئه و فره مانه ی خوای گه وره ی خاوه ن توانای ئه زه لی ده بن، که خو لکیان ده کات بۆ سه ر ئه و سفره و خوانه پر له که ره مه ی خۆی و پێیان ده فره موئ: "فرمون"

ئیت ئیماندارانیش، به م حاله یان، له به رامبه ر ئه م به زه یی و میهره بانیه گه وره و گشتی یه ی خوای گه وره وه، به ندایه تی فراوانی گه وره و ریکوپیک ده رده بن.

جا ئایا ئه و که سه نه ی که له م په رسته شه بلند و پزلینانه به رزه دا به شداریان نه کردووه، شایانی ئه وه ن ناوی مرؤفیان لی بنریت؟

◆ سه رنجی دووهم

چه ندین حیکمه تی زۆر له پوژووی په مه زانی پیروژدا هه ن، که مرؤف ئاراسته ی شوکرانه بژیری نیعمه ته کانی خوا وه ند ده که ن. ئه مه ش به م ئه و نه یه ی خواره وه روون ده که یه نه وه:

بئې گومان ئهو خؤراكهى كه خزمه تكارىك له خوار دنگهى پادشاوه
دهيهيئت، نرخى خؤى هميه (وهك له وتهى يه كه مدا باس كراوه). كه واته به
كه م پروانين و بئې نرخ زانينى ئهو خؤراكه به نرخانه نيشانهى گيلى يه و،
نه ناسينى به خشندهى راسته قينه شيان له بئې عه قلى يه و هميه، له كاتيكدا كه
خزمه تكاره كه پاداشت بدرېته وه و خه لات بكرېت!

هر بهم جؤره، ئهو نيعمه ته له ژماره به دهرانهى كه خواى گه وړه له سه ر
زه ويدا بلاوى كردوونه تموه، يېگومان داواى نرخه كانيمان لئ ده كات، كه
ئو وېش برېتى يه له شوكرانه بژيرى ئهو نيعمه تانه. هؤكاره پروالته تى يه كان له
راستيدا بار كيشى ئهو نيعمه تانه، هه ووه هاخواه نه پروالته تى يه كانيشيان وهك
خزمه تكار وان بؤ پېشكهش كردنى ئهو نيعمه تانهى خواه وند. جا ئيمه وهك
به هاى پيوست بهو خزمه تكارانه ددهين، منه تبار و چاوله به ريشيان ده بين،
به لكوزياتر له ئەندازهى خؤيان رېز و سوپاسگوزارى له پروياندا ده نوئين.

به لام خو به خشندهى راسته قينهى ئهو نيعمه تانه، كه بهو جؤره
به خشيونى و بلاوى كردوونه تموه، گه لئ شايانتره كه ئه و په پرى
سوپاسگوزارى و ستايشى بكهين و، له راده به دهر په زامه ند و منه تبارى بين،
كه هه ر خؤى - به زياده وه - شايستهى هه موو ئه مانه يه.

جا پېشكهش كردنى سوپاس بؤ ئهو خواه ونده و، دهر پرېنى په زامه ندى له
ئاستى ئهو نيعمه ته دا، به ووه ده بئې كه بزائين راسته وخؤ له لايه ن خواه وند
خؤيه وه هاتوون و، نرخيان بزائين و، هه ست به ووه بكهين كه پيوستمان
پيانه.

كه واته پوژووى مانگى په مه زانى پيروز كليلى شوكرانه بژيرى
راسته قينه و خاوينه و، شوكر و سوپاسيكي گه وړه و گشتى يه بؤ خواه وند.
چونكه زؤربهى خه لك له كاته كانى تر دا ئاوا به ناچارى نرخى زؤربهى
نيعمه ته كان نازان، له بهر ئه ووهى به نازار و سوتى برسيى گرفتار نابن. بؤ

نمونه: ئهوانه‌ی که زۆر تیرن، به تاییه‌تی ده‌وله‌مه‌ندان، راده و پله‌ی ئه‌و نیعمه‌ته‌ نازانن که له‌ خواردنی له‌ته‌ نانیکی و شکدا هه‌یه، به‌لام باوه‌رداری پۆژووانه‌تی له‌ ده‌می به‌ربانگدا هه‌ست ده‌کات که ئه‌و له‌ته‌ نانه و شکه نیعمه‌تیکی به‌نرخ‌ی خواجه و، به‌هه‌ستی "چه‌شن" شایه‌تی له‌سه‌ر ئه‌مه‌ ده‌دات. که‌واته‌ ئه‌وانه‌ی له‌ په‌مه‌زاندا به‌ پۆژوو ده‌بن، هه‌ر له‌ پادشاهه‌ تا ده‌گاته‌ بینه‌واترین هه‌زار، به‌ بۆنه‌ی هه‌ست کردنیان به‌ نرخ و بایه‌خی ئه‌و نیعمه‌ته‌ گه‌ورانه، شوکرانه‌یه‌کی مه‌عنه‌ویی مه‌زنیان ده‌ستگیر ده‌بێت و، پێشکه‌شی خواوه‌ندی خۆیانی ده‌کهن.

خۆراگرته‌ی مرو‌ف به‌ پۆژگاری مانگی په‌مه‌زان له‌ خواردنی ئه‌و خۆراکانه، و له‌و مرو‌فه‌ ده‌کات که به‌ نیعمه‌تیان بزانیت و له‌ جیگای شیای خۆیاندا دایاننیت. چونکه‌ ئه‌و مرو‌فه‌ له‌ گه‌ڵ خۆیدا ده‌دویت و به‌ خۆی ده‌لیت:

(ئهم نیعمه‌تانه‌ مو‌لکی من نین و من خواوه‌نیان نیم، چونکه‌ له‌ خواردنیاندا سه‌ربه‌ست نیم. که‌واته‌ مو‌لکی که‌سیکی ترن، که‌ هه‌ر له‌ سه‌ره‌تاوه‌ نیعمه‌تی ئه‌و بوون و هه‌ر ئه‌ویش پێی به‌خشیوم، وایستاش چاوه‌روانی فه‌رمانی ئه‌و ده‌که‌م بۆ خواردنیان)!

بهم جۆره، شوکرانه‌بژیری به‌کی مه‌عنه‌ویی ئه‌و نیعمه‌تانه‌ پێشکه‌شی خۆی خۆی ده‌کات.

بێر به‌م چه‌شنه، پۆژوو له‌ هه‌موو لایه‌که‌وه‌ ده‌بێت به‌ کلیلی ده‌رگای شوکرانه‌بژیری، که‌ ئه‌رکی راسته‌قینه‌ی سه‌رشاری مرو‌فه.

◆ سه‌رنجی سی‌هه‌م

یه‌ کێک له‌و حیکمه‌ته‌ زۆرانه‌ی پۆژوو که‌ پروو له‌ ژبانی کۆمه‌لایه‌تی مرو‌ف ده‌کات ئه‌وه‌یه‌ که: ئهم خه‌ڵکه‌ له‌ باری گۆزه‌رانه‌وه‌ جیاجیا دروست کراون..

له بهر نه وه، خوای گه وره داوا له دوه لږمه نډان ده کات که ده سټی یارمه تی بڼ برا هه ژاره کانیاں دریځ بکهن. گومان له وه شدا نی په که دوه لږمه نډان به تمواوی هه سټ بهو حالتی هه ژاری په ی هه ژاران ناکهن، که مایه ی بزواندنې به زه یی مروځه و، ناتوانن په ی به ږاده ی برسیتیی هه ژاران بیه و هک نه وه ی هه ژاران خوږیان هه سټی پی ده کهن، مه گهر به هوی نه و برسیتیی په ی که له ږوژوودا نه وانیش تامی ده چيژن و به خوږیان وه ده بیبن!

جا نه گهر ږوژوو نه بوايه، زور کس له و دوه لږمه نډانه ی که شوینی تاره ووه کانیاں ده کمون، نه بیانده توانی نه نډازه ی تازاری نه و برسیتیی و نه بونو په ی هه ژاران و ږاده ی پیوستی یان بڼ به زه یی و میهره بانې، تیښگن.

له بهر نه وه، به زه یی هاتنه وه ی مروځ به هاوړه گمزی خویدا (که خواوهند هم به زه یی په له ناخی مروځدا جیگړ کړدوه) ده پیټ به په یه کیڅ له و بنچینانه ی که هانده ری سوپاسگوزاری ږاسته قینه ن. چونکه هه موو که سیڅ (هه ر که سیڅ پیټ) هه رده م ده توانیټ له خو ی هه ژار تر بدو زیتنه وه، که له لایه ن خوای گه وره وه لیږ سراوه بڼ به زه یی پیډا هاتنه وه و ده سټ گرویی کړدنې..

جا نه گهر "ده روون" بڼ چه شتنی تالو ی برسیتیی ناچار نه کرایه، کس چاکه ی له گه ل که سی تر دا نه ده کړد، که نه مهش به زه یی به په کدا هاتنه وه ی نیوان مروځ داخوازیه تی. خو نه گهر هم کاره شی نه بڼام بډایه، نه یډه توانی به جوړنکی کامل و شایسته نه بڼامی بډات، چونکه له دل و ده روونی خویدا به هه سټنکی ږاسته قینه هه سټ بهو به زه یی ناکات.

◆ سهرنجی چواره م

سه باره ت به په روره رده کړدنې ده روون (نه فس) ی مروځیش، چه ند هیکمه تیڅ له ږوژوودا هیه.

یه کیڅک له وانه نه وه یه که سروشتی "نفس" ی مړوف به جزړیکي وایه
 حه ز ده کات له هه موو خزه ستنه وه یه که دهر باز بیټ و، هه میسه خوی به
 سه به ستي بیټنه وه. به راده یه که داوای په روه ردگار ټی په کی وه همی بؤ
 خوی ده کات، تا کو به ثاره زووی خوی بچو و ټیته وه..

"نفس" هه رگیز نایه ویت بیر بکاته وه له وهی که به نیعمه ته له ژماره
 به دهره کانی خوای گه موره گه شه ده کات و په روه رده ده کریت. به تایه ت
 نه گه ر له دنیا دا خاوه نی سه روه ت و ده سه لات یټ و، "بی ناگایی" ش پشتی
 گرتیټ. له بهر نه وه، وه که ژاره ل - بی پرس - ته پ ده داته سه ر نیعمه ته کانی
 خوا و، ده که و ټه هه لرو شینیان.

به لام له ر ژووی مانگی په مه زانی پر ژوزدا "نفس" ی هه موو که سپک،
 هه ر له زه نگین ترین ده وله مه نده وه تا نه دارا ترین هه ژار، ده که و ټه ناسینی
 خوی و، تیده گات که خاوه نی هیچ شتی که نی یه و، مؤله ت نه دراوه به
 ثاره زووی خوی په فتار بکات، به لکو مو لکی که خاوه نی هه یه و، به نده یه کی
 فه رمان به رداره و، به بی پو خسه ت و فه رمانی خاوه نه کی ناتوانیت ده ست له
 بچو کترین کار وه ریدات، ته نانه ت ده ست بؤ قومیک ټا ویش را بکی شیت
 به م جوړه، له خوبایی بوون و په روه ردگار ټی په وه همی په کی "نفس"
 ده شکیت و، کالای به نډایه ټی بؤ خوای گه موره ده پو شیت و، نه رکی
 سه ره کیی سه رشانی خوی، که شو کرانه بژیری یه، راده په رپیټ.

◆ سه رنجی پټنجه م

سه به اړه ت به پیکر دنی په فتاره کانی ده روونی یاخی و هانده ری
 خراپکاری (النفس الأماره بالسوء) و، نه ر مکردن و هاندانی بؤ وازه نیان له
 هه لسو که و ته چه و ا شه کانی، ر ژووی په مه زان حی که مه تی زوری تیدایه.
 لیږه دا ته نها یه که دانمیان باس ده که مین:

"د ورون" ی مړوف - به هوی بی ټاگایه وه - خوی له بیر ده چټمه وه و،
 ټو کوله واری په بی سنوور و.. هزاری په له پراډه به دهر و، که مته رخه می په
 زوره ی له ماهیه تیدان، نه ده یانینیت، نه حه زیش ده کات بیانینیت!

له بهر ټوه، له لاوازی خوی و، به ره و نه مان چوونی و، ټه ندازه ی ټو
 کاره ساتانه ی له مه لاسدان بوی، بیر ناکاته وه. ټوه شی له یاد ده چټ که
 جه سته ی له گوشت و ټیسکینکی ټو تو پیکه اتوه که به خیرایی ده پرتو کی و
 داده رزیت.. بویه هه لسو که وت و په فتاره کانی به جوړیکه وه کی وایټ له
 پولا دارپزراوه و مردن و فموتانی به سهردا نایه ت! ده بینیت هه لمه ت بؤ دنیا
 ده بات و، به کوټی رژدی و تماعکاری په وه خوی ده هاوټه باوه شپه وه و،
 په یوه ندی په کی به ټینی له گه لدا ده به ستیت و به توندی چنگی له هه موو
 شټیکي به له زه ت و سوو ده خش گیر ده کات!

"د ورون" له م ریښه وه ټو به دیه ټه ره ی له بیر ده چټمه وه که به په پری
 میهره بانی پی ده گه یه نیت و په روه رده ی ده کات. ټنجا له مه وه به ره و
 هه لډیری به دپه فتاری ده خزی و، دواړوژی ټم دنیا و پاشه پوژی ټو دنیا شی
 له یاد ده چټ.

به لام پوژووی مانگی په مزان و له بی ټاگاترین و سهرسه خترین که سی
 یاخی ده کات که هه ست به لاوازی و کوله واری و هزاری خویان بکه ن.
 چونکه هر کام له وانه، به هوی پر سیتی په وه ده که وټه بیر کر دنه وه له خوی و
 گه ده ی به تالی و، ټنډه گات گه ده ی پیو یستی به چی په!

ټیر خوی به باشی ده ناسیت و ټه ندازه ی لاوازی و پراډه ی پیو یستی بؤ
 سوز و میهره بانی خوی گه وره، بیر ده که وټه وه و.. له ناخی دله وه - به
 مه رجی بی ټاگایی چاوی دلی له کار نه خستیت - هه ست به تاسه و
 ټاره زو و مه ندی په کی ټو تو ده کات که به هزاری و لاره ملی له دهر گانه ی

لیبوردن و میهره بانی خوای گهواره بدات و، دهست له فیرعو نایه تی نهفس
هه لېگړت.

بهمهش ئاماده ی ئه وه دهییت که به دهستی سوپاسگوزاری مه عنهوی له
دهر گانه ی به زهیی و میهره بانی خوا بدات.

◆ سهرنجی شهشم

له نیوان ئه و حیکمه ته زۆرانه ی که له پوژووی مانگی په مه زانی پوژدا
هه، سه باره ت به وهی که قورئانی پوژزی تېدا هاتووه ته خواره وه و،
په مه زان گرنگترین کاتی نازلېو ونیه تی، ته نه یه ک حیکمه ت باس ده که ی:

له بهر ئه وه ی قورئانی پوژ له مانگی په مه زاندا نازل بووه، ده بی واز له
داخوای یه نزمه کانی "دهروون" بهیئریت و، کرداره بی که لک و
نابه جیکانی پشتگوئ بخرین، تا کو خومان بو پیشوای لیکردنی ئه و
فه رمایسته ئاسمانی یه - که قورئانی پوژه - ئاماده بکه ی.

ئهمهش به وه دهییت که نازلېوونی قورئان له م مانگهدا بخهینه وه یادمان و،
به واز هینان له خواردن و خواردنه وه چهند حاله تیکی پوچانی و مه لایکه ت
ئاسا بو خومان پره خسین و، قورئانی پوژ به جوړی بخوین که واههست
بکه ی هه ر ئیستا به گه رموگوری و پارای ئایه ته کان نازل بووین.

هه ر به م ههست و نهسته و به و په پری ملکه چی یه وه گوئی بو شل بکه ی
تا کو پله یه کی ئیمانی بالا و حاله تیکی پوچانی و بهر زمان دهستگیر بییت، به
جوړیک ئه و خوینره وایزانیت که راسته وخو له زاری پیغه مبه ره وه ﷺ به لکو
له حه زره تی جیبر یله وه - دروودی له سه رییت - به لکو له خوای گه وره ی
ئزه لی یه وه، ده بییستیت.. پاشان له پناوی روونکردنه وه یه کی که له
حیکمه ته کانی نازلېوونی ئه م قورئانه دا، ئه رکی فیئر کردن و خویندنه وه و
را گه یاندنی به که سانی تر، ئه بجام بده ی.

به تې، له مانگې ږهه مزانې پېر ژدا جيهانې ئيسلام وه كو مز گهوتېكي لى
دېت.. به لام چ مز گهوت؟

مز گهوتېك كه هممو گز شه و سوو چيكي به مليونه هاي له بهر كهراني
قورثان پر بووه و، همو فهرمايشته ئاسمانې به گوڼې زهوى نشيناندا ددهن و،
به شپوه به كي جوان و پروونيش ناوهر وكي ثابته تې: ﴿شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنْزِلَ
فِيهِ الْقُرْآنُ﴾ له پېش چاودا دهرده خه ن. به مېش دهېچه سپېن كه له راستيدا
مانگې ږهه مزان مانگې قورثانه..

تاك تاكانې كه سانې تړى همو كومه له مهنش هه نديكيان بهوپه پرى سام و
شكو و ملكه چي يوه گوڼې له مان پاده گرن و، هه نديكي تر شيان بو خوږيانې
ده خوږين!

جا ئيتر چي له وه ناشيرينتر و شووره يې تره بو كه سيك كه خوږى له م
مز گهوته پېر ژه به سام و شكزه داده پريت و، به پي فهرمانې نه فسي ياخي و
به دره فتارى - له مانگه دا - به شوږن خواردن و خوار دنه موه دا له هه لپه و
لسكه دايه؟ ده بې همو كه سه تا چ پاده يه كه مايه ي بيزليته اننه وهى معنه ويې
كومه لى همو مز گهوته گوره به بيت؟!

حالي هممو همو كه سانه ي كه له مانگې ږهه مزاندا به پېچه وانې
ږوژو و گرانده وه پهرتار ده نوږن، بهو چه شنميه.. هموانه - به هه مان پله - مايه ي
پرسوايې و بيزليكر دنه موهى معنه وين له لايه ن سهرانسهرې جيهانې
ئيسلامې يوه!

◆ سهرنجي حوتهم

مروف بو همو هاتو و ته دنيا تاكو خه ريكي كشتو كال و بازرگانې يه كه
بيت كه له دنيا دا دروڼه ي بهرو بو موه كانې بكات و قازانجه كانې
وه رېگرېت.

مانگی په مه زانی پیرۆزیش سه بارهت به ده سته کهوته کانی مرؤف له م
 پرووه وه، چهنلین حکمه تی زۆری تیدایه، لیره دا ته نه ایه کیکیان
 باس ده کهین:

"پاداشتی کرده وه کان له په مه زاندا یه ک بۆ هه زار زیاد ده کرین".

ئاشکرایه که هه ر پیتیکی قورئانی پیرۆز (ده) پاداشتی ههیه که به (ده)
 چاکه بۆ مرؤف ده ژمی ریت و، (ده) به رو بوومی به هه شت ده ست
 خوینهره که ی ده خات، ههروه که له فهرمووده ی پتغمه بهردا هاتووه.

به لām له په مه زاندا له بریی نمو (ده) دانه به رو بوومه (هه زار) به رو بوومی
 دواړۆ ده گریت و به خوینهرانی قورئانیان ده به خشی و، هه ر پیتیکی چهن د
 ئایه تیکی تایبه تی وه: "آیه الکرسی" ده رگا له به رده م هه زاران پاداشت و
 چاکه دا ده کاته وه، بۆ نمو وه له مو دنیا له شیوه ی به رو بوومدا پیشکesh به
 خوینهره که ی بکرین. نمو پاداشته له پۆزانی جومعه ی په مه زاندا له
 زیاد بووندا ده بن و، له شمو ی "قه در" یشدا ده گه نه سی هه زار.

به ئی، هه ر پیتیک له پته کانی قورئانی پیرۆز مایه ی ده سته کهوتنی سی
 هه زار به رو بوومی هه میشه ییه، بۆ نمو وه ی بییت به دره ختیکی نوورانیی وه که
 دره ختی تووبای به هه شت، به جۆریک که باوه رداران نمو مانگه پیرۆزه به
 هه ل بزانی و، نمو به رو بوومه نه پراوه و هه میشه ییانه یان - که ژماره یان به
 ملیونه هایه - ده سته گر بییت. فهرموو بۆ خۆت سه رنج له م بازرگانی یه
 به سووده بده و، به ر له وانه بکه ره وه که ریزی شایسته ی نمو پته پیرۆزانه
 ناگرن و، بزانه چ زه ره ر و زیانیکی گه وره یان لئ کهوتووه ؟!

به م جۆره ده رکه وت که مانگی په مه زانی پیرۆز زهاتر وه که پیشانگایه کی
 دلر فین وایه بۆ بازرگانیی قیامهت.. یاخود بازاړیکه له و په ری جموجوول و
 قازانجدا یه بۆ نمو بازرگانی یه.. زهوی یه کی به پیتی به راوه بۆ به ره مه یانی

خەرمانی قیامەت.. بارانی نیسانە و گەشە بەو کشتوکالە دەسینیت و فەری تێدەخات.. جەژنیکی پر لە شادی و پیروژه بۆ پیشاندانی بەرنامەکانی بەندایەتیی مڕۆف لە بەردەم مەزنیی پەرورەدگاری و عیززەتی خواپەتیی خوای گەورەدا..

لەبەر هەموو ئەمانە، مڕۆف ئەرکی پۆزووگرتنی خراوەتە ئەستۆ، بۆ ئەوەی لەو کاتانەدا توخنی پێداویستی بە ئازەتی بە کانی دەروونی نە کەوێت، ئەو دەروونە کە لە ئەرکە کانی سەرشانی خۆی بێ ئاگایە. وەك بلیی مڕۆف بەم پۆزووگرتە ی بوییت بە ئاوی ئەبەك بۆ پەنگدانەوی سیفەتی "سەمەدیەت"ی خواوەند. ئەوەتا پشتی لە پێداویستی بە ئازەتی بە کان هەلکەردووە، لەناو دۆخیکی مەلایکەت ئاسادایە. یاخود بووە بە کەسیکی قیامەتخوێز و پۆخیکی بەرجەستە ئاشکرا. ئەمەش بەهۆی وازهێنانی کاتی لە پێویستی بە دنیا بە کانی و بەشداری کردنی لە بازرگانی بە کە قیامەتیدا.

بەڵێ، پەمەزانی پۆز لەم دنیا فانی و تەمەنە کورت و ژیاوە کەمخایەندە، بۆ پۆزووانەتی دەیت بە مایە دەستخستن و داڕێژکردنی تەمەنیکی بەردەوام و ژیاپنکی هەمیشەیی.

کەواتە، ئەکە مانگی پەمەزان، دەتوانیت بەروبوومی تەمەنیکی هەشتا سالی بە مڕۆفی پۆزووانەتی بێخەشیت. خۆ ئەوەی کە قورئانی پۆز لەبارە "شەوی قەدر"ەو راپیگەیانددووە و فەرموویەتی: "ئەم شەو لە هەزار مانگ بە فەر و خیرترە".. بە هیژترین بەلگە ئەم رازە!

وەك چۆن پادشاه سەرانی سەراسەری ماوەی فەرمانرەوایەتی خۆیدا، یان هەموو سالیکی ئەو سەردەمە، چ بە ناوی چوونە سەر تەختەو، یان بە هەر بۆنە و یادیکی تر، چەند پۆزێک وەك بۆنە و جەژن بۆ دانیشتروانی ولاتە کە

دەستىشان دەكات و، لەو پۇرژانەدا پادشا بە پىي ياسا عادەتى يەكانى لەگەل
پەغىتە دەلسۆزەكانىدا پەفتار ناكات، بەلكو بە خەلات و بەراتى تايىبەتى
بەهرەمەنديان دەكات و، راستەوخۆ لە كۆشك و بارەگای خۆیدا
مىوانداريان بۆ دەسازىنىت و، سايەى كەرەم و بەخششيان لەسەر
پادەگرىت و، بە چاوى پىزمەو بەيان دەپروانىت ..

خواوەندى بەدەسەلاتى ھەمىشەيش بە ھەمان جۆر لەگەل بەندەكانىدا
مامەتە دەكات، ئەو خوايەى كە خواەنى بەخشش و مەزنى يە و، پادشاى
ئەزەل و ئەبەدە و، سولتانى شكۆمەندى ھەژدە ھەزار جىھانە ..

ئەو ھەتا ئەو خواوەندە گەرەپە ھەرمانە پەر لە دانستە بەرزەكانى و قورئانە
پىرۆزەكەى خۆى - كە پرووى لە ھەزاران جىھانە - لەم مانگە پىرۆزەدا نازل
كردوو. ئەمەش ئەو دەگەيەنىت كە جىي خۆيەتى و خواستىكى "دانست"ى
خواوەندە كە مانگى پەمەزان وەك جەژن و بۆنەى كى شادمان و تايىبەتى
خوایى و، پىشانگاپە كى دلپىنى پەرورەگار و، كۆرپىكى پۇحانپى بەسام و
شكۆ دانراو.

جالەبەر ئەو ھى مانگى پەمەزان لە دىمەنى ئەو بۆنە و جەژنە پەر لە شادى و
خۆشىيانەدا خۆى دەنوینىت و، بۆ ئەو ھى خەلكى - تارادەيەك - لە
سەرقاتى يە نزم و ئازەلى يەكان دوور بن و بەسەرياندا بەرز بىنەو، لەبەر
ھەموو ئەمانە، پىويستە ھەرمانى پۇژوو گرتنى تىدا دەرېكرىت ..

كاملبوونى ئەو پۇژوو ھى بەو دەيىت كە ھەموو ھەستەكانى مەرۇف
(چەشنى: چاو، گوئى، دل، بىر و ئەندىشە) وەكو "گەدە" ھەريەكەيان لە
پۇژووى تايىبەتى خۆياندا بن. واتە ئەو ھەستانە لە شتى ھەرام و لاوھى
پارېزىن و، ھەريەكەيان بەرەو بەندايەتى تايىبەتى خۆيان ئاراستە بکړين.

بۇ نمونە:

مرؤف "زمان" ی بۆرۈژوو گرتن له درؤ و غمیهت و قسهی نابه جی
رابهینیت و، به خویندنی قورئان و، یادی خوا و، تهسیحات و، سلاواتدان
له سهر پیغمهبر ﷺ و، ههموو جۆره کانی تری زیکر، زمانی پاراو بکات..
"چاو" ی له شتی حهرام پیارئیت و، به چاوی په ند وهر گرتن بۆ ههموو
شتیک پروانیت..

"گوئ" له وتهی ناشیرین رانه گریت و، قورئانی پیروژ و "حق" ی پی
بیستیت..

هر بهم جۆره، گشت ههسته کانی تریشی له سهر جۆره پۆژوو گرتنیک
تایبه تی رابه گریت.

ئاشکرایه ئه و "گه ده" یه که وهك کارگهیه کی مه زن وایه، گهر به
پۆژوو گرتن له کار بخریت، ئه و له کارخستنی کارگه بچوو که کانی تر زۆر
ئاسان ده بیئت!

◆ سهرنجی هه شتم

یه کێک له و حیکمه ته زۆرانه ی پۆژووی مانگی رهمزانی پیروژ، که
په یوه ندیان به ژبانی خویی مرؤفه وه هیه، به کورتی بهم جۆره ی خواره وه یه:
گرنگترین و کاریگه رترین جۆره کانی چاره سهر له "پاریژ" دایه، چ
پاریزی ماددی چ مه عنهوی.

ئه وه تا پاریژ له زانستی پزیشکیدا چه سپاوه، چونکه ههر کات نه فسی
مرؤف له خواردن و خواردنه وه دا ئه و په یری سهر به سستی پی بدریت، ئه و له
ژیانی که سیددا دوو چاری گه لی زبانی ماددی ده بیئت..

به ره بهر لای بۆ ژبانی مه عنه ویش ههر به ههمان جۆره، چونکه ئه گهر
"دهروون" بێ بیر کردنه وه له حه لال و حهرام ههر چی به کی بیته ری هه لی
بلووشیت، ئه و ژبانی مه عنه وپی تیکده چیت و ژاراوی ده بیئت، هه تا وای لی

دېت "دەروون"ى ئەو مەرۇفە گوپرايەلى "دل" و "رۇح" نايىت و مليان بۇ
كەچ ناكات، ئىتر بۇ خۇي جەلەوى خۇي بەدەستەو دە گرىت و، بەوپەرى
سەر كەشى لە ژياندا رەفتار دە كات و، مەرۇف بەرەو ئارەزوو بەدە كانى
خۇي رادەپىچىت، بى ئەو دەستەلاتى خودى مەرۇفە كەي بەسەرەو
بىيىت.

بەلام لە رەمەزانى پىرۇزدا "دەروون" بەھۇي پۇژووەو لەسەر جۇرە
پارېزىك رادىت و، لە پىناوى پاكېوونەو و گەشە كرىندا بە لىپرانەو
تېدە كۇشىت و، فىرى گوپرايەلىي فەرمانە كان دەيىت. ئىتر تووشى ئەو
نەخۇشى يانە نايىت كە لە پىروونى گەدە و، خۇراك بەسەر خۇراكدا پەيدا
دەبن و، تواناي فەرمانبەردارى و ملكەچى بۇ فەرمانە كانى شەرع بەدەست
دەھيىت..

ئىنجالەبەر ئەوئەي كە بە بۇنەي پۇژووەو خۇي لە خواردىنى حەلال
پاراستووە، ئەوالە حەرامىش خۇي دەبارىزىت و، لىدەپرىت تاكو ژيانى
مەعنەوىي خۇي نەشېوئىت و پروونىيە كەي نەشلەقئىت و لىلى نە كات.
پاشان زۇربەي كەسانى گرۇي مەرۇف گەلىن جار گرفتارى برسىتى
دەبن. كەواتە پىوېستيان بە خۇراھىنان ھەيە بە برسىتىيەك كە مەرۇف لەسەر
ئارامگرتن رابھيىت.

جا پۇژووى رەمەزان برىتىيە لە راھاتن و خۇراگرتن لەسەر برسىتىيەك
پازدە سەعات دەخايەنيت، ياخود يىست و چوار سەعات بۇ ئەوانەي كە
فرىاي پارشېو نە كەوتوون.

كەواتە پۇژوو چارەسەرىكى كاريگەرە بۇ سەراسىمەيى و بى ئۆقرەيى
مەرۇف، كە ھۇي پىز كرىنى بەلا و گرفتارىيە كانى مەرۇف.

"گەدە"ش وەك كارگەيەك وايە كە چەندىن كرىكارى كارگوزارى
ھەيە و، لە مەرۇفىشدا گەلىن ئامىر ھەن كە لە گەل گەدەدا پەيوەندىيان ھەيە.

جا ته گهر "دروون" به شپوه په کی کاتي و بؤ ماوهی مانگیك په کی سهرقالي په کانی خوی نه خات و وازیان لئی نه هیئت، نهوا هه موو نهو کارگوزار و کریکارانه به ئیشی خویه وه سهرقال ده کات و، په رستشه تابه تی په کانی خویانیان له بیر ده باته وه و، دهیانخاته ژیر فهران و دهسته لاتی خویه وه. ئیتر بهم پی په سهر لهو ئامیر و هه ستانه ده شپوئیت و، به گرم و هوړی جه روپیچه کانی نهو کارگهیه و چهړه دوو کهله کهی، حهوانه وه و ئاسوده بیان له لاهلده گریټ و، سهرنجی هه موویان بؤ لای خوی راده کیشت و، فهرانه ری په بهرزه کانیان - به جوړیکی کاتی - له بیر ده باته وه.

هر له بهر نه نه نجامهش بووه که زور کمس له نهولیا و پیاوچا کان خویان له سهر خواردن و خواردنه وهی کم راده هیئا، تاکو به پله کانی "کاملی" دا سهر بکون و بهرز بڼه وه.

به لآم به هاتی مانگی ږهه مزان، نهو کریکارانه هه ست ده کهن که تنهها له پیناوی نهو کارگهیه دا دروست نه کراون. به لکو نهو ئامیر و هه ستانه ی مرؤف، چه ند چیژ و له زه تیکی بهرزی رڅحانی و مه لائیکه ت ئاسایان له مانگه دا ده ست ده که ویت و، له بری نهو رابواردنه پی تام و زمانه، پروو لهو چیژ و له زه ته رڅحانی په بهر زانه ده کهن.

هر له بهر نه وه شه که ده پینیت ئیمانداران له مانگی ږهه مزان پیروژدا چه ندین جوړی نوور و بهر ه که ت و دلخو شیی معنه وه یان - هر که سه و به پی پله ی خوی - ده ستگیر ده ییت و، هر له مانگه پیروژه دا "دل" و "عقل" و "راز" و لایه نه ناسک و نیانه کانی تری هاوچه شنیان، چه ندین پله بهرز ده بڼه وه و، پیت و بهر ه که تیان ده ست ده که ویت..

جا هر چه نده "گده" له شین و گریاندا ییت و هه نسک بدات، نه مان به ینگه ردی و میهره بانی په وه پی پنده کهن!

◆ سەرلەنچى ئۆھمەم

چەند حیکمەتیک لە پۆژووی پەمزاندا هەن، سەبارەت بەو هی که
پەرورەد گاریتی یە وە هەمی یە کهی "دەروون" راستەوخۆ دەشکێنیت و،
بەندایەتی یە کهی بۆ خوا پێ دەناسینیت و، وای لێ دە کات زەبوونی خۆی
لە بەردەم پەرورەد گاریتی خوادا دەریبێت.

وا ئېمەش يە كىڭ لەو حېكمەتانه باس دە كەين:

"دەروون" نايەوئت خواي خۆي بناسئت، بەلكو دەپەوئت لە شپۆه
فیرەمونایەتی یەکی سەرکەشاندە لافی پەرورەدگارئتی لئ بدات. ئنجا
لەسەر ئەم لاف لێدانەشی تا ئەشکەنجە و ئازار بەدرئت، سوودیکی ئەوتۆی
نایئت و، پەرگی ئەو پەرورەدگارئتی یە وەهەمی یە هەر تێدا دەمینئت و، هیچ
شتێک ئەو پەرگە ناپرئت و لە لێدانی ناخات و سەری پێ دانانەوینئت، مەگەر
برسینئ!

بەم جۆرە، پۇرۇوی مانگی پەمەزان مەشتە کۆلێکی راستەوخۆی جەرگەر دەهاوێتە سەر لایەنە فیرەمونی یە کە ی دەروون و، بە جاری هەموو کە شوفش و لاف و گەزافیکی دەشکێنێت و، زەبوونی و لاوازی و هەزاری یە کە ی پێ دەردەخات و، بەندایەتی یە کە ی بۆ پەرورەدگار پێ دەناسنێت.

له به کټک له رپوایه ته کانی فەرمووده یه کدا هاتووه که:

خواهی گه‌وره‌فهرمووی به "ده‌روون":

(من کیم و تو کیئت)؟

له وه لامدا وتی:

(من منم و، توش تویت)!

خوای گورمش خستیه دۆزه‌خه‌وه و ئازاری دا. پاشان هه‌مان پرسپاری

لنی کردہ وہ، کہ چپی ہمارے وہ لامدا وتی:

(من منم و، توش توت)!

جا هه چنده ټه شکه نجه و نازاری جور او جوری ده دا، ټه هه وازی له خو ویستی خوی نه هیټا..

پاشان خوا و هند به بریټی نازاری دا (واته به بریټی هیټیټیه وه) ټنجا لیټی پرسی په وه:

(من کیم و تو کیټ)؟

ده روونیش وتی:

(تو په روه ردگاری میهره بانی منی و، منیش بهنده ی زه بوونی توم)!

اللهم صلّ علی سیدنا محمد صلاة تكون لك رضاء، ولحقه أداء، بعدد ثواب حروف القرآن في شهر رمضان، وعلى آله وصحبه وسلم.

﴿سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ﴾ ﴿وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ﴾
وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿ (الصافات: ۱۸۰-۱۸۲).

آمین.

داوای لیټوردن:

ټم په یامم گه لټی به په له و تنه ا له ماوه ی چل ده قیقه دا دان او ده! جا له بهر ټه وه ی من و نوو سهری په شنو و سه که هه ردو و کمان نه خوښ و مانلو و بووین، ټه او دووړ نی په هندی قسو و و ناتمو او ی له په یامه که دا بیټ. له بهر ټه وه، داوای لیټوردن له بریا ټمان ده کین و، پاستر د نه وه ی هه شتیکی شیان به گرنجاو زانی تکایه با راستی بکه نه وه. (دانم)

په‌یامی ده‌ستیپوه‌گرتن (الاقتصاد)

(ئهم په‌یامه، گرۆی مروّف بوّ ده‌ستیپوه‌گرتن و قه‌ناعت هان ده‌دات و، له‌ئه‌نجام و زیانه‌کانی ئیسراف و هه‌له‌خه‌رجیش بیداریان ده‌کاته‌وه)

بسم الله الرحمن الرحيم
﴿وَكُلُوا وَاشْرَبُوا وَلَا تُسْرِفُوا﴾ (الأعراف: ۳۱)

(ئهم ئایه‌ته‌ پیرۆزه‌ ده‌رسیکی گه‌لنی گرنگ ده‌تپه‌وه و، به‌ په‌وانی و دانایی و له‌ شیوازی نهمر و فه‌رمالدا پێنمای نادهمزاد بوّ لای ده‌ستیپوه‌گرتن ده‌کات و، نه‌هی‌یه‌کی راسته‌وخۆشی سه‌باره‌ت به‌ ئیسرافه‌وه‌ تپدایه. ئهم مه‌سه‌له‌یه‌ش جه‌وت سه‌رنجی وردی له‌خۆ گرتوه‌).

□ سه‌رنجی یه‌که‌م:

به‌دییه‌ینه‌ری میه‌ره‌بان به‌رامه‌ر به‌و به‌خشش و نیعمه‌ته‌ زۆرانه‌ی که‌ به‌ گرۆی مروّفی به‌خشین، داوای شوکر و سوپاسگوزاری‌یان لێ ده‌کات. که‌چی "هه‌له‌خه‌رجی"ی مروّف پێچه‌وانه‌ی شوکرانه‌بژێری خواوه‌نده‌ و،

جوړه گالته‌کردنیکې به‌ده‌نجامی زیان‌ه‌خشه به‌رام‌بهر به‌نیعمه‌ته‌کانی. به‌لام "ده‌ستپوه‌گرتن" ه‌روه‌ك پړ‌زنانه له‌و نیعمه‌تانه، به‌همان جوړ ته‌نجامه‌کانیشی بۆ مرؤف به‌پیت و سوود‌به‌خشن.

به‌لن، "ده‌ستپوه‌گرتن" ه‌روه‌ك شو‌کړنیکې معنه‌وی‌یه، له‌همان کات‌دا پړ‌زنانشه له‌و میهره‌بانی‌یه‌ی خوا‌ی گه‌وره که له‌ دوو‌تو‌پنی نیعمه‌ت و به‌خششه‌کانیدان. ه‌روه‌ها ه‌ویه‌کی ینگومانی به‌ره‌کته و، چه‌شنی پار‌پړ مایه‌ی له‌شساغی‌یه و، پنی گه‌یشتنه به‌عیز‌زت و سه‌ره‌رزی به‌بۆنه‌ی خو دوور‌گرتن له‌رسوایی و زه‌للیی سوالي معنه‌وی و، ه‌و‌کارنیکې به‌هیزه بۆ هست پ‌ک‌ردنی له‌و تام و چ‌یزانه‌ی که له‌ناوه‌ندی نیعمه‌ته‌کاندان و، ه‌ویه‌کی گه‌لن توند‌وت‌ول و پته‌ویشه بۆ چه‌شتنی له‌زه‌تی حه‌شار‌دراوی نیوان له‌و چه‌شنه نیعمه‌تانه‌ی که به‌روال‌ت ب‌ی تام و ب‌ی له‌زه‌ت دیارن!

جا له‌بهر له‌وه‌ی "ئیسراف" پ‌نچه‌وانه‌ی له‌و دانسته ناوبراوانه‌یه، له‌وا ناکامی گه‌لن زیان‌ه‌خشی لن ده‌بیته‌وه.

□ سه‌رنجی دوو‌هم:

به‌دیه‌نهری دانا جه‌سته‌ی مرؤفی له‌شپوه‌ی کو‌شک‌یکې ته‌واو کامل و به چه‌شنی شاریکې په‌کجار پ‌ک‌وړنیک به‌دی ه‌یناوه. ئنجا "ه‌ستی چه‌شن" ی ناوده‌می له‌وی وه‌ك دهر‌گاو‌ان و پاسه‌وان داناوه و، لولو‌ه و ده‌ماره‌کانی له‌شی له‌ویشی به‌وینه‌ی ته‌لی ته‌له‌ف‌ون و ته‌ل‌گراف دروست کردوه (چونکه ه‌وال به‌یه‌کدانی نیوان "ه‌یزی چه‌شن" ی ناو زمان و "گه‌ده" - که له مه‌ل‌به‌ندی قه‌واره‌ی مرؤف‌دایه - له‌پنی له‌وانه‌وه ته‌نجام ده‌دریت)..

له‌وه‌تا ه‌ر شت‌یک ده‌چ‌پته ناو ده‌مه‌وه په‌کسه‌ر ه‌سته‌وه‌ری "چه‌شن" به گه‌ده‌ی را‌ده گه‌یه‌نیت و، پنی له‌و شتانه‌ش ده‌گریت که زیانیان تیدایه و، جه‌سته‌ی مرؤف پ‌ویستی پ‌یان نی‌یه. ئیتر پنی به‌و شتانه نادات پ‌ر‌ونه ناو

گهده و له شهوه و، ده‌ریانده کات و، پێیان ده‌لیت: "چوونه ژووره وه قه‌ده‌غیه!" ته‌نانه‌ت هینده‌ی پێ ناچیت به پال پێوه‌نان و بێز لیکردنه‌وه تف له پرووی هه‌موو ئه‌و شتانه ده‌کات که سوودیان بۆ له‌ش تیدا نی‌یه، چ جای ئه‌وانه‌ی که تال و زیانه‌خشن!

جا ماده‌م "هه‌ستی چه‌شتن"ی ناو ده‌م ئه‌رکی پاسه‌وانیتی له‌ ته‌ستو‌دایه و، له پرووی به‌رپێوه‌بردنی چه‌سته‌شه‌وه "گه‌ده" به‌ فهرمانپه‌وا و سه‌رگه‌وره‌ی له‌ش داده‌نریت، ئه‌وا ئه‌و دیاری‌یه‌ی که پێشک‌مه‌ش به‌ فهرمانپه‌وا‌ی کۆشک‌یک ده‌کریت، گه‌ر نرخه‌که‌ی سه‌د پله‌ بێت، ته‌نها پێنجیان په‌وا‌یه به‌و پاسه‌وانه‌ بدریت، تا‌کو له‌ خۆی بابی نه‌بیت و «کاری ته‌ستۆی له‌ یاد نه‌چیت و، ده‌رگا نه‌خاته سه‌رپشت بۆ هه‌ر گێره‌شیوینیک که قورشیکی زیاتر به‌رتیلی بداتی!

ئێستا له‌سه‌ر بناغه‌ی ئه‌م نه‌پنی‌یه، وا گریمان ده‌که‌ین که دوو پاروومان له‌به‌ر ده‌ستدایه...

پاروویه‌کیان له‌ ماده‌یه‌کی به‌پێزی سوودبه‌خشه بۆ له‌ش - وه‌ک هیلکه و په‌نیر - و نرخ‌ی یه‌ک قورشه... به‌لام پارووه‌که‌ی تریان شیرینی‌یه که له‌ جو‌ریکی نایاب که بابی ده‌قورشه...

له‌ راستیدا ئه‌م دوو پارووه‌ پێش ئه‌وه‌ی پێوه‌نه‌ ناو ده‌مه‌وه‌یه‌ که‌سان و جیاوازی یان نی‌یه. هه‌روه‌ها له‌ دوا‌ی ئه‌وه‌ش که پێوه‌شته‌ ناو ده‌م و له‌ پێی قورگه‌وه بۆ ناو گه‌ده‌ دابه‌زین، له‌ پرووی گه‌شه‌پێدان و خۆراک به‌خشینیان به‌ چه‌سته، هه‌ر دوو کیان یه‌ که‌سان. ته‌نانه‌ت پارووه‌ په‌نیره‌که‌ی که نرخ‌ی یه‌ک قورشه له‌ چاو پارووه‌که‌ی تر دا گه‌لتی باشت‌ر خۆراک به‌ له‌ش ده‌به‌خشیت و گه‌شه‌ی پێ ده‌دات.

که‌واته جیاوازی ئه‌و دوانه ته‌نها له‌ مه‌ودای چاودێری و پازی کردنی "هێزی چه‌شتن"ی ناو زماندایه، که نیو خوله‌کیش ناخایه‌نیت!

ده‌با ئیتر له‌م غوونیمه‌وه په‌ی به‌را ده‌ی زیانی "ئیسراف" بریت و، مه‌ودای
ئهو بڼی نرخ‌یه‌ش لیک‌بدریته‌وه که له‌ پیناوی به‌ده‌سته‌پانانی له‌زه‌تیکی نیو
ده‌قیقه‌ییدا ده‌ قورش له‌ بری یه‌ك قورش خه‌رج بکړیت!

گهر به‌م پڼی یه‌ نو هینده‌ی ئهو دیاری‌پانه‌ی که ده‌بڼی به‌ فەرمان‌په‌وای
کۆشکه‌ که بیه‌خشرین، به‌ پاسه‌وانی ده‌رگا که بدرین، بڼی هیچ گومانیک
دوو چاری له‌خوبایی بوون و چاوبرسیټیی ده‌کات و، له‌ نه‌بجامدا هانی
ده‌دات که بلیت:

"ته‌نھا هه‌ر خۆم فەرمان‌په‌وام!"

ئیت هه‌ر که‌سیك به‌خششینی زۆرتر و له‌زه‌تیکی زیاتری بداتی، به‌ره‌و
ناوه‌وه به‌رپڼی ده‌کات! به‌م په‌فتاره‌ی ئیره‌شی پڼسای ئهوئ تیک‌ده‌دات و،
ئاگرپکی به‌ کلپه‌ و بلټیسه‌ی تیدا هه‌لده‌گیر سیټ و، خاوه‌نه‌که‌ی ناچار
ده‌بیت که هاوار بکات و بلیت:

"خیرا فریام بکه‌ون.. به‌ زوویی. مگه‌یه‌نه‌ لای پزیشك، تاكو بلټیسه‌ی
سه‌ختی ئه‌م تاپه‌م بۆ بکۆژنیته‌وه".

که‌واته "ده‌سته‌پوه‌گرتن" و "قه‌ناعه‌ت" به‌ ته‌واوه‌تی له‌گه‌ل دانستی خوا‌ی
گه‌وره‌دا ته‌با و گونجاون، چونکه‌ به‌ وینه‌ی پاسه‌وانیک ده‌پواننه "هیز‌ی
چه‌شن" و، به‌و پوانینه‌مامه‌له‌ی له‌گه‌ل ده‌که‌ن و، له‌م ریه‌شه‌وه ئهو
ده‌رگاوانه‌ له‌ سنووری خۆی را ده‌گرن و، به‌ نه‌ندازه‌ی ئه‌رکی نه‌ستۆی خۆی
پاداشتی خه‌لات ده‌که‌ن..

به‌لام "ئیسراف" له‌به‌ر ئه‌وه‌ی به‌ پینچه‌وانه‌ی ئهو دانسته‌وه په‌فتار
ده‌نویټ، ئه‌وا مروفتی هه‌له‌خه‌رج هه‌ر به‌ زوویی زلله‌ی به‌ئازاری ئهو
هه‌له‌یه‌ی ده‌چیژیت، چونکه‌ له‌ نه‌بجامی ئیسراف‌ی ئهو که‌سه‌وه خۆراکه‌
جۆراو جۆره‌کان له‌ناو گه‌ده‌دا به‌ چه‌شنیکی ئازاربه‌خش تیکه‌ل به‌ په‌کتری

ده‌بن و، ئەم ئازارەش ئیشتیهای راستەقینە‌ی خواردن لادە‌بەن، ئەو کاتەش بە ئیشتیهایەکی درۆینە‌ی دەستکرد خۆراکە جۆراوجۆرە کان دەخوات. ئەمەش دە‌یشتە‌هۆی ئەو‌ی کە بە قورسی و سەختی ئەو خواردە‌مەنی‌یانە‌ی بۆ‌هەرس بکریت!

□ سەرئنجی سی‌هەم:

نەختیک پێش ئیستا لە سەرئنجی دوو‌هەمدا وتمان:

"هیزی چەشتەن ئەرکی پاسەوانی‌تی دراوەتی".

ئەمە گە‌لێ راستە سە‌بارەت بەو بی‌ئاگایانە‌ی کە هێشتا لە پرووی "گیان" مە‌پلە‌یان بە‌رز نە‌پووە‌تە‌و، بە پلێکانە‌ی شوکرانە‌دا سەر‌نە‌کە‌وتوون و، بە‌رە‌و‌پێش نە‌پۆ‌شتوون.

بە‌لێ، نابێ پە‌نا بۆ "ئیسراف" بکریت و لە پێ‌ناوی لە‌زەت بە‌خشین بە "هیزی چەشتەن"ی ناو زماندا دە‌هێندە‌ی نرخی پێ‌ویست، بۆ خواردن خەرج بکریت.

بە‌لام "هیزی چەشتەن" بە‌لای شوکرانە‌بژی‌رانی راستە‌قینە و ئە‌هلی دڵ و حە‌قیقەت و کە‌سانی خاوەن بینایی پوونە‌و، بە‌وینە‌ی چاودێر و پشکە‌نرێکی چێ‌شتخانە‌کانی می‌ه‌ره‌بانێی خوای گە‌وره وایە (وە‌ک لە بە‌راوردە‌کە‌ی وتە‌ی شە‌شە‌مدا پروون کراوە‌تە‌و). چونکە سە‌بارەت بە‌وان، ئەو کارە‌ی کە "هیزی چەشتەن" ئە‌نجامی دە‌دات و لە پێ‌ی تە‌رازووە ورد و هە‌ستی‌اره‌کانی‌هە - کە بە ژمارە‌ی خواردە‌مەنی‌یە‌کانن - نرخی و بە‌های نێ‌عمە‌تە‌کانی خواوە‌ند هە‌لدە‌سە‌نگینێت و، ئاشنای سەر‌جە‌م جۆرە جیا‌جیا‌کانی دە‌ییت، تە‌نها لە پێ‌ناوی ئە‌و‌ه‌دایە "گە‌دە" و "لەش" بە چە‌شنێک لە‌و نێ‌عمە‌تانە ئا‌گادار بکری‌تە‌و کە شوکرانە‌یەکی مە‌ع‌نە‌وی بگە‌یه‌نێت و پێ‌شکە‌شی خواوە‌ندی بە‌خشنە‌ی بکە‌ن.

ئه‌ر کی ئه‌ستۆی "هێزی چه‌شن" ته‌نها به‌ چاودێری ماددی له‌شه‌وه‌ به‌ند
نی‌یه‌، به‌ئکو حو‌کمی ئه‌و کاره‌ی له‌ سه‌ر شانی ئه‌ودایه‌ گه‌لێ له‌ هی‌ گه‌ده
به‌رزتره‌ و، پله‌ و پایه‌شی پلند و بالا‌تره‌، چون‌که‌ چاودێری و سه‌ره‌پرشتیی
"دل و گیان و ژیری" شی له‌ ئه‌ستۆدایه‌.

جگه‌ له‌مه‌ش ئه‌و "هێزی چه‌شن"ه‌، به‌ مه‌رجی ئیسه‌راف نه‌ کردن و، به‌
نیازی ئاشنایی و ناسینی جو‌ره‌ کانی نیعه‌تی خوای گه‌وره‌ و، بۆ مه‌به‌ستی
"ئه‌ب‌خامدانی ئه‌ر کی شو‌کرانه‌ بژی" ده‌توانی‌ت له‌ به‌ده‌سته‌پێانی تام و
له‌زه‌ته‌ کانی‌دا به‌رده‌وام یی‌ت، به‌ مه‌رجی ئه‌و نیعه‌تانه‌ حه‌لا‌ل و په‌وا بن و،
هۆیه‌ك نه‌بن بۆ سو‌ال و زه‌له‌یلی و په‌سوایی..

واته‌ ده‌توانین بۆ نرخ‌ شناسیی نیعه‌ته‌ کانه‌ و بۆ مه‌به‌ستی "شو‌کرانه‌ بژی"
زمان و هێزی چه‌شتنمان ب‌خه‌ینه‌ کار.

واته‌م رو‌وداو‌ه‌تان بۆ ده‌گێڕمه‌وه‌ که‌ ئاماژه‌ بۆ ئه‌و راستی‌یه‌ ده‌کات و، به‌
یه‌ کی‌ك له‌ که‌رامه‌ته‌ کانی شیخی گه‌یلانی - قُدس سِرُه - داده‌نری‌ت:
په‌ره‌ژنیکێ هه‌ست ناسکی د‌ل‌نه‌رمی میه‌ره‌بان کو‌ریکی ئاقانه‌ی هه‌بوو،
له‌سه‌ر ده‌ستی شیخی گه‌یلانی‌دا - قُدس سِرُه - خه‌ریکی په‌روه‌رده‌ و
پینگه‌په‌شن بوو..

په‌ره‌ژنیکیان په‌ره‌ژنه‌ که‌ پ‌و‌شت بۆ سه‌ردانی کو‌ره‌ که‌ی. یینی خه‌ریکی
خواردنی له‌ته‌ نانیکی په‌شه‌وه‌بووی وشکه‌. هێنده‌ش سه‌رگه‌رمی ئه‌ب‌خامدانی
وه‌رزشی پ‌و‌حی‌یه‌ که‌ به‌ جارێ جه‌سته‌ی لاواز بووه‌!

ئه‌م د‌عه‌نه‌، شه‌فه‌قه‌تی دایکی میه‌ره‌بانی بزواند و، گه‌لێ به‌زه‌یی به‌ حالیدا
هاته‌وه‌. له‌به‌ر ئه‌وه‌، پ‌و‌شت بۆ لای شیخی گه‌یلانی، تا‌کو سکا‌لای حالی
کو‌ره‌ که‌ی له‌ لا بکات. که‌ گه‌یشه‌ ئه‌وێ، یینی شیخ خه‌ریکی خواردنی
م‌ریشکینکی به‌رژاوه‌!

هیندهش ههست نهرم و دل ناسک و زمان شیرین بوو که خوی پی
رانه گرا و، وتی:

"ئه‌ی شیخی به‌پژا کوره‌کم وه‌خته‌له برساندا بمیریت، که‌چی تۆش وا
خهریکیت مریشک ده‌خۆیت" ۱۹

شینخیش له به‌رچاوی پیره‌ژنه که‌دا پرووی له مریشکه برژاوه که کرد و،
پنی وت: "قومي ياذن الله". یه کسه‌ر خوای گه‌وره مریشکه که‌ی سه‌رله‌نوێ
زیندوو کرده‌وه و، هاته‌ده‌روه‌ی سینی‌یه که‌ی به‌رده‌ستی شیخ.

ئهم هه‌واله‌ له لایه‌ن گه‌لێ زانای باوه‌ر پی کراوه‌وه به‌ ته‌واتوری مه‌عنه‌وی
پیمان گه‌یشتوو^(۱)، و، که‌رامه‌تیکی شیخی گه‌یلانی - قُدُس سِرُه -
ده‌رده‌خات که‌ له سه‌رجه‌می جیهاندا که‌رامه‌ته‌کانی ناوبانگیان هه‌یه.

یه کی‌ک له‌و قسانه‌ی که‌ شیخی گه‌یلانی به‌و پیره‌ژنه‌ی وت، ئه‌وه بوو که:
هه‌ر کات کوره‌که‌ت گه‌یشته‌ ئهم پله‌یه، با ئه‌ویش مریشک بخوات.

ناوه‌روکی ئهم فه‌رمانه‌ی شیخی گه‌یلانی - قُدُس سِرُه - بریتی‌یه له‌وه‌ی
که‌ هه‌ر کاتیک "گیان" ی کوره‌که‌ت بوو به‌ فه‌رمانه‌وه‌ی "جه‌سته" ی و،
"دل" یشی جله‌وی "ده‌روون" ی به‌ده‌سته‌وه‌ گرت و، "ژی‌ری" یشی به‌سه‌ر
"گه‌ده" یدا زال بوو؛ له‌به‌ر "شوکرانه‌پژیری" ی خوای گه‌وره به‌ دوا‌ی
"له‌زه‌ت" دا ده‌گه‌را.. ئه‌و کاته، هه‌ر خواردنیک‌کی حه‌لالی به‌تام و له‌زه‌ت
ده‌خوات با بیخوات، نۆشی گیانی ییت!

(۱) قال الیافعی رضي الله عنه: صحَّ بالسند المتصل إلى الشيخ القطب عبد القادر الجيلاني رحمه الله: أن أم شاب عنده دخلت عليه وهو يأكل في دجاجة، فأنكرت أكله الدجاجة وإطعام ابنها أرذل الطعام، فقال لها: إذا صار ابنك بحيث يقول لمثل هذه الدجاجة: قومي ياذن الله، فقامت ولها أجنحة وطارت بها حق له أن يأكل الدجاج. (الفتاوى الحديثية لابن حجر ص ۸۰).
(وه‌ر گێڕ له کتێبی: "اللمعات" وه‌ه‌ ص ۲۱۴ هیناوه‌تی)

□ سهرنجي چواره م:

مرؤفي دهسټپوه گر دوو چاري هه ژاري و دهسټکورتبي گوزهران نابيت، وهک له فرموده دي پيروزي: "لا يعول من اقتصد" هوه^(۱) درده که ویت.. به ټي، به ټگهي گومان پري زور و زه به نده هه ن له سهر ټه وهي که دهسټپوه گرتن هو کار يکي بيگوماني نازلېووني بهر که ته و، بناغه په کي پته وه بؤ ژيان و گوزهراني باشتر. له سهر ټه مهش نمونه په کتان بؤ ده ټينمه وه که له خو مډا بينيومه وه هه مو ټه که سانهش شايتن له سهر ي که له م خزمه تگوزاري په دا هاو کاريان کردووم و، به ټيخلاس و پيگه ردي هاو پرېم بوون:

هه ميشه به هو ي دهسټپوه گرته وه، چ من و چ هاوړيکام ده قات بهر که ټمان ده ست ده که وت. ته نانه ت چنه د که سيک لهو سهر وک هوزانه ي که نو سال پيش ټيستا^(۲) له گهل مندا بؤ شاري "بور دوور" په هه نده کرابوون، گهلني هه وټيان دا و جه ختيان لني کردم که زه کاته کانيان لني وه ربگرم، تا کو له بهر که مي پاره که م گرفتاري "نه بووني" نه بم و، زه ليليم به سهر دا نه يه ت.

منيش بهو سهر وک هوزه ده وټه مه نده م وت:

"هه ر چنه د پاره کام که من، به لام من داراي قه ناعه ت و دهسټپوه گرتنم و، له ټپوه گهلني ده وټه مه ندرتم!"

بم جوره، داخوازي په دوو ياتېووه کانيام گيړا په دواوه.

شاياني باسه که هه نديک لهو که سانه ي ويستي ان زه کاتي ان لني وه ربگرم، له بهر ټه وه ي پا به ندي "دهسټپوه گرتن" نه بوون، پاش دوو سال "قه رزاري"

(۱) "ما عال من اقتصد". رواه أحمد عن ابن مسعود. پروانه: (كشف الخفاء ۱۸۹/۲، ۱۵۸/۱).

(۲) واته: سالي ۱۹۲۶ز. (وهر گيږ)

به خه پئی گرتن! به لّام ئه وه پاره که مهی من - سوپاس بۆ خوا - به هۆی
 به ره که تی ده ستیوه گرتنه وه، تا کو جهوت سالی دواى ئه وهش به شی کردم و،
 ئاوی پروم دانه تکایه خوار و، ناچارى ئه وهی نه کردم پیوستی و نه بوونیم
 لای خه لکی بدر کینم و، ده ستووری ژیا نیشمی لئی نه شیواندم، که بریتی به له
 "پیوست نه بوونم به خه لکی".

به لئی، هه ره که سیک ده ست پیوه نه گرت گه لئی نزیکه به ره وه هه لدیری
 زه لیلی بکه و پته خواره وه و، وه خته پییشی بۆ سوال و پ سوایی مه عنه وی
 بخلیسیکت!

ئه وه سامانه ی که له م سه رده مه ی خۆماندا له زیاده روی و ئی سرافدا
 خه رج ده کریت، سه روه ت و سامانیکی گه لئی زۆر و زیاده و، هه ندی جار
 شه رف و که رامه تیشی له پیناودا ده دریت به به رتیل! ته نانه ت کاتی وا هیه
 موقه دده ساتی ئایینی زه وت ده کریت و له به رامه ری مه وه چه ند پارچه دراویکی
 به دی شووم ده به خشریت. واته ئه وه که سه، له سه ر حسابی سه دان لیره ی
 دراوی مه عنه وی، ته نها چه ند قورشیکی ماددی وه رده گرت!

به لّام مرؤف گه ره ته نها بایه خی به پینداویستی به ناچارى به کانی ژیا نی
 بدایه و، ئه م پینداویستی یانه شی که م بکردنایه ته وه و، گشت خه م و بیریکی به
 چری و خه ستی له وه گۆشه یه دا جه م بیو نایه، ئه وه پرۆزی به کی وه های
 ده ستگیر ده بوو که - بئ ئه وه ی له حسابیشیدا بووینت - ژیا نی بۆ مسؤ گه
 بکات، به پینی ناوه رۆکی ئایه تی پرۆزی: ﴿إِنَّ اللَّهَ هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينُ﴾
 (الذاریات: ۵۸). هه ره وه را شکاوی ئه م ئایه ته پرۆزه ش که ده فهرموی: ﴿وَمَا
 مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ إِلَّا عَلَى اللَّهِ رِزْقُهَا﴾ (هود: ۶) په مان و به لئینیکی بئ گومان ی
 له سه ره وه پرۆزی له ته ستۆ گرتنه، را گه یاندو وه.

به لئی، پرۆزی دوو به شه:

بەشى بەكەم: پۇزىيى راستەقىنەيە، كە ژيانى مۇۋى لەسەر بەندە و، بە
 حوكمى ئەم ئايەتە، پەرورەدگار خستوويەتيە ژيەر چاودېرى و پەيمان و بەلئىنى
 خۇى. بارودۇخ ھەرچۇنلېك يىت و بى ئەوھش كە مۇۋ ناچار بېيت ئايىن و
 شەرەف و عىززەتى لە پىناودا بدۇرئىت، دەتوانىت ئەم بەشەي دەست
 بکەوئىت، بە مەرجى وىست و ئىختىيارى ھەلە و سەرەرۇى مۇۋە كە لەو
 پۇزىيەدا خۇى ھەلنەقورئىت.

بەشى دووھەم: پۇزىيى مەجازىيە. ھەر كەسىك بە شېۋەيە كى ھەلە و
 خراب ئەم بەشە بە كار بەلئىت، ناتوانىت دەست لەو پىداوېستىيانە
 ھەلگىرئىت كە سەبارەت بەو ناچارە كى نىن، بەلام لە ئەنجامى گىرتارېوونى بە
 لاسايى كىردنى خەلگىيەو، بۇ ئەو وە كوپۇستىيى ناچارىيان لى
 ھاتوۋە.

جالەبەر ئەوئى ئەم جۇرە پۇزىيە بەلئىنە كەي پەرورەدگار - بۇ
 خستە ئەستۇى پۇزى - نايگىرئەو، ئەو لەم سەردەمەدا بە نىخىكى گەلنى
 گران دەستگىر دەيىت، چونكە دەپئ ئەو كەسە بە زەلېلى پازى بېيت و لە
 پىشدا عىززەتى خۇى لەپىناودا بەخت بکات. بەلكو ھەندى جار دەيگەيەنئە
 پادەي كەوتنە خوارەو لە ھەلئىرى سۋالى مەعنەوى و دابەزىن بۇ ئاستى
 ماچكىردنى قاچى كەسانىكى نىمى بى نىخ. تەننەت جارى و ھەيە تاكو
 موقەددەساتى ئايىنى خۇشى - كە نوورى ژيانى ھەمىشەيەتتى - بەخت
 نەكات، ئەو سەرۋەت و سامانە بى بەرەكەت و شوومەي دەستگىر نايىت.

پاشان ئەو ئازارەش كە لە پرووى ھەست و سۆزى مۇۋىتتىيەو كەسانى
 خاۋەن وىزدان دەيچىژن، كاتى بى نەو و ھەژاران دەيىنن بەدەم ئازارەو
 دەتلىنەو، لەم سەردەمەدا كە ھەژارى و نەبوونى بالى بەسەر خەلگىدا
 كىشاۋە، ئەم ئازارە بى ھېچ گومانىك، ئاۋىتەي ئەو چىژ و لەزەتەيان دەيىت كە

به پاره و سامانی نارهوا پمیدای ده کهن، بگره لهزه ته کهیان پتر لئی تال ده بیست،
ته گهر خاوه نی ویزدانی زیندوو بن.

له م پوژگار و سه رده مه سهیره دا، ته نها له سنووری ناچاریدا دروسته
ده ست بۆ سامانه گومان لیکراوه کان بیریت، چونکه به پئی قاعیده ی:
"الضرورة تُقَدِّرُ بقدرها" ده کریت هه تا سنووری "زه روورته" - نهك زیاتر -
به ناچاری له مائی حه رام هه لبگیریت و، مروقی "ناچار" بۆ نی به هه تا تیر
ده بیست له گزشتی مرداره وه بوو بخوات، به لکو ته نها هینده ی بۆ دروسته لئی
بخوات که له مردن بیپاریزیت. ههروه ها نابین له به رده م سه د که سی برسیدا به
هه لپه وه په لاماری خواردن بدات!

لیره دا رووداو یکی راسته قینه ده گیر مه وه که به لگه ی ته وه یه
"ده ستپه وه گرتن" هۆی عیززه ت و مایه ی که ماله:

"حاته می ته ی" که به سه خاوه ت و به خشنده یی به ناوبانگه، پوژپکیان
میوانداری به کی گه و ره ساز ده کات و، گه لئی دیاری به نه رخیش به
میوانه کانی ده به خشییت و، پاشان به ره و دهشت و ده ر ده روات. هه تا له و
بیابانه دا ده بیست پیاویکی پیری هه ژار کۆلکی قورسی دار و گژو گیا و
درک و دالی له کۆل ناوه و هه ندی شوینی جهسته شی خوینی لئی ده تکیت..

حاته م پئی وت:

- مامه پیره! ته مپوژ حاته می ته ی میوانداری به کی شکۆداری سازداوه و،
دیاری به نه رخیش ده به خشیته وه. زوو برۆ فریای بکه وه، به شکو چه ندین
ته وهنده ی کۆله قورسه که ت سهروه ت و سامانت ده ست بکه ویت!

مامه پیره ی ژیر و ده ستپه وه گر پئی وت:

- من به عیززه تی دل و ده روون و، په نچ و ئاره قی ناوچاوانی خۆم
ده ژیم و، کۆل هه لده گرم و، پازی نام ژیرباری منه تی حاته می ته ی بکه وم!

جا رږڅيک له حاتمميان پرسى:

- کيت ديوه له خوټ مەرد و بهرتر ښت؟

وتى:

- ټو مەرد په دسټپوه گرهى که رږڅيک له يباباندا تووشى بووم. به

راستى له من گهلى مەرد و بهرتر بو^(۱)!

□ سەرلجى پيټجهم:

په کيک له خواسته کاني که مالى به خشندهي و که رمى خواوه ند ټو په
که له زه ټي نيعمه ته کاني خوى به هه ژار ترين کهس ده چيژيت، کتومت وهک
ټو په که به دهوله مەند ترين کهسى ده چيژيت. ټو هه ژار پش به وټنه ي
پادشا تميان ■ کات!

به ټي، ټو له زه ته ي که به هوى برسيتي و دهسټپوه گرتنه وه که سيکي
هه ژار له خوار دني له ته نانپکي وشکي سووتاو ده چيژيت، زور له و تام و
له زه ته زياتره که پادشا يا خود مروفي دهوله مەند له خوار دني شيريني په کي
ناياب وهري ده گريت کاتي به بيژاري و ټيشتيها لى نه بووني ټه ټجمي
"ټسراف" وه ده پخوات!

به راستى گهلى جيى سهر سوور پمانه که هەندى له هه ټه خمر جان که ساني
"دهسټپوه گر" به "نزمى" تاوانبار ده که ن! نه خير، هه رگيز واني په، به ټکو
دهسټپوه گرتن عيززهت و که رمى راسته قينه و ته واهه تي په و، نزمى و
زه ليليش له ناوه روک و دوو توپى ټو سه خواوه ته پواهه تي په دان که
هه ټه خمر جان ده پنوټن.

سالى داناني ټم په يامه، له ژووره کهى خوټ له شارى "ټيسپارته" دا،
به سهره ټيک پرووى دا، پشتي ټم راستى په ده گريت:

(۱) ټم به سهره ټه له گولستانى شيخي سەعدى دا هاتووه. پروانه: (کليات سەعدى، به اهتمام
محمد على فروغى، ص ۱۰۵ انتشارات امير کبير. تهران ۱۳۶۹ هـ. ش. وه رگيز)

یه کنی له قوتایی یه کانم گه لئی پرووی لیڼام که ده ستوری ژیانم^(۱) بۆ ئه و
بشکینم و، جهختی لئی کردم دیاری یه که ی وهر بگرم که پری دوو هۆقه و نیو
ههنگوین بوو^(۲).

هه رچه ند هه وتلم دا بۆی پروون بکه موه که ده بئی ده ست له و یاسایه ی
ژیانم هه لئه گرم، بئی سوود بوو، قه ناعه تی نه کرد. منیش به ناچاری و، به و
نیازه ی سئی که سی تیدا به شدار بکه م که له و ژووره له گه لندا بوون، تا کو بۆ
ماوه ی چل پوژی شه عبان و په مه زان به ده ستپه وه گرته وه لئی بخۆن و،
خاوه نه به خشه ره که شی پاداشتی ده ست بکه ویت و، ئه مانیش له و ماوه یه دا
بئی شیرینی نه مینه وه، وه سیتم بۆ کردن وهری بگرن. ئنجا من بۆ خۆیشم یه ک
هۆقه ههنگوینم هه بوو..

جا هه رچه ند ئه و سئی هاو پێیم له سه ر "ئیسیتقامه ت" بوون و، به راستی
پژی ده ستپه وه گرته یان ده زانی، به لām - به هه ر حال - له ئه بنجای پێزان له
یه کتری و چاو دێری هه ست و نهستی یه کتر و "پشار" ی نیوانیان و چهند
په وشتیکی تری باش، ئه و راستی یه ناویراوه یان له یاد چووه وه و، له ماوه ی
تهنها سئی شه ودا هه موو ههنگوینه که یان ته واه کرد!
به زه رده خه نه وه پێم وتن:

من نیازم و ابوو سی پوژ، یان زیاتر، ئیوه تامی ههنگوین بچێژن. به لām وا
له تنها سئی پوژدا ته واه تان کرد.. نۆشی گیانتان بیت!
که چی ههنگوینه که ی خۆم به ده ستپه وه گرته وه به شی هه ردوو مانگی
شه عبان و په مه زانی کردم و، جگه له وهش - سوپاس بۆ خوا - بوو به مایه ی

(۱) مه به ست له و ده ستوره ی ژبانی ئه وه یه که: به خۆپایی هیچ دیاری و شتیکی له کس
وه نه گرته وه. (وه رگێژ)

(۲) هه ره که له هۆقانه یه کسانه به ۳۸۰ گرام. (وه رگێژ)

ده سټکه موتنی پاداشتیکی زور بوم، چونکه همرهك لهو برایانه له ده می بهر بانگدا کهو چکیکم دده دانی^(۱).

جاله وانیه که سانیك که ئو حاله ی منیان بینییټ به "نرمی" له قهله میان دایټ و، حاله تی سی شه وه که ی ئو برایانهش به "عیززهت" و "که رهم" دایټ!

به لام نیمه له پرووی حهقیقه ته وه بینیمان که له ژیر په رده ی ئو نرمی به پرواله تی په دایزه تیکی بهرز و بهره که تیکی فراوان و پاداشتیکی زور حه شار دراوان.. ههروهك له ژیر په رده ی ئو که رهم و ئیسرافه شدا - ئه گه وازی لی نه هینرا بیټ - سوال کردن و چاو تیپرین و ته ماع بوشتی ناو ده سټی خه لکی و، حاله ته کانی تری هاوچه شنیان، که گه لی لهو "نرمی" به نرمزن، شار راونه ته وه!

□ سهرنجی شه شهم:

مه ودا و جیاوازی به کی گه وړه و فراوان له نیوان "ده سټیوه گرتن" و "نرمی" دا هیه. چونکه:

ههروهك "ته وازوع" که په فتارینکی باش و شیرینه، گه لی جیا به له "زه لیلی" که په فتارینکی هه له و خراپه، هه رچه ندهش به شیوه له یه ده چن.. ههروه ها وهك "ویقار" که په وشتیکی په سهند و چاکه، له واتا و کاکله یدا جیاوازه له "ته که بیور" که په وشت و خوویه کی گه لی بی که لکه، هه رچه ند له پرواله تیشدا وه کویهك دهر ده که ون..

ههروهك ئه مانه بهو جوړه ن، "ده سټیوه گرتن" یش که په کیکه له خولق و خووه بهرزه کانی پیغمبه ر ﷺ، به لکویه کیکه له ته وهره کانی هه تسووپرانی پیسای دانستی زال و فرمانپه وای خوا ی گه وړه له گه ردووندا، به هه مان

(۱) مه به سټ کهو چکه چای گه وړه به (هی کرووب). (دانه ر)

جوړه و، هر گیز په یوه نډی به "نزمی" یوه نډی به که ټاویتمه به که له سوو کی و زه لیلی و چا و چنؤ کی و هله په کاری. ته نانه ت هر هیچ په یوه نډی به کیان له نیواندا نډی به.

وا تم پرو داوه تان بؤ ګڼر مه وه که پستی ټو راستی به ده ګریت:
 "عبداللّٰی" کورې هزره تی عومری کورې خه تتاب - خویان لښ
 رازی بیت - که کورپه ګه وره ی فارو وقی ټه عزمی جینشینی پښه مېره ګڼر و،
 په کیکه له حموت "عبداللّٰی" ناوه کان و، زانابه کی به ناوبانگ و مه زنی
 نیوان هاوه ټه به ریزه کانه، پرؤنکیان له ناو بازاردا و بؤ مه به سستی پاریز ګاری
 له "ده سټپوه ګرتن" و "قه ناعت" و "تستیقامت" که ته وره ی که سابهت و
 بازار ګانین، له مامه لای شتیکدا که قور شیکي نه ده هینا، که و ته مشتومړنکی
 سهخته وه.

لهم کاته دا هاوه لیکي تر ټمهی لښی، وا گومانی برد که ټم په فتاره
 "نزمی" بیت و، به هله په کی ګه وره ی "عبداللّٰی" ژمارد. چونکه کورې
 میری موسلمانان و خه لیفه ی سرزه وی چؤن ده بی په فتاری به و جوړه ی لښ
 بووه شپته وه؟

پاشان دوور و نریک شوین "عبداللّٰی" کهوت که به ره و ماله وه
 ده ګه پرایه وه، تاکو شتیک له هلسو کهوت و په فتاره کانی تیښګات. سرنجی
 دا له بهر درگا له ګه ل هژارنیکدا ماوه یه ک پراوه ستا و به نهر مونیانی و سؤز و
 خو شه ویستی یوه له ګه لیدا دوا. پاشان له دهر ګای دوو هم هاته دهره وه و به
 هه مان شپوه له ګه ل هژارنیکي تر دا که و ته گفتو ګؤا

ټم کاره، سرنجی تاسه ی ټو هاوه لای بزواند تاکو بزانیّت "عبداللّٰی"
 چیی له ګه ل ټوانه دا کردووه. له بهر ټوه، به په له خو ی ګه یانده هژاره کان و
 لښی پرسین:

- ټایا پیم نالین "عبداللّٰی" که پراوه ستا چیی له ګه ل کردن؟

همريه کهيان وتيان:

- پارچمېهك زېړى پې بهخشم!

هاووله بهرېزه که له سهر سووړماندا وتی: "سبحان الله.. ثم کاره چهنده سیره! لهو لاوه له سهر يهك قورش له بازاردا ده کويته مشتمره وه، که چی له ماشه وه له مائی خویدا و به ره زامه ندیی خو ی و بی نه وهی کهس پئی بزائیت، سهدان نه وه نده بهم هه ژارانه ده به خشیت!"

پاشان پړوشت بولای "عه بدولتلا"ی کورې هه زرتی عومهر و لئی پرسى:
- نهی ئیما! ثم گهر و گره تم بوشی بکه ره وه: تو له بازاردا به و جوړه ره فطارت کرد و، له مالیشه وه ئاوا و ئاوا!
وه لامی دایه وه و وتی:

- نه وهی له بازاردا پرووی دا نه نجامی ده سپېوه گرتن و ژېړى بوو، بویه له ویدا و اړه فطارت کرد تا کو پاریز گاری له نه مانته و راستگویی بکم که بناغه و گیانی مامه له و کړین و فروشتن و بازارگانین، ثم کاره هه رگیز به نرمی و ره زیلی دانانریت. ئنجا نه و ره فطارش که له مالسه وه بینیت له سهر چاوهی دلنهرمی و پلهی بهرز و کاملی پړوحه وه هه تقولاوه. که واته نه نه و نرمی به و، نه ئه میش ئیسرافه!

ئیمامی نه غزمیش - نه بوو حنیفه ی نوعمان - خوای لئی رازی بیت،
نمازه ی بؤ ثم نه پئی به کردوه کاتن فهرموویه تی: "لا إسراف فی الخیر، کما لا خیر فی الإسراف" واته: ههروه که کرده وهی "خیر" و چاکه کاری هه تا زیاتر بیت کارنکی باشه و به ئیسراف دانانریت، به هه مان جوړ "ئیسراف" یش هه رگیز به کارنکی باش دانانریت و هیچ خیرنکی تیدا نی به.

□ سهرنجی حموتهم:

"ئیسراف" هه له کاری بهرهم ده هیئت و، "هه له" ش سئ نه نجامی لئی

ده پیته وه:

به که میان: قه ناعهت نه کردنه.

جا له بهر شهوی نه بوونی قه ناعهت، مروقی هه لپه کار فییری "سکالا" ده کات له بریی "شوکرانه"، شهوی مروقی له کار و کوشش دوور ده خاتهوه و، دهپاویته باوهشی ته مبهلی یهوه و، هانی ده دات که واز له مال و سامانی هه رزان و ده سکه وتی حه لال بهیئیت^(۱) و، بو شه مال و سامانه ناپه وایانه بگه رپت که هه رک و ماندوو بوونی تیدا شک نابات. بهم جوړه و لهم پیناوه دا عیززهت و پژویری خوی ده دژپنیت.

ته نجامی دوو هه می هه لپه کردن: ناو میندی و زهره رمه ندی به!

چونکه به هه لپه کردن نامانجی مروقه هه لپه کاره که له کیس ده چیت و، په زای لای خه لکی قورس ده بیټ و، له یارمعتی و هاوکاریی که سانی تریش بئ بهش ده بیټ. هه تا وای لئ دپت که ناوه روکی شه و ته به ناو بانگهی تیدا بهر جهسته بیټ که ده لپت: "الحریص خائب خاسر!"

کاریگه ری و ته نجامی "هه لپه" و "قه ناعهت" به پیی ده ستووریکی گشتی و هه مه لایه نگر و بهر ده وام، له جیهانی زینده و هه راندا ده ست به کاره.

بو نمونه:

○ "پروه که کان" که محتاج و ناچاری پژوین و به دواشیدا ناگه رپن، به هزی شه قه ناعه ته سروشتی یه ی که هه یانه، پژویری که کانیاں دپن بو لایان! به لام "گیانداره ئاز له کان" که به هه لپه وه به دوا پژویری که یاندا ده گه رپن، زور به زه همت و که می ده ستگیریان ده بیټ!

(۱) چونکه به هزی دووری له "ده ستپوه گرتن" وه گرویی به کار بهر ان (المستهلکون) زور ده بن و بهر هم هینه رانیش کهم ده بنه وه، هه مووان چاو ده پنه ده رگای حکومت! شه کاتمش یه که به یه کی که ناله کانی: پیسه سازی و بازرگانی و کشتو کال، که ته وه ری ژبانی که مه لایه تین، که می و نوشتی ده هین و، که مبلش له ته نجامدا نزم ده پیته وه و هه رس ده هینیت و، سری له نه بوونی و هه ژاری یه وه ده ده چیت! (دانه)

ئەمەش وەك نموونەكانى تر پىشتى ئەم دە عوايەمان دە گرىت!

○ ههروهه ده‌بینین ئهو هه‌له‌یه‌یه‌ی که زانایان^(۱) و ئه‌دیيان^(۲) له‌ پێی زیره‌کی و بلیمه‌تی‌یه‌وه به‌ کاری ده‌هێنن، گرفتاری هه‌ژاری‌یان ده‌کات و ته‌نها گوزهرانی مایه‌ی پژویان بۆ فه‌راهم ده‌هێنێت، که‌چی له‌و لاشه‌وه ده‌وله‌مه‌ندیی زۆریه‌ی که‌سانی ده‌به‌نگ و ده‌سته‌وسان ده‌بینین که به‌هۆی حاله‌تی سروسشتیی قه‌ناعه‌ت به‌خشیانه‌وه ده‌ستیان که‌وتوه‌!

هه‌موو ئه‌م نمونه‌یه‌ی باسمان کردن، به‌ ته‌واوی و بێ گومانی ده‌یچه‌سه‌پنن که‌:

پژویی "هه‌لال" به‌ ئه‌ندازه‌ی هه‌ژاری و پاده‌ی ده‌سته‌وسانی به‌ مڕۆف ده‌به‌خشرێن، نه‌ك به‌ پێی توانا و ئیختیار! ته‌نانه‌ت هاتنی پژوی هه‌میشه‌ پێچه‌وانه‌ی توانا و ئیختیاره‌، نابینیت منالان هه‌تا ویست و توانا و ئیختیاریان زیاد بکات، پژوی‌یه‌کانیان که‌م ده‌بنه‌وه و به‌ زه‌حمه‌ت ده‌ستیان ده‌که‌ویت؟! به‌ئێ، "قه‌ناعه‌ت" گه‌نجینه‌یه‌که‌ بۆ خۆشگوزهرانی و، مایه‌ی هه‌وانه‌وه‌ی ژیانه‌. به‌لام "هه‌له‌په‌کردن" کانگای نزمی و زه‌هره‌مه‌ندی‌یه‌، وه‌ك له‌م فه‌رموده‌ی پیرۆزه‌دا ده‌رده‌که‌ویت: "القنعةُ کنزٌ لا یفنی"^(۳).

(۱) نه‌وشیروانی پادشای دادپه‌روه‌ری ئێران له‌ بوزمه‌رجه‌مه‌ری زانای پرسی: بۆچی زانایان له‌ ده‌رگای میره‌کاندا ده‌یه‌نن، به‌لام میران له‌ ده‌رگای زانایاندا نابیه‌نن، له‌ کاتێکدا که‌ زانست له‌ ئه‌میری به‌رزتره‌؟!

وه‌لامی دابه‌وه: ئه‌وه‌ نیشانه‌ی زانایی زانایان و نه‌زانایی میره‌کانه‌!
واته: میران نرخه‌ی زانست نازانن، بۆیه‌ ناڕۆنه‌ ده‌رگای زانایان بۆ ده‌سه‌خستنی زانست، به‌لام زانایان به‌های ده‌زانن بۆیه‌ له‌ ده‌رگای میره‌کاندا داوای نرخه‌که‌ی ده‌کن!
دیاره‌ ئه‌م وه‌لامه‌ ورده‌ ته‌ئویلیکی ژیرانه‌یه‌ بۆ پاساودانی هه‌له‌په‌ی زانایان که‌ هی زیره‌کیانه‌ و، له‌ ته‌نجامیشدا ده‌یانگه‌یه‌نیه‌ زه‌لیلی و هه‌ژاری. (خه‌سه‌رو).

(۲) ئه‌و ديارده‌یه‌ی که‌ پشتی ئه‌م فه‌رمانه‌ ده‌گرێت، ئه‌وه‌یه‌ که‌ ئه‌دیيان له‌ قه‌ره‌نسادا به‌روانامه‌ی "سوالکهری"‌یان ده‌دریتێ، چونکه‌ به‌ باشی تیايدا شاره‌زان (سلیمان روشدی).

(۳) حدیث: "القنعة مال لا ینفد وکنز لا یفنی" رواه الطبرانی فی الأوسط والعسکری عن جابر. والمشهور: "القنعة کنز لا یفنی". (وه‌رگێڕ)

نه نجامی سټی هم: هه لپه کردن ئیخلاص ده فوټینیت و کاری دواړوژ ده شیونیت.

چونکه نه گهر ئیمانداري خاوه ن ته قوا گرفتاری "هه لپه کاری" بیت، نهوا له دهر وونهوه حمز ده کات خه لکی پرووی تیښکه ن. خو دیاره هر که سیک هم نارووه ی تیدا سر هه لیدات و چاوه پروانی بیت، هر گیز به پله ی ئیخلاصی ته واوه تی ناگات و ناتوانیت به ده سټی به یت. هم نه نجامه گه لنی گرنگه و شایانی تیښی و سر نچدانه.

پوخته ی نه مانه ی پتسو:

"ئیسراف" همیشه بڼ قه ناعه تی (واټه ته ماع) بهر هم ده هیئت، ته ماعیش چوست و چالاکی شوقی کار کردن کز ده کات و، مرؤف ده هاوټه نامیزی ته مبه لی و که مته رخه می یوه و، دهر گای سکالا و په ژاره ی له ژباندا لی ده خاته سر پشت، تا ده یگه به یتنه نهوا راده یی که همیشه له ژیر نازاری سکالا و بیزاریدا^(۱) بنالیت. هه روه ک ئیخلاصه که شی تیښکده دات و، دهر گایه کی بۆ ریاکاری لی ده خاته سر پشت و، له پری یوه عیززه ته که ی ده شکینیت و، پتی سوال و سوو کایه تی و رسوایی پشان ده دات.

به لام "ده سټیوه گرتن" همیشه بهری قه ناعه ده گرت و، قه ناعه تیش عیززه ته بهر هم ده هیئت، به پتی فرمایشی: "عز من قنح ذل من طمع". هه روه که له پتی کار و کوشش هه شوقی مرؤفیش تیژ ده کاته وه و، بهر وه هون و تیښکشان له کار و کوششدا ده یداته بهر. چونکه مرؤف نه گهر یه ک پوژ کاری کرد و ئیواره که ی کرینی خو ی وهر گرت، پوژی دووه همیش

(۱) به لی، نه گهر که سټی هه له خهرج بلدونیت، بڼ هیچ گومانیک سکالای زور و زه به نده ی لی ده بیستیت، ده بیت هر چه نده ش ده و نه مند بیت، زمانی هر سکالا دهر ده پرت. به لام گهر هه ژارنکی قه ناعه تکار بلدونیت، جگه له شوکر و سوپاسگوزاری خوی گوره هیچی تری لی نایستیت. (دانه)

ههولتی کار کردن ده داتهوه. به لām مرقی هه له خه رجی ئیسرافکار، له بهر نه بوونی قه ناعهت، پۆزی دوو ههم ئه وهولنه نادات، خو ئه گهر ههولیش بدات ئه وای هیچ شهوق و جهزیک دهیدات.

بهم جهزه، ده رکهوت که ئه وه قه ناعهتهی ئاکامی "ده ستهپوه گرتن"ه، ده رگای شوکرانه بژیری له مرقف ده خاته سه رپشت و هی سکا لایشی لئی داده خات و، له سه رانه سه ری ژیانیدا ده یخاته شوکرانه ی به رده وامه وه. ئنجا به هزی قه ناعه تیشه وه ئاو پر له وه ناداته وه که خه لکی بۆی پروانن و پله و پایه ی بۆ دابنن، چونکه هه ست ده کات پیویستی پیمان نی یه و ده وله مه نده به رامبه ریان. به وهش ده رگای "ئیخلاص"ی لئی ده کرته وه و هی "رپاکاری"شی لئی داده خریت.

به چاوی خوّم ئه و زیانه گه ورا نه مه به فراوانی و به رجه سته یی یینی که ده ره نه جانی ئیسراف و گوئی نه دانن به "ده ستهپوه گرتن"..
وا له خواره وده دا بۆتان باس ده کهم:

نۆ سال پێش ئیستا هاتم بۆ شاریکی به پیت و به ره کهت و، وه رزیش زستان بوو، نه متوانی سه رچاوه ی سه روهت و لایه نه کانی به رو بوومی ئه و شاره به ینم. موفیتی شار - خوالیی خوش بیّت - پیتی وتم:

"خه لکی شاره که مان ده ستکورت و هه ژارن". چه ند جار ئیکش قسه که ی دووپات کرده وه. ئه م هه واله گه لئی کاری تیگردد و سۆزی بزواندم و، تاکو نزیکه ی شهش سال خه م و ئازارم بۆ ده چه شن و، دوعای می سه ره بانیم بۆ ده کردن.

که پاش هه شت سال له وه رزی هاویندا سه رم له و شاره دایه وه و سه یری باخ و بیستانه کانیم کرد، قسه که ی موفیتی خوالیخو شبووم هاته وه یاد. به سه رسوورمانه وه وتم:

سبحان الله! خو داهاات و به‌روبوومی باخ و بیستانه‌کانی ئەم شاره‌ زۆر له پێداویستی‌یه‌کانی هه‌موو خه‌لکی شار زیاترن، ده‌بوو دانیشتووانی ئییره‌ گه‌لێ ده‌وله‌مه‌ند بوونایه‌! ماوه‌یه‌ك له‌م سه‌رسووپرمانه‌دا بووم.

پاشان له‌ پێی "راستی"یه‌كه‌وه‌ (كه‌ پ‌روا ته‌ نه‌یتوانی، بمخه‌له‌ تێنیت و ئەو راستی‌یه‌م لێ بشاریته‌وه‌، چونكه‌ حه‌قیقه‌تیكه‌ هه‌میشه‌ بۆ دۆزینه‌وه‌ی راستی‌یه‌كان ده‌یکه‌م به‌ رابه‌ر و پ‌ینمای خۆم) تێگه‌یشتم كه‌:

له‌ ئەنجامی ئیسراف و ده‌ست پێوه‌نه‌گرتنه‌وه‌ به‌ره‌كه‌ت له‌م شاره‌ هه‌لگیراوه‌! بۆیه‌ موفتی - خوا لێی خوش بی‌ت - وتی: "خه‌لکی شاره‌كه‌مان ده‌ستكورت و هه‌ژان". سه‌رباری ئەم هه‌موو سه‌رچاوه‌ زۆره‌ی سه‌روه‌ت و گه‌نجینه‌ی داهااتیش كه‌ له‌ شاره‌كه‌ياندا هه‌یه‌.

به‌لێ، به‌ تاقیكر‌دنه‌وه‌ و لێكدانه‌وه‌ی چه‌ن‌دین پرووداوی له‌ ژماره‌به‌ده‌ر چه‌سپاوه‌ كه‌ زه‌كات ده‌ر كردن و بایه‌خ‌دان به‌ هۆكاره‌كانی ده‌سپێوه‌گرتن، هۆی پیت و به‌ره‌كه‌ت و زیاد‌بوونی رۆزین. به‌لام ئیسراف و زه‌كات نه‌دان، به‌ره‌كه‌ت هه‌لده‌گرن.

"ئێبن سینا" كه‌ ئەفلاتوونی فه‌یله‌سووفه‌ موسلمانه‌كان و، رابه‌ری پ‌زیشكان و، مامۆستای فه‌یله‌سووفه‌كانه‌، له‌ گۆشه‌نیگای پ‌زیشکی‌یه‌وه‌ ته‌فسیری ئایه‌تی پ‌رۆزی: ﴿وَكُلُوا وَاشْرَبُوا وَلَا تُسْرِفُوا﴾ ی به‌م دێره‌ شیعرانه‌ی خواره‌وه‌ كردوه‌ كه‌ ده‌لێت:

جمعُ الطبِّ في بيتين جمعاً	وحسن القول في قصر الكلام
فقلَّ إن أكلت، وبعد أكل	تجنب، والشفاء في الانهضام
وليس على النفوس أشدُّ حالاً	من ادخال الطعام على الطعام

واته‌: زانستی پ‌زیشكیم له‌ دوو دێری شیعردا كۆكر‌دووته‌وه‌، دیاره‌ جوانترین وته‌یش ئەو گوفتاره‌یه‌ كه‌ به‌ كورتی و پوختی و اتا به‌ ده‌سته‌وه‌ بدات:

که خۆراکت خوارد کم بخۆ. پاشان خۆت له زیاده خۆری بهاریزه. چونکه شيفا له وه دایه خۆراک هه رس بکریت.. هیچ شتیک بۆ گه ده له وه سهخت و قورستر نییه که خواردنی به سه ر خواردندا بۆ په وانه بکریت^(١).

﴿سبحانک لا علم لنا إلا ما علمتنا إنک أنت العليم الحكيم﴾.

* * *

تییفی:

واتهم ته وافوق (یهك كهوتن) ه سه رسوور هینهر و عیززهت به خشه تان بۆ باس ده کم:

پینج شمش که سی جیا جیا - که سیانیان به ته وای نووسین نازانن - په یامی "ده ستپوه گرتن" یان نووسی یه وه و، سه رنجمان دا: (هه موو په نجا و یهك) ئەلفه کانی هه ر یهك له و نوسخانه ی که دو عایان تیدا نه نوو سرا بوو، هه ر وه ها هه موو (په نجا و سئ) ئەلفیکی ئەو نوسخانه ش که دو عایان تیدا نوو سرا بوو، وه کو یهك ده ر چوو بوون. هه ر چه نده ش جیگای ئەو نوو سه ره وانه یهك جیگا نه بووه و جۆری ده ستخه تیشیان وه کو یهك نه بوون و، هه ر گیز به ریشیان له و ئەلفانه نه کرد بووه و!

(١) واته: زیانه خه شلین کار بۆ له ش ته وه به که مۆله تی چوار پینج سه عاتی به ژه مه کانی خواردن پین نه دریت و، به خواردنی یهك له دوا ی یهك گه ده پر بکریت. (دانه ر)

جا په ککهوتن و وه کویه ک ده‌ر چوونی ژماره‌ی ئه
پیتی ئه‌لفانه له‌گه‌ل میژووی دانانی "په‌يامی ئیقتیصاد" و
پاکنوس کردن و له‌به‌ر نووسینه‌وه‌یدا، که به میژووی
پژمی په‌نجا و په‌ک (۱۳۵۱) ه و، به هی کؤچیش په‌نجا و
سنی (۱۳۵۳) په، بنی هیچ گومانیک نا‌کړیت بخړیته
ته‌ستوی رپیکه‌وته‌وه. به‌لکو ئه‌م ته‌وافقه ئاماژه‌به که بز
ئه‌وه‌ی که به‌ره‌که‌تی "ده‌ستپوه‌گرتن" تا پله‌ی
که‌رامت به‌رز بو‌وته‌وه. به راستی شایانی خو‌په‌تی که
ئه‌م ساله‌ ناوی: "سالی ده‌ستپوه‌گرتن" ی لئ بنریت!
به‌لئ، ه‌ر له راستیدا پوژگار به‌ کرده‌وه ئه‌م
به‌ره‌که‌تی ده‌ستپوه‌گرتنه‌ی چه‌سپاند، کاتیک گرؤی
مروّف، دوا‌ی دوو سال، جه‌نگی جیهانیی دوو‌هه‌می به
خو‌په‌وه‌ پینی. ئه‌و جه‌نگه‌ی که برسیتی و ویرانی و
ه‌موو جوړه‌ قیزه‌ونه‌کانی ئیسرافی له‌ گشت لایه‌کی
جیهاندا بلاو کرده‌وه و، مروّفایه‌تیی ناچار کرد که له
ده‌وری "ده‌ستپوه‌گرتن" کؤ بینه‌وه و ده‌ست له‌ داوینیی
به‌رنه‌ده‌ن.

بهشی دووهمی مهکتووبی بیست و دووهم:

هه‌له‌کار نائومی‌د و زهره‌رمهنده

بسم الله الرحمن الرحيم

﴿إِنَّ اللَّهَ هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينُ﴾ (الذاریات: ۵۸)

﴿وَكَايْنٍ مِنْ دَابَّةٍ لَا تَخْلُقُ رِزْقَهَا اللَّهُ يَرْزُقُهَا وَإِيَّاكُمْ وَهُوَ السَّمِيعُ

الْعَلِيمُ﴾ (العنکبوت: ۶۰)

ئه‌ی برای باوه‌ردار!

له‌مانه‌وه که باسمان کردن، بۆت ده‌رکه‌وت که "دوژمنایه‌تی" و
"پقه‌به‌رایه‌تی" چ زیانیکی گه‌وره به‌جی ده‌هیلن. ئیستاش ئه‌وه بزانه که
هه‌له‌کار کردن بۆ زیانی دنیا (الحرص) ده‌ردیکه وه‌ک دوژمنایه‌تی وایه، به‌ئکو ئه‌و
زیانه‌ی که به‌هۆی هه‌له‌کار کردنه‌وه له‌ زیانی ئیسلامی ده‌که‌وێت گه‌لێ له
زیانی دوژمنایه‌تی زیاتره‌.

به‌ئێ، هه‌له‌کار کردن خۆی له‌ خۆیدا هۆی نائومی‌دی و په‌جالی‌یه و،
نه‌خۆشی‌یه‌کی سامناکه و، تابلیی سه‌رشۆری و زه‌لیللی له‌ دوو توپ‌دایه. هه‌ر
هه‌له‌کار کردنه که بایه‌خی مرو‌ف داده‌گری‌ت و، له‌و شته‌ش نائومی‌د و بێ به‌شی
ده‌کات که هه‌له‌کار به‌کار ده‌هینیت!

باشترین شایه‌ت له‌ سه‌ر ئه‌م ده‌ره‌نجامه‌ی که "هه‌له‌کار کردن" به‌ره‌می
ده‌هینیت و مرو‌فی پێوه‌ گیرۆده‌ ده‌کات، ئه‌و زه‌لیللی و ده‌ست‌کورتی و

پرسوایی جووله که کانه که به درێژی میژوو به سه‌ریاندا هات، چونکه ئه‌وان له هه‌موو نهموه کانی تر زیاتر هه‌ولتی بێ و چانیان بۆ کۆکردنه‌وه و ده‌ستخستنی که‌ره‌سه‌ی بێ نرخێ دنیای فانی ده‌دا.

هه‌لپه‌کردن بۆ ژبانی دنیا، هه‌ر له‌گه‌وره‌ترین بازنه‌ی جیهانی بوونه‌وه‌رانه‌وه تا ده‌گاته‌ به‌جۆر که‌ترین دانه و تاك له‌ناو ئه‌واندا، شوێنه‌واری خراپی خۆی ده‌رده‌خات. به‌لام به‌ پێچه‌وانه‌ی ئه‌مه‌وه، ئه‌مو هه‌ولتی که‌ هاو‌ده‌م له‌ گه‌ل "ته‌وه‌ ککول" دا بۆ پۆزیی حه‌لال ده‌درێت، ده‌پێته‌ مایه‌ی دلتیایی و هه‌وانه‌وه، له‌ هه‌موو جینگایه‌ کیشدا شوێنه‌واری به‌سوودی خۆی به‌جێ ده‌هێلێت.

بۆ ئه‌وه‌نه:

"پروه‌ك و دره‌خت" كه وه‌ك هه‌ر زینده‌وه‌ریکی تر پێویستیان به‌ پۆزیی تایبه‌تی خۆیان هه‌یه، هه‌ر چه‌ند له‌ جینگای خۆیاندا پراوه‌ستاون و به‌ دوا‌ی پۆزیدا ناگه‌ڕێن، كه‌چی - له‌ به‌ر ئه‌وه‌ی قه‌ناعه‌ت و ته‌وه‌ ككولیان هه‌یه - پۆزیی كه‌نیان بۆ دێت، بێ ئه‌وه‌ی به‌ دوا‌یدا بگه‌ڕێن و هه‌لپه‌ی بۆ بكه‌ن! ته‌نانه‌ت له‌ زینده‌وه‌ره گيانداره‌كان زیاتر په‌ره ده‌سێن و به‌روبووم پێشكه‌ش ده‌كه‌ن..

به‌لام "زینده‌وه‌رانی تر" به‌ هه‌ول و ماندوو بوونیکی زۆر نه‌ییت پۆزییان ده‌ستگیر ناییت، ئه‌ویش به‌ ئه‌ندازه‌یه‌کی كه‌م و نا‌ه‌واوا! هۆی ئه‌مه‌ش ده‌گه‌ڕێته‌وه بۆ ئه‌وه‌ی كه‌ ئه‌و زینده‌وه‌رانه به‌ هه‌لپه‌وه هه‌ولتی بۆ ده‌ده‌ن.

به‌لكو هه‌ر له‌ خودی جیهانی زینده‌وه‌رانه‌دا ده‌بینین كه‌ به‌ لی‌شار پۆزیی به‌سه‌ر بێ‌جۆره‌كانیاندا ده‌بارێت و، له‌ گه‌نجینه‌ی به‌زه‌یی خواوه‌نده‌وه پۆزیی یه‌كجار پاك و بێ‌گه‌ردی خۆیان بۆ په‌وانه‌ ده‌كرێت. چونكه‌ ئه‌و ساوا و بێ‌جۆرانه به‌ زمانی حاالی لاوازی و كۆله‌واری و ده‌سته‌وسانیان

تهوہ ڪڪوليان له سهر خواي خويان دهر دهر پڻ، ڪه چي زيندهوهره درنده کان ڪه به ههلهپوهه هيرش دهبنه سهر نيچيره کانپان، به ماندو و هوونيڪي زور و هوندانيڪي گهوره نهيني "پروزي" يان دهستگير ناييت ا

تهم دوو حالته، به جواني بزمان پرون ده ڪنهوهره ڪه "ههلهپه ڪردن" دهبيت بههوي بي بهش هوون، بهلام "تهوہ ڪڪول" و "قناعه ٽڪردن" دهبنه هوئي دهستڪهوتني بهخشش و ميهره باني.

همان شت له جيهاني "ئاده ميزاد" پشدا ده بينين. تهوہ تا جووله ڪه کان ڪه له هممو ڪس زياتر له ههلهپه دان بڙيان (يتر ههر جوهره ژياننيك بيت) و، فزلي ژياني دنيا بهسهر هي قيامه تدا دهدهن، بهلڪو تا راهي شهيدا بوونيش دنيايان خوش دهويت و، لهم بواره دا پيش هممو نه تهوہ يه ڪي تر ڪهوتو نه تهوہ.. تهم جووله ڪانه، ههر له ديتر زهمانهوهره له سهر دهستي نه تهوہ ڪاني تر دا چهندين ڪوشتاريان لي ڪراوه و، چهندان جاريش زهليلي و پسوايان دهر خوارد دراوه. هممو تهامه يان بهسهر دا هاتووه له بهرامبر تهوہ ڪه سهروته و سامانيڪي چهپهل و حهراميان له پڙي سوو (الربا) هو دهستگير بيت و به هوليڪي سهرومري زور پهيداي بڪن. ڪه بهم جوهره ڪڙيان ده ڪردهو، بهشيڪي ڪهم نهبيت هيچيان لي ڪار نهده ڪرد. وهك بليني ڪار و ڪاسي و پيشه يان تنها ههر ڪڙ ڪردنهو بيت ا

تهم حالته تهوهمان بڙ پرون ده ڪاتهوهره ڪه ههلهپه ڪردن ڪانگا و سهر چاوهي زهليلي و زهره رمهندي و بي نرخی يه.

چهندين پروداوي له زماره بهدهر ههن، هممو يان دهر يده خهن ڪه مروفي ههلهپه ڪار هميشه له زيانهوهره نزیکه، به راهه يهك ڪه وتهي: "الحريصُ خائبٌ خاسرٌ"^(۱) بووه به پهنده وهك حقيقه تيڪ سهر ده ڪريت.

(۱) واته: مروفي ههلهپه ڪار و به تمامع، ناوَميد و زهره رمهنده. (وهر گڙي)

جا مادەم ئەمە حەقیقەت و ئەنجامی ههله کردنه و ئۆش ئەگەر بە راستی
 ھەزرت لە دەستخستنی مالی دنیاو و دەتەوێت بە لێشاو دەستت بکەوێت،
 ئەوا بزانه کە بە ههله کردن دەستگیر نابێت، بەلکو لە ڕێگای تەوێ ککۆلەوێ
 ھەوێتی بۆ بدە با دەستت بکەوێت.

دەتوانین تەشبیھی ههله کاران و قانیعان بەم نمونەیه بکەین:

جاریک دوو کەس دەپۆنە میوانی یەکی گەرە کە دەستەلاتداریکی مەزن
 سازی کردبوو.. یەکیک لەو دوانە پڕ بە دل ئاواتەخوازی ئەوێبوو کە جێی
 بێتەوێ. لە دلی خۆیدا دەپوت: خۆزگا ھەر چۆن دەبوو خواوێنی دیوێخان
 جێی دەکردمەوێ و لە سەرماي دەرەوێ پزگاری دەکردم، من ھەر ئەوێندەم
 بەسە. خۆ ئەگەر لە خوارووی خەلکە کەشەوێ جێگایە کەم بداتنی، ئەوا
 مەردایەتیم لە گەلدا دەکات.

بەلām ئەوی تریان، بە پێچەوانەوێ، چەند پەفتاریکی وای نواند کە ئەوێ
 بگەینێت مافی بەسەر خواوێ مائەوێ ھەبێت و، پێی وایێت دەبێ ئەوان بە
 ناچاری خەزەتی بکەن و پێزی لێ بگرن! بەم جۆرە، لە خۆی بائی بوو و، لە
 دلەوێ دەپوت: "دەبێ خواوێنی دیوێخان بەپێزترین و باشترین جێگام بۆ داوین
 بکات". پاشان بە ههله و تەماعەوێ پۆشتە ناو دیوێخان و چاوی بۆ شوینی
 باش و لای سەرروی مەجلیس دەگێڕا! خواوێنی دیوێخانیش کە ئەم پەفتارێ
 لێ بینی، خوارترین جێی لە مەجلیسە کەدا پێشان دا کە تیایدا داوینیشێت! جا
 لەو کاتەدا کە دەبوو سوپاسی پێشکەش بکەدایە، کەچی بە پێچەوانەوێ،
 پەخنە لە خواوێنی دیوێخان گرت و، پەزای خۆی لە بەرچاوی
 داوینیشتوواندا قورس کرد.

بەلām میوانی یە کەمیان، بە خۆنەوێستی یەوێ پۆشتە ژوورەوێ و، بە دواي
 جێگایەکی نزیکدا دەگەرا. خواوێنی دیوێخانیش بەخێرھاتنی کرد و پێزی

لئی گرت. که هم تمواز و عه‌شی لئی بینی، دلی پئی کرایه‌وه و پئی خوش بوو. له‌بهر نه‌وه، نزیککی خسته‌وه له خوی و جیگایه‌کی به‌رزی پئی به‌خشی. هم موزفه‌ش هه‌تا نزیک‌تر ده‌بووه‌وه، سوپاسی زیاتری له پرووی خاوه‌نی دیوه‌خاندان ده‌نواند.

دنیا‌ش به‌م چه‌شنه‌یه، دیوه‌خانی میوانداریی خوای میهره‌بانه.. سهر پرووی زه‌وی سفره و خوانی پر له میهره‌بانیی نه‌و خاوه‌نده‌یه.. پله‌کانی نیعمه‌ت و پروژی‌یه‌کانی سهر نه‌و سفره‌یه‌ش، وه‌کو جیگا جیاجیا‌کانی ناو مه‌جلیس و نه‌نجومه‌نی نمونه‌که وان.

کاربگه‌ری و نه‌نجامی ناهه‌مواری "هه‌لپه‌کردن" هه‌موو که‌سیک ده‌توانیت هه‌ستی پئی بکات، ته‌نانه‌ت له‌و کاروبارانه‌شدا که زۆر ورد و به‌جووکن. بۆ نمونه:

هه‌موو که‌سیک ده‌توانیت له‌ دلی خۆیدا هه‌ست به‌ بیژاری له‌و سوال‌که‌ره بکات که به‌ هه‌لپه و تماعه‌وه یه‌خه‌ی ده‌گریت و به‌گیری ده‌هینیت، هه‌تا وای لئی دیت هیچی ناداتی و ده‌ست به‌ پرویه‌وه ده‌نیت.. ههر هه‌مان کهم به‌زه‌یی به‌و سوال‌که‌ره‌دا دیته‌وه که به‌ قه‌ناعه‌ت و بی‌ده‌نگی یه‌وه سوال ده‌کات، هم به‌زه‌یه‌ش هانی ده‌دات که خیری بداتی و ده‌ست به‌ پرویه‌وه نه‌نیت! نمونه‌کی تر:

ههر شه‌ویک خه‌وت لئی بزپیت و چه‌زیشته له‌ خه‌وینت، گهر به‌ر له‌ خه‌وتن نه‌که‌بته‌وه، نه‌وا هیدی هیدی خه‌وت لئی ده‌که‌ویت.. که‌چی گهر له‌سهر نوسن سوور بیت و، بیته‌ خولیا‌ی سهرت و بلایت: ده‌بئی که‌ی خه‌وم لئی به‌که‌ویت؟ نه‌وا خه‌وه‌که‌ت به‌ جارئ لئی ده‌زپیت! نمونه‌کی تر:

کاتیك که‌ چاوه‌روانی که‌سیک ده‌بیت و خه‌ریکه‌ ئارامت نامینیت و، زۆر سووریت له‌سهر چاوپیکه‌وتنی، ورده‌ ورده‌ خه‌فه‌ت سهرت تیده‌کات و،

لەبەر خۆتەو دەلیت: "بۆچی نەهات؟ بۆچی دواکەوت؟!" هەتا لە ئەنجامی ئەم سووربوونەت لەسەر بینین و چاوی پێکەوتنی، ئارامت لە لا هەلە گەڕیت و ئەو جینگایە جێدەهێلێت. خۆ هەر کە تۆ ئەو شونەت بە جییهێشت، ئەو کەسە دیت و دەگاتە ئەوێ! بەلام پاش ئەوێ کە مەبەست لە هاتنە کەوێ نەما و لە کیس چوو!

ئەو نەپنی و حیکمەتی کە لەم چەشنە رووداواندا هەیە، ئەوێ کە: هەر وەك "نان" لە ئەنجامی چەند کرداریکی یەك لە دواى یەكەوێ پەیدا دەبێت، کە لە کێلگە و، سەرخرمان و، ئاش و، تەنوردا بەجێ دەهێنن، شتانی تریش بە هەمان جۆرن.. واتە دەبێ بە پەلە پەلە و یەك لە دواى یەك و بەپێی حیکمەتی لەسەر خۆی یێنە کایەوێ. بەلام مەزۆفی هەلە کار بەبۆنەى هەلە کردنەوێ چاودیری ئەو پەلە پەلە بوون و یەك لە دواى یەك هاتنانە ناکات، کە چەند هەنگاویکی مەعەوین و لە رێکخستنی شتاندە هەن. ئێر یان ئەوێ بە باز دەدات و پاشان دەکەوێت! یان ئەوێ پەلە پەلە لەو پەلە زۆرانە بەجێ دەهێلێت و ناگاتە ئامانج و مەبەستە کەوێ!

دەسائەى ئەو بێراییەى کە هێندە بۆ ژيانى دنیا بە پەرۆشن کە سەریان لێ تێکچوو و لە هەلە کردنیاندا بۆ دنیا رێگایان لێ و ن بوو! بۆچی ئێو لەبەر هەلە کردن بۆ ژيانى دنیا ئاوا بە زەلیلی و سەرشۆری رازی دەبن، لە کاتی کە ئەم هەموو گێروگرفت و زیانانەشی لە دوو تۆبەدا یە؟

بۆچی بەو چەشنە روو لە هەموو مال و سامان و سەر و تەیک دەکەن، بێ ئەوێ گۆی بەدەن بەوێ کە ئایا حەلالە یان حەرام؟

بۆچی لەو پێناوەدا چەند کاروباریکی گەورە و بەنرخى ئەوتۆ بەخت دەکەن کە ژيانى دواڕۆژتان داخوازیانە و لەسەری بەندە؟ تەنانەت و اتان لێ

هاتوو که له پیناوی ئەم هەلپەیدا یەکیک لە پایە گەورەکانی ئیسلام (کە زەکاتە) واز لێ دەهێنن.

لە کاتیکیدا کە زەکات دەرکردن دەرگایەکی گەورەی وایە دەبێتە مایەی پیت و بەرە کەت و دەولەمەندی بۆ هەموو کەسیک و، گێروگرفت و موسیبه تیشی لێ دوور دەخاتەوه؟

ئەوانەی کە زەکاتی مالتیان دەرناکەن، بە بێ هیچ گومانیک، بە ئەندازەی ئەو زەکاتە کە دەکوێتە ئەستۆیان، سامان لە دەست دەدەن و لە شتی پرۆپوچ و بێ سووددا لە ناوی دەبن. یان بەلا و موسیبه تیکێ وایان دیتە پێ کە بە زۆر ئەو ئەندازیان لە دەست دەر دەهێنێت و لە ناوی دەبات!

سالی پێنجەمی جەنگی یە کەمی جیهانی، لە خەونیکی ئەندێشەیی سەیر و خاوەن حەقیقەتدا، ئەم پرسیارەم لێ کرا:

(ئایا چ نەینێ یەک لەم هەزار یەدا هەبە کە نەتەوێ ئیسلام گرفتاری بوو و، بۆچی زەرەر و زیانی ئاوا پرووی کردوو تە مالت و سامانیان؟.. نەینێ ئەو ئەشکەنجە و تازارەش چی یە کە جەستەیان لە ژێریدا دەنالتینێت؟

هەر لەو خەوندە وەلامی ئەم پرسیارەم بەم جۆرە دایەوه:

(خوای گەورە لەو مالت و سامانە ی پێ بەخشیوین، لە هەندێکیاندا یەک لە دە و، لە هەندێکی تریشیاندا یەک لە چلی بە فەرز لە سەر داناوین کە لەو مالتە دەری بکەین و، بێدەین بەو کەسانە کە خوای گەورە خۆی بۆی دەستیشان کردوین، تا کۆ لە لایە کەوه خێری ئەو دوایانەمان دەستگیر بێت کە لە زاری هەزارانەوه دەر دەچن و، لە لایەکی تریشەوه لە پرق و کینە و حەسوودی دەروونیان پزگارمان بێت..

بەلام ئیمە لە تاو هەلپە کردمان بۆ کۆکردنەوهی مالت و سامانی دنیا، دەستمان نوو قاند و زە کالمان دەر نە کرد..

خوای گهورهش ئهو زه کاتهی به پێژهی (سی له چل) و (ههشت له ده) لێ وهر گرتینهوه..

ههروهها خوای گهوره داوای لێ کردین که له پێناوی ئهو دا تنها پهک مانگ له سالنێکدا برسیتی بچێژین و بهرۆزوو بین، که ئهمهش نزیکه‌ی حهفتا حیکمهت و سوودی بۆ ئێمه تێدايه..

بهلام ئێمه له بهر ئهوهی دهروونی خۆمان زۆر بهلاوه ئازیز بوو، بهزه ییمان پێدا هاتهوه و، نه مانویست ئهو برسیتی به کاتی بهی پێ بچێژین.

خوای گهورهش له سزای ئهمه دا پێنج سالی په بهقی پهک له دواي پهک به سزای جۆره برسیتی و پۆزووپهک گیرۆدهی کردین که نزیکه‌ی حهفتا موسیبهتی بۆ ئێمه تێدا بوو..

ههروهها خوای گهوره داوای لێ کردین جۆره فهران و تهعلیماتیکی نوورانی و، بهرز و، پهروه دگاری پانه له ماوهی پهک سهعاتی ئهو بیست و چوار سهعاتی شهو و پۆژدا به جێ بهینین..

که چی ئێمه له به جیهانی ئهو زیکر و دوعا و نوێژانه دا ته مبهلیمان نواندو، ئهو سهعاته شمان له گه‌ل سهعاته کانی تر دا له دهست چوو.

خوای گهورهش له کهفارهتی ئهو خراپکاری و که متهرخه می پانه ماندا ناچارای به جیهانی جۆره په رستش و نوێژیکی تایبه تی کردین، که بریتی بوو له به جیهانی تهعلیمات و، مهشق و، هیرش و، بگهرو بهردهی جهنگ له ماوهی پێنج سالی په بهقی پهک له دواي پهکدا!

به‌لێ، لهو خهونه دا وام وت..

پاشان که پێدار بوومهوه، سه رنجم دا و گه‌یشتمه حهقیقه تیکی گرنگ که لهو خهونه دا هه بوو. که ئهمه‌ی خواره ویه:

دوو "وشه" هه ن سهر چاوهی هه موو نزمایه تی و دوا که وتنه په وشتی په کانی مرؤفایه تین. هه ر ئه م دوانه شن که ده بنه سهر چاوهی بارودۆخه ئالۆز و شله ژاوه کانی ژبانی کۆمه لایه تی مرؤف.

له وتهی بیست و پینجه می کتیپی وته کان (واته په یامی موعجیزاتی قورئانی) دا له باسی ئه و بهر اوردهی که له نیوان شارستانی پی نوی و فرمانه کانی قورئانی پرۆزدا ساز کراوه، ئه و دوو وشه یه مان چه سپاندوو و پروغان کردوو نه ته وه. دوو وشه کهش ئه مانه ن:

وشه ی په که م ئه وه یه که ده لیت:

"من خۆم تیرم چش له خه لکی، با له برساندا بمرن!"

وشه ی دوو هه می ش ئه وه یه که ده لیت:

"تۆ بیکه و، من ده یخۆم!"

دوو شتی تری ش هه ن، بهرده وامی و مانه وه به م دوو وشه یه ده به خشن که بریتین له:

بلا و بوو نه وه ی "سو" (الربا) و.. نه دانی "زه کات".

ناقانه چاره سهر و ده رمانی شیفا به خشی ئه م دوو نه خۆشی یه له وه دایه که "زه کات" به شیوه یه کی گشتی له کۆمه لدا فهرز بکری ت و، "سو" یش به ته وای لا بریت و هه رام بکری ت..

چونکه گرنگی زه کات ته نها بۆ چه ند که س و کۆمه لکی دیاری کرا و نی یه، به لکو زه کات پایمه کی گرنگه له بنیاتنانی به خته وه ری و شادمانی تی کرای مرؤفایه تیدا. به لکو ستوونیک ی په سه نی ئه و تۆ به که ژبانی راسته قینه ی مرؤفایه تی پێ را گیر ده کری ت..

ئه وه تا له ناو کۆمه لگای مرؤفایه تیدا دوو چین هه ن که پێیان ده و تری ت: (چینی عه وام و چینی خه واص). زه کاتیش به زه یی و چاکه کاری پی

خه واصل بۆ عوام و، پږز و ئیحتیرامی چینی عوامیش بۆ خه واصل دهسته بهر ده کات..

دهنا کوته کی زولم و ستمکاری و خو سه پاندنی خه واصله کان به سهر عوامه کانداده باریت و، نمو رق و کینه میس که له دهروونی عوامه کانداده به بهرام بهر دهوله مه ندان، ده ته قیتموه و ده رده په پږیت. ئیتر ئهم دوو چینه هه بهو جوړه له ململانی و زوړانیکی به رده وام و رقه بهرایه تی په کی دژواردا ده مینه وه، تا ورده وای لئ دیت به رهنگاری په کتری بینه وه و بهرام بهر په کتر رابووه ستن و له سهر "ده سهایه" و "کار" ده ست بدنه په خه ی په کتر، وه که ئه وه ی له پروو سیادا پرووی دا!

ده سا ئه ی سه خاوه ئه ندان و چاکه خوازان و خاوه ن ویزدانان!

ئه گهر ئه و خیر و چاکه و ده سترگروییانه ی ده یانه خشن، نییه تی زه کاتیان لئ نه هینن، ئه و سنی زیاتان لئ ده که ویت، به لکو ئه وهش که به خشیوتانه بئ ده سته کوتنی هیچ خیر و قازانج و سوودیک له ده ستان ده رده چییت. چونکه ئه گهر ئه و چاکه یه ی ده بیه خشن، به ناوی خوا و له پیناوی خوا ده نه بیت، ئه و - بئ هیچ گومانیک - منه ت و پیاوه تی به سهر ئه وانه دا ده نوینن که پینان ده به خشن، هه رچه ندهش به ئاشکرا ئهم منه ته ده رنه پږن. بهم کارهش ئه و هه ژاره ده که نه دیلی منه ت و ده بیه ستنه وه. پاشان له نزا و دوعای پاک و بینگه ردیان بئ بهش ده بن.

ئهمه سه ره رای ئه وه ی که خو تان به "خواه ن مال" ده زانن و ئینکاری نیعمه ت ده که ن. که چی له راستیدا ئیوه له ئاستی دابه شکردنی مالی خوا به سهر به نده کانیدا له "جینشین" زیاتر هیچی تر نین.

به لām ئه گهر چاکه و به خششه کانتان له پیناوی خوا و به ناوی زه کاته وه بیت، ئه و پاداشتیکی گه لئ گه ووره تان ده سترگ ده بیت. بهم کاره شتان

شوکرای ئەو نەعمەتە ئاڵە دەردە پەڕێن کە خۆی گەمە پەڕێن بەخشوون و، دوعا و نەزای گێڕای ئەو هەزارانە شتان دەست دەکەوێت. چونکە مادەم بەو جۆرە بەخشووتانە، ئەویش ناچارێ ترس و پەڕا نایێت و، کەرامەتی خۆی دەپاڕێژێت و، ئێجا نەزاکانیشی پێگەرد و خاویێ دەردە چن، هەر لە بەر ئەوێش گێرا دەین.

بەلێ، ئەوێش لە کوێ و.. ئەمە لە کوێ؟

ئەوێش لە کوێ کە بە ئەندازەی زە کات - بەلکو زیاتریش - لە مەل و سامان سەرف بکەیت، بەلام زیانیکی زۆری وەک پەڕا و ناو بانگی تێدا بێت و، خەتکێش زەلیل و مەتەبار بکات..

ئەمەش لە کوێ کە ئەو زە کات و چاکە و بەخششە ئەو پێناوی خوادا بێخەشێن و، خاوەنە کە بە دەرفەتی بەجێهێنانی یە کێک لە فەرزە کانی خۆی بزانێت و، پاداشتی خۆی گەمە پەڕێش دەست بکەوێت و، ئێخلاس و دوعای گێڕايشی دەستگیر بێت.

بەلێ، جیاوازی یە کە گەلێ زۆریان لە نێواندا بە!

﴿سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ﴾.

اللهم صلّ على سيدنا محمد الذي قال: "المؤمن للمؤمن كالبنيان المرصوص يشد بعضه بعضاً"^(٢) وقال: "القناعة كنز لا يفنى"^(٣) وعلى آله وصحبه أجمعين. آمين.. والحمد لله رب العالمين.

(٢) رواه البخاري ومسلم والترمذي عن أبي موسى الأشعري. (وهو ركني)

(٣) رواه الطبراني في الأوسط عن جابر بلفظ: "القناعة مال لا ينفد وكنز لا يفنى". (وهو ركني)

مەقامى دووھەمى تېشىكى پازدەھەم
بەلگەى ھەوتەم و ھەشتەم:

"ئەجەل"ى ھەموو زىندەۋەرىك دەستىشان كراۋە و "رۆزى"ش بېرىرى لەسەر دراۋە

"ئەجەل" و "رۆزى" يەكان بە پروائەت وا دەردە كەون كە دوو شتى
تەماوین و دەستىشان نە كراون، كەچى لە ژېر پەردەى ئەمو بارە تەماوۋى يەدا
ھەردوۋ كيان لە دەفتەرى قەزا و قەدەرى ئەزەلى و لە لاپەڤەرى شتانى تەقدىر
كراۋى ژياندا تۆمار و دەستىشان كراون.

كەواتە "ئەجەل"ى ھەممى ھەرىكە لە زىندەۋەران دىارى و دەستىشان
كراۋە، تەنانەت بۆ يەك دانە سەعاتىش پېش ناخرىت و دوا ناكەۋىت..
"رۆزى"ى ھەموو گيانلە بەرىكەش دەستىشان و تايىبەت كراۋە و، لە
تۆمارى قەزا و قەدەردا نووسراۋە.

گەلى بەلگەى لە سنوور بەدەر لەسەر ئەم بېرىارە ھەيە. يە كېك لەوانە
ئەمەى خوارە ھەيە:

مردنى درەختىكى گەۋرە و بە مىرات ھېشتەنەۋەى ئەر كى سەرشانى لە
تۆۋە بچوۋ كە كانىدا - كە ۋەك جۆرە "گيان" يەك وان سەبارەت بەو - تەنھا
بەپىنى ياساپە كى دانايانەى كە سىكى زانا و پارىزگار نەبىت ھەرگىز ئەنجام
نادرىت..

ھەروھە ئەر شىرە پوخت و خاۋىنەى كە وەك رۇزى يەك لە مەمكى دايكانەوہ بۇ مەنل و يىچوان و، لە نيوان خوین و سيخورى زىندەوہردا - بى تىكەلبون - ھەلدە قوليت و، ھاتنى بە پوختى و خاۋىنى و، خور بوونەوہى بەرە دەمى ئەر ساوا و يىچوانە، زور بە توندى گرمانى "پىكەوت" پوچەل دە كاتەوہ و، ھاتنەدىي بەو شىۋە يىگومانە پرونى دە كاتەوہ كە ئەر كارە ئەنجامى دەستورپكى بە شەفەقەتە كە لە لايەن رۇزىدەرىكى زانا و مېرەبانەوہ دانراوہ.

ئىز بۇ خوت زىندەوہران و گىئالەبەرانى تر بۇ سەر ئەر دوو ئومونەيە قىياس بكە و، بەم پىۋەرە لىنكىان بەدەرەوہ.

كەواتە لە راستىدا ھەرىكە لە "ئەجەل" و "رۇزى" دەستىشان كراون و، لە تۇمارى شتانى تەقدىر كراودا نووسراون. بەلام بە پروالەت وادەردە كەويت كە لە پشت پەردەى غەيبەوہ شاررابنەوہ و خۇيان بە تالە دەزووہ ناديارە كانى پەنھانيدا ھەلواسىيىت و، واپىشان دەدەن كە دەستىشان نە كرابن، وەك بلىيى بە سترابن بە "پىكەوت" ھوہ..

ھەموو ئەمانە، لەبەر حىكمەتپكى تا بلىيى ورد و لە ھەمان كاتىشدا تا بلىيى گىرنگە، كە ئەمەى خوارەوہيە:

ئەگەر بە ئاشكرا و بە چەشنى ئاوابونى خۇر كاتى "ئەجەل" ديار بوايە، ئەر مەزۇف نىوہى يە كەمى تەمەنى بە بى ئاگايە كى ئەواوتى بە سەر دەبرد و، ئەم بە شەى ژيانى بە زايە دەدا و، پشتى لە ئاخىرەت ھەلدە كرد. نىوہ كەى ترىشى بە ترس و بىم دەبرە سەر و، وەكو ئەر كەسەى لى دەھات كە ھەموو رۇزىك ھەنگاۋىكى نوئ بەرەو دارى سىدارە كەى بىت ديارە ئەر كاتەش موسىبەتى "ئەجەل" بە سەدان جار دووبارە دەبووہوہ

هه‌ر له‌به‌ر ئهم نه‌هینی‌یه‌ وردیه‌یه‌ كه‌ ئهو موسیبه‌تانه‌ی هه‌رده‌م له‌ ژياندا دینه‌ پنی مرۆف، له‌ ژێر په‌رده‌ی غه‌ییدا داپۆشراون. ته‌نانه‌ت ئه‌جه‌لی دنیا - كه‌ قیامه‌ته‌ - خوای گه‌وره‌ به‌ میه‌ره‌بانیی خۆی و له‌به‌ر هه‌مان هۆ، له‌ پشت په‌رده‌ی غه‌یموه‌ شار دوویه‌تیه‌وه‌.

هه‌رچی "پۆزی" شه‌ ئه‌وا له‌به‌ر ئه‌وه‌ی كه‌ له‌ دوای نیعمه‌تی "ژیان" به‌ مه‌زنترین گه‌نجینه‌ی ئه‌وتۆ داده‌نریت كه‌ پره‌ له‌ نیعمه‌ته‌كانی ترو، به‌بێت‌ترین سه‌رچاویه‌یه‌ كه‌ هه‌مد و شوكری لی هه‌لده‌قولیت و، گشتی‌ترین كانی به‌ندایه‌تی و پارانه‌وه‌ و، جۆره‌كانی هیوا و ئومیده‌. ئه‌وا به‌ پوالت و پیش چاو خراوه‌ كه‌ نادیار بێت و، به‌ "پێكه‌وت" هه‌ به‌سه‌را بێت، ئه‌مه‌ش بۆ ئه‌وه‌ی كه‌ هیچ كات ده‌رگای پارانه‌وه‌ له‌ پۆزیده‌ری به‌خشنده‌ و، ده‌رگای تكا و لالانه‌وه‌ی ئاوپته‌ی هه‌مد و شوكری خوای گه‌وره‌، له‌ پرووی مرۆفدا دانه‌خریت..

چونكه‌ ئه‌گه‌ر به‌ وینه‌ی كاتی هه‌له‌هاتن و ئاوابوونی خۆر "پۆزی"ش ده‌ستیشان كراو بوایه‌، ئه‌وا حه‌قیقه‌ت و ماهیه‌ته‌كه‌ی به‌ ته‌واوی ده‌گۆرا و، هه‌موو ده‌رگاكانی هیوا و ئومید و، گشت په‌نجه‌ره‌كانی لالانه‌وه‌ و، پلێكانه‌كانی دوعا و نرای ئاوپته‌ی شوكرانه‌ و په‌زامه‌ندی، له‌ به‌رده‌م مرۆفدا داده‌خران. ته‌نانه‌ت سه‌رجه‌می ده‌رگاكانی به‌ندایه‌تی پڕ له‌ خشووع و لالانه‌وه‌ی به‌كۆل، به‌ ته‌واوی، له‌ پرویدا ده‌به‌سه‌ران!

له پاشكۆزى دووهمى ئەمىر داغەو:

ئەو شارستانىتى يەى كە مەزۇقايەتتىى ھەزار خست

(مامۇستا نورسى لە نامەيە كىدا ئەم بۇ قوتايانى ئەم راستى يەى
پوون كەردووەتەو كە تايەتە بە دەستپۆە گرتن و قەناعەت و
ھەتخەرجى)

پرسىار:

پىش ئىستا كە تۆ بەناو تىرە و ھۆزە گوندنشىن و خىلە كى يە كانى
خۆرەلەت (كوردستان) دا دە گەرايت و، گەشتت دە كەرد و، سەرت
لپەدەدان، داواى ژيانى شارستانىيانەت لى دە كەردن و، بە شەوق و
تاسەمەندى و ھەزىكى زۆرەو بەرەو ژيار و پىشكەوتن لە بوارە كانى
گوزەران و ژياندا ھانت دەدان..

ئەدى بۇچى و نەزىكى چەل سالە خۆت لە ژيانى شارستانىتى سەردەم
بە دوور گەرتووە و، ئەم شارستانىتى يەى پۆژگارت بە (دەنيەت) نەك
(مەدەنيەت) - واتە بىن ميم - لە قەلەم داووە و، لە ژيانى كۆمەلەتەى دوور
كەوتوويتەو، خۆت تەرجاندووەتە گوزەرانى دوورەپەرىزى و
گۆشە گىرى؟

وەلام:

ئەم شارستانىتى يەى خۆرئاوايىەى ئىستا، لەبەر ئەوەى پىچەوانەى
ياسا و دەستوورە ئاسمانى يە كانى گەرتووەتە بەر و، بە پەفتارە كانى لە دزى ئەو

یاسایانه پادهوستیت، نهوا تای تهرارزوی خراپه کانی بهسهه چاکه کانی و، زیانه کانی بهرامهر سووده کانیدا قورس و زال بووه! نهوه تا بههوی نهو شارستانیتهی یهوه، ئاسایش و ئارامیی خه لکی شله ژاوه و، ههوانه وهیان شیواوه و، بهخته وهری پاسته قینه شیان هینده گه نیوه که بۆگه نی به هه موو لایه کدا بلأوبووه تهوه و، بهم پی یه ئامانجی پاسته قینهی "ژیانی شارستانیتهی" تیکچووه و له شوینی خوئی ترازاووه..

دهیینیت که هانده ره کانی "هه له خه رجی" و "هه ره یی" جیی دهستیوه گرتن و قه ناعه تیان گرتووه تهوه و، مهیل و ئاره زووی ته مه لئی و پالده انه وهش له مرؤفدا، کار و کۆششی له پیش چاو خستووه..
نهم شارستانیتهی به، پۆشاکیی هه زاری به کی سهخت و بهر گیکیی تر سناکی ته مه لئی و پال لیدانه وهی به بهری مرؤف پۆشیوه.

جال بهر نه وهی "په یامه کانی نوور" نهو دهستووهی قورئانی پیروزیان پروون کردووه تهوه که پروو له گرؤی مرؤفایهتی ده کات و، له بانگه وازیکی بهرز و بلنددا پییان ده لیت:

﴿وَكُلُوا وَاشْرَبُوا وَلَا تُسْرِفُوا﴾ (الأعراف: ٣١).

ههروه ها:

﴿وَأَنْ لَّيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَى﴾ (النجم: ٣٩).

نهوا نهو په یامانه، له بهر تیشکی پرووناکی و پینمایی نهو دوو لایه ته پیروزه دا، ئامازه یان داوه بهوهی که "بهخته وهری ژیا نی مرؤفایهتی" بهنده به:

◆ دهستیوه گرتن و ئیسراف نه کردن..

◆ هاندان و وروژاندنی هیممه ته کان بۆ ههول و کار و تیکۆشان.

ههروه ها پروونیان کردووه تهوه که ته نها بهم دوو مه رجه ده توانریت "هاوکاری" و "له گه ل یه ک گوئحان" بخزیته نیوان هه ردوو چینی "خه واص و عه وام" ی مرؤفایهتی یهوه.

له بهر ئهوهی "په یامه کان" ئه مه یان ږوون کړدووه تهوه، ئهوا لیرهدا ته نهها
دوو مه سهله و سه رنجی ورد و ناسک ده خمه ږوو:
په که میان:

مروږ له قز ناغی ده شته کیتی و خیلا په تیدا "سئ" یان "چوار" دانه شتی
پیویست بوو بو گوزهران و زیانی. ئنجا له ده که سدا ته نهها دوو کهس
هه بوون نه یانده توانی هه ر سئ، یان هه ر چوار شته کان به ده ست بهینن..
به لأم له م سه رده مه دا و له ژیر پاله په ستوی خوسه پیڼه ری شار ستانیتی
خوړ ئا وادا، که شه قل و نیشانه جودا که ره وه کانی بریتین له چه ند سیفه تیکی
وهك:

وروژاندنی لایه نی به کار هی نانی هه له و خرابی ده سکه و ته کانی زیان و..
هاندانی خه لکی بو هه له خه رجی و..
هه ژاندنی هه و او ئاره زووه کانی ده روون و..
له قه له مدانی شتانی ناپیویست، به چه ند شتیکی په کجار پیویست و
ناچاره کی..

ئا له م سه رده مه دا، به پاله په ستوی ئه و شار ستانیتی په ی که ئه م خالانه
هه ندیکن له تایه تکاری په کانی، مروږ له ږووی "چاولیکه ری" و
"خوویږه گرتن" وه، له بری چوار دانه پیویستی، بو بیست دانه ناچار
کراوه!

خو مه گه ر له ناو بیست که سدا ته نهها دوانیان بتوانن له سه ر چاوه په کی
حه لال و به شیوه په کی موباح ئه و بیست دانه پیداویستی یانه بو خو یان
به ده ست بهینن، به لأم هه ژده که سه که ی تریان هه ر به هه ژاری و ده ستکورتی
ده میننه وه!

که واته ئه م شار ستانیتی په ی ئیستا، به ته و او ی مروږ گیر و ده ی هه ژاری و
ده ستکورتی به رده و ام ده کات. ئه و ه تا له ږی هاندانی خه لکی په وه بو

بەدەستەينانى ئەم پەداوېستى بە داسەپاوانە، ئەم شارستانىيەى، گەزى مەزەپەى بەرەو ھەرام خەزىيەى زىاتەر، جەزەھە پەشەيل كەردنى ھەق و، چەندىن ناپەوايى دايەبەر و، چىنى "ھەزەرى ھەوام" ى بۆ مەملەئەى و دەستەپەخە بوونى بەردەوام ھەن دالە گەل چىنى "خەواص" دا، بەھەزى پەشتەگەى خەستى ئەم ياسا بئەپەتەى بەى كە قورئەنى پەزەز دايەشتەو و بىتەى بەى لە واجب كەردنى "زەكات" و ھەرام كەردنى "سەود". كە ئەگەر ئەم ياسا بەى لە ژياندا جەپەجەى بىكرەپە، ئەم پەزەى "عامە" ى خەلەكى بۆ "خەواص" و سەز و مەپەھەبانى خەواصەيش بۆ عامەى خەلەكى دايەن دەبوو..

بەلام بە پەشتەگەى خەستى ئەم ياسا بئەپەتەى بەى، شارستانىيەى نەوى بۆزەزەزەى بەى كەنى ھەن دا سەم لە ھەزەران بىكەن و، بە ناپەوا مەفیان بۆن و زەوتەى بىكەن، ھەروەھە ھەزەرانەيشى نەچار كەرد كە لە بۆزەزەزەى بەى كەن ھەلەگە پەنەو و لە دژيان پەپەو سەن.. ئەتەر ئەم شارستانىيەى بەى - لەم پەپەو - ھەوانەو و بەختەو پەى لە بەرى مەزەفە دامالەى و، ئارامى و ئاسايشە لى تەكدا و، گەزەزەى ئەم بارەى ئەستەى كەرد كە پەپەى دەتەپەو.

سەرنەجى دۆوھەمەيان:

ئەم كارە دەراسا پەنە (خەوارق) ى كە شارستانىيەى نەوى لە بوارەى زانەستدا بەدەستەى ھەنەن، لە پەستەدا چەند نەعمە تەكى گەورەى پەروەردەگارى بەخەشەندەن و، داخەزەى ئەمەن كە مەزەفەى لە بەرامبەرىانەو شەكرانە پەزەزەى خەوین و پەگەرد پەشەكەش بىكات و، بە چەشەنەكى شەپەستە و گەنەواو لە پەنەوى سەود و بەزەو ھەندەى مەزەفە بە كەريان بەپەت..

بەلام ئەمەى كە ئەمە لەم پەزەگەرەدا دەپەينەن پەچەوانەى ئەم داخەزەى بە ناپەروەپە. دەپەينەن ئەم كارە دەراسا پەنە كە سەنەكى پەپەخەدار و گەرنەگان لە ژياندا بەرەو تەمەلەى و ھەزەمەى داو تەبەر، چەنكە ھەردەم ئەگەرى ھەواى دەروون دادە گەرسەن و، ئەرەزوو كەنى دەرووژنەن، بەمەش پەزە مەزەفەى لە

ههول و کۆشش دوور ده خه نه وه و، له شهوقی کار و تیکۆشانیش سارد و سستی ده که نه وه و، له پێی بێ قه ناعه تی و ده ست پێوه نه گرتیشه وه به ره و هه رزه یی و، هه له خه رجی و، ستم و، حه رام خۆری ده یه نه .

والێره دا ئه و نه یه که بۆ ته مه ده هی نه مه وه (وه که له په یامی "کلیلی جیهانی نوور" دا با سکر اه وه):

"رادیۆ" نیعمه تیکێ مه زنی خوای گه وره یه که به گرۆی مرۆفی به خشیوه . جا له کاتیکدا که ده بوو شوکرانه ی مه عنه و یحان له سه ر ئه و نیعمه ته پێشکesh به خوا بکر دایه، به وه ی که له به رژه وه ندیی سه ر جه می مرۆفایه تیدا به کارمان به ینایه، که چی ده یین چوار له سه ر پێنجی به کاره یانی ئه و نیعمه ته له و رووژاندنی هه و ا ئاره زووه ده روونی به کان و، چه ندین شتی بێ نه رخدا - که هه یج سوو دیکیان بۆ مرۆف تیدا نی یه - به کار ده یێنرێ!

ئه نجا ده یین ئه م به کاره یانه هه له و خراپه ی رادیۆ، شه وق و حه زی مرۆف بۆ کار و کۆشش له بنج و په گدا ده ر ده هی تێ و، گرفتاری ته مه لێ و پال دانه وه ی ده کات به مه به سستی حه وانه وه و له زه ت به ردن له وه ی گوپی لێ رابگریت، به راده یه که مرۆف به خۆیه وه سه رقال ده کات که به چیت له و پێناه دا واز له کار مه ندی و ئه رکی راسته قینه ی سه رشانی ژیا نیشی به ییت، ته نها له به ر ئه وه ی که ئه و له زه ته ی له کیس نه چیت!

واته له کاتیکدا که پێوست بوو به شیکێ زۆری ئه و هۆ کار و به ده سته اته ده راسایانه له پێناوی به رژه وه ندیی راسته قینه ی مرۆف و، له پێی هه ول و کار و کۆششدا بۆ خه ی و قازانجی مرۆفایه تی به کار به یێنرایه و، پێداویستی به کانی پێ نه هی لرایه و، گه یرو گه رته کانیشی له و پێمه وه چاره سه ر بکرانایه .. که چی هه ر به چاوی خۆم پێنیم که له نیوان ده دانه دا ته نها یه که دوانیکیان بۆ هه نانه دی و دا یێنکردنی خوا ست و پێداویستی به کانی مرۆف

به کار ده‌هینرین و، هه‌شت به‌شه‌که‌ی تریان له‌ کاری گالته‌وگه‌پ و، پئی
پاکیشان له‌ وروژاندنی هه‌وا و ئاره‌زووی ده‌روون و، ته‌مه‌لی و، پال
لێدانه‌وه‌ و، کات کوشتندا به‌سه‌ر ده‌برین!

هه‌زاران غوونه‌ی تری وه‌ک ئهم دوو غوونه‌ به‌چوو که هه‌ن.

پوخته‌ی ئهم قسانه‌:

شارستانییتی ئیستای خۆرئاوا، به‌ ته‌واوی گوێ له‌ ئایینه‌ ئاسمانی یه‌کان
پاناگریت. له‌به‌ر ئه‌وه‌، مرۆفایه‌تی به‌ هه‌زاری یه‌کی گه‌لێ سه‌خته‌وه
تلاندووه‌ ته‌وه‌ و، داخوازی و پێداویستی یه‌کانیشی به‌ چه‌ندین قات له‌سه‌ر
زیاد کردووه‌..

ئنجاپه‌ر له‌ وروژاندنی ئاگری هه‌له‌خه‌رجی و، هه‌له‌په‌ کاری و،
ته‌ماعیشدا پئی پاده‌ کیشیت، پاش ئه‌وه‌ی که بناغه‌ی ده‌ستپه‌وه‌ گرتن و
قه‌ناعه‌تی هه‌له‌ کاندو، پێگا کانی سته‌م و حه‌رامکاری و حه‌رام خۆری له‌
به‌رده‌مدا والا کرد.. زیاد له‌مانه‌ش - به‌و هۆکارانه‌ی که راپورد - ئهم مرۆقه
هه‌زار و ده‌ستکوره‌ی هاویشه‌ ناو باوه‌شی ته‌مه‌لی و ده‌ست به‌تالی یه‌کی
پرووخینه‌ر و پئی به‌ره‌مه‌وه‌، دوا ی ئه‌وه‌ی که به‌ره‌و هۆکاره‌ کانی "هه‌رزهی"
هانی دا و پالی پێوه‌ نا.

به‌م چه‌شنه‌، شه‌وق و هه‌زی کار کردنی له‌ مرۆفدا په‌وانده‌وه‌.

مرۆفیش له‌م رێبه‌وه‌ ته‌مه‌نه‌ به‌نرخه‌که‌ی خۆی له‌ده‌ست دا و، به‌ مفت له‌
شوێنکه‌وتنی هه‌رزهی و، گالته‌وگه‌پ و، هه‌وا و ئاره‌زووی شارستانییتی
سه‌رده‌مدا، له‌ ناوی برد.

جگه‌ له‌مانه‌ش، شارستانییتی ئهم رۆژگاره‌، مرۆفی هه‌زار و ده‌ست به‌تالی
دوو چاری چه‌ندین نه‌خۆشی و بيماری کردو، له‌ پێی ئیسراف و
به‌کاره‌ینانی هه‌له‌ و خرابی ده‌سکه‌وته‌ کانیه‌وه‌، چه‌نده‌ها ده‌رد و په‌تای له‌ناو
گرۆی مرۆفی سه‌رانسه‌ری گۆی زه‌ویدا بلاو کرده‌وه‌!

مه‌سه‌له‌ی پئنجهمی
مه‌کتوبی بیست و هه‌شتم:

په‌یامی شوکر

بسم الله الرحمن الرحيم
﴿وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ﴾ (الإسراء: ٤٤)

قورئانی پیروژ، به‌روونکردنه‌وه‌ی ئی‌عجاز به‌خشی خو‌ی، له‌گه‌ل‌ئ
ئایه‌تیدا باسی شوکرانه‌بۆیری کردووه و خه‌لکی بۆ هان داوه، که ئه‌مانه‌ی
خواره‌وه هه‌ندیکن له‌و ئایه‌تانه:

﴿أَفَلَا يَشْكُرُونَ﴾ (یس: ٣٥) ..

﴿أَفَلَا يَشْكُرُونَ﴾ (یس: ٧٣) ..

﴿وَسَجَّزِيَ الشَّاكِرِينَ﴾ (آل عمران: ١٤٥) ..

﴿بَلِ اللَّهَ فَاعْبُدْ وَكُنْ مِنَ الشَّاكِرِينَ﴾ (الزمر: ٦٦) ..

قورئانی پیروژ له‌م ئایه‌تانه‌دا ده‌ری ده‌پرێت که مه‌زنترین کرداریک
به‌ده‌یه‌ینه‌ری میهره‌بان له‌ به‌نده‌کانی داوای ده‌کات بریتی‌یه له‌ "شوکر".
چونکه به‌راشکاوی و ئاشکرا خه‌لکی بۆ شوکرانه و سوپاسگوزاری بانگ
ده‌کات و، بایه‌خیکی تایه‌تی ده‌داتی، به‌وه‌ی که ده‌ری ده‌خات پشت
هه‌لکردن له‌ شوکرانه‌بۆیری - له‌راستیدا - به‌درۆخسته‌وه و دان نه‌نانه به
نیعمه‌ته‌کانی خوای گه‌وره‌دا!

هه‌روه‌ها له سووره‌تی "الرحمن" دا له پښی ئایه‌تی: ﴿فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾ هوه، به شیوازیکی ترسناک سی و یه‌ک جار هه‌ره‌شه‌ی توندوتیژی ئاراسته‌ی گرو‌ی ئاده‌می و جیننی کردووه، ده‌ری خستووه که پشتگرو‌ی خستنی شوکرانه‌ی خوا‌ی گه‌وره‌ی نیعمه‌تیه‌خش له راستی و ناوه‌رو‌کدا به‌در‌وخستنه‌وه و ئینکاری و ملنه‌دانه پۆ ئه‌و نیعمه‌تانه‌ی خواوه‌ند.

ئنج‌ا هه‌روه‌ک قورئانی پیر‌وز پرونی ده‌کاته‌وه که "شوکر" ئاکام و ئامانجی به‌دییه‌نانی بوونه‌وه‌رانه.. به‌هه‌مان جو‌ر "گه‌ردوون" یش، که وه‌ک قورئانیکی مه‌زنی به‌رجه‌سته وایه، ده‌ری ده‌خات که گرن‌گترین ئه‌نج‌امی به‌دییه‌نانی بوونه‌وه‌ران بریتی‌یه له "شوکرانه‌بژی‌ری". چونکه ئه‌گه‌ر به‌وردی سه‌رنجی بوونه‌وه‌ران بدریت، ده‌رده‌که‌و‌یت که:

پروخساری گه‌ردوون و شتانی ناوی به‌شیوه‌یه‌ک نه‌خشه‌یان کیشراوه، به‌چه‌شنیکی ئه‌وتۆ دا‌پ‌پ‌زراون که "شوکر" به‌ره‌م به‌ئین و، ئه‌نج‌امی شته‌کانیش به‌ره‌و شوکرانه‌بژی‌ری یه‌ن. ئه‌وه‌تا هه‌موو شتی‌ک - له‌ پرویه‌که‌وه - پرو‌ی له‌ شوکرانه‌یه، ته‌نانه‌ت گرن‌گترین به‌ری دره‌ختی به‌دییه‌توان شوکرانه‌بژی‌ری‌یه، بگه‌ر سوپاس‌گوزاری و شوکرانه‌کردن نایاب‌ترین و به‌نرخ‌ترین ئه‌و کالایانه‌یه که کار‌گه‌ی گه‌ردوون به‌ره‌میان ده‌ه‌ییت، چونکه ئیمه‌ ده‌یینین که:

بوونه‌وه‌رانی ناو ئه‌م جیه‌هانه به‌شیوه‌ و ته‌رزیک نه‌خشه‌یان کیشراوه و پښ و شو‌ئینان پۆ دیاری کراوه که وه‌ک باز‌نیه‌کی مه‌زن واب‌ن.. ئنج‌ا "زیان" یش به‌چه‌شنیک به‌دی ه‌ینراوه که چه‌قه‌ خالی ئه‌و باز‌نیه‌ بنو‌ئیت. ده‌یینیت سه‌رجه‌می بوونه‌وه‌ران له‌ خزمه‌تی "زیان" دان و پرویان لییه‌تی و سه‌ره‌پرشتی و چاو‌دی‌ری ده‌که‌ن و، گه‌شه‌پ‌دانی که‌ره‌سه و په‌ره‌پ‌دان و دا‌یین کردنی پ‌دا‌ویستی‌یه‌کانی "زیان" ده‌خه‌نه ئه‌ستۆی خو‌پ‌انه‌وه. که‌واته به‌دییه‌نه‌ری گه‌ردوون له‌ نیوان به‌دییه‌نراوانی خو‌پ‌دا "زیان" هه‌ل‌ده‌بژی‌رت..

پاشان که تماشاى جیهانی زینده وهران (واته خاوه ژبانه کان) ده کهین، ده بینین له شیوهی باز نه په کی فراواندا به دی هیټراون و، "مرؤف" یش له چه قی ټهو باز نه په دا پله ی بز دیاری کراوه و، سهرجه می ټامانج و مه به سته کانی زینده وهران له مودا جه م بوون و، به دیه پټنهری به خشنده هه موو شتانی له ده وری مرؤفدا کڅ کردو و توه و، له بهر مرؤف و له پټناوی خزمه تگوزاری ټهو دا ژپربار و گوپړایه لی کردوون و، مرؤفی به سهردار و فرمانپره وای ټه وان داناوه. که واته به دیه پټنهری گهر دوون له نیوان خاوه ژبانه کاندا "مرؤف" هه لده بژپړت و ده یکات به جیی ویست و ټیختیاری خوی..

پاشان جیهانی مرؤف و تنانته جیهانی زینده وهرانی تریش - به هه مان جوړ- له شیوهی باز نه په کی تر دا ده بینین که له چه قی ټهو باز نه په دا "پړزی" دانراوه. ټنجا تاسه و شهو قی "به ده سته پټنانی پړزی" ش له ناخی مرؤف و سهرجه م زینده وهرانی تر دا جیگیر کراوه، ټه و تا ده بینین که هه هه موویان - به م شهو ق و تاسه مهن دی به یان - بوون به خزمه تگوزار و ملکه چ و گوپړایه ل و ژپرباری "پړزی". چونکه "پړزی" فرمانپره وایانه و به سهریاندا زال و ده سته لاتداره..

ټنجا ده بینین خودی "پړزی" یش کراوه به گه بڅینه په کی مهن و فراوانی ټهو تو که ټه گهر گشت جوړ و نیعمه ته کانی ټیدا جه م بین و په چاو بکړین ټه وای هینده زور در ده چن که له ژماره نه یه ن. (ته نانه ته ده بینین هه ر ته نها "هپزی چه شتن" له ناو زماندا، به ټه ندازه ی ژماره ی خوار ده مهنی په کان، وردیله کڅ ټه ندام و تهر ازووی هه ستیاری مه عنه ویی ټیدا دانراوه که تامی هه موو چیژه کانی پړزی به جوړ او جوړ و زور و زه به نده کانیان پی بز انیت).

که واته "پراستی پړزی" سهر سوور په ټنهرترین و به پیتترین و سهیر و نامو ترین و شیرین ترین و گشتی ترینی پراستی په کانی ناو گهر دوونه..

پاشان همروهك همموو شتان له دهوړی "پړۆزی" كۆبوونه تموه و چاویان تیږپړیوه، دهیښن خودی "پړۆزی" ش (به مادده و، ناوهرؤك و، له حال و مهقامدا و، به گشت جوړه كانیهوه) پابهندی شوكره و، به شوكرانهوه پهیوهسته و، له پڼی شوكرانه پړی یوه دهست ده كهوټ و، شوكرانمش بهرهم دهیښت و، دهیخاته پروو. چونكه حهز و تاسه و شوقی زیندهوهر بؤ "پړۆزی" جوړیكي سروشتی شوكرانهیه، تنانته له زهت چهشتیشی لهو پړۆزی بهر به شوكرانه پړی داده نریت، به لام به شیوهیه کی ناههستی (غیر شعوری). دهیښت سهرجهمی زیندهوهر ان له شوكرانهیه دا به شدان، جگه له مرؤف كه به تنها خوی له ناو لهواندا پړیه کی جیاواز ده گرته بهر و، به شوینكهوتنی كوفر و گومپایی ماهیه تی لهو شوكره سروشتی به ده گزړیت و، له پلهی بلندی "شوكرانه پړی" یوه بهره و قوولایی بنکی "شیرك" خوی دهاویته خوارهوه.

پاشان دهیښن همموو نیعمه ته كان - كه پړۆزی زیندهوهر انن - به چه ندین وینه یه رنگین و ناوازه و قه شنگ رازاونه تموه و.. بؤن و بهرامی عهترین و خؤش به دهوړی خویاندا په خش ده كه ن و.. دارای گهلی تام و چپژ و له زه تی زؤر و زه به ندن..

همموو هم دیاردانی كه به نیعمه و پړۆزی به كانمونه - له راستیدا - چه ند ده لال و پړی پيشانده رپكن كه زیندهوهر ان بهرهو "شوكرانه پړی" رپنمایي ده كه ن! چونكه تاسه و شوق له زیندهوهر اندا دهوړوژین و، بهرهو جوړیكي پړلینان و قه درزانی و نرخ شناسی پړۆزی به كان هانیان ده دهن و، شوكریكي مه عنوی یان تیدا جیگیر ده كه ن و، سهرنجی خاوه هه ستانیش بؤ تیږامان و بیر كردهوه لهو نیعمه تانه راده كیشن و، دهیاخنه باریكي لهو توره كه لهو نیعمه تانه یان به لاوه گهلی جوان و قه شنگ یت و، سهرسوورمانی

خوځيان له ئاستياندا دهر بېړن و، بهر و پېژنانی شاهسته و گوځاو لهو نيعمه تانه، هه لیانده نین و هانیان ددهن.

که واته ئمو نيعمه تانه، سه رجه می خاوه ن ههستان بهر و شوکرانه بژیری (به کردار و گوځار) شاره زا و پېنمایي ده کهن و، ده یاځخه نه پېزی شوکرانه بژیرانه و، له ناوه ندي هم شوکر و سوپاسگوزاری به شدا به نرخترین و خاویځترین و به تام و چيژترین له زه تیان دهر خوارد ددهن! چونکه بژ خاوه ن ههستانی دهر ده خن که ئمو نيعمه ت و پړوزی به خوځ و به تامانه له زه ت و به هره به کی پړواله تی و کاتین و، هی ماوه به کی کورت و که م خایه نن، به لām نه گهر شوکرانه میان له سهر بکريت، ئمو به شوکرانه به، بیری مړوف بژ "ئاوړلیدانه وهی میهره بانبي خاوه نند" پیدار ده که نه وه که له راستیدا تام و چيژيکی پيځه ردی راسته قینه و همیشمی و نه پړاوه به..

واته له بهر ئمو وهی "پړوزی" بهم شوکرانه بژیری به، ئاوړلیدانه وهی خاوه ندي به خشنده و خاوه نی گه بځینه کانی میهره بانبي فراوان یادی مړوف ده خاته وه (ئمو پړلینان و ئاوړدانه وهی به که تام و چيژيکی نه پړاوه ی بی سنووری تیدایه) ئمو بهم ههست و بیر کردنه وهی و، هه ر لهم دنیا به دا چيژ و تاميکی معنه وهی به هه شتی همیشمی به مړوفي شوکرانه بژیر ده به خشن.

جا هه روه که به هزی شوکرانه بژیری بهم وه "پړوزی" ده بیست به گه بځینه به کی گشتی و فراوانی گه لی به پیت و بهر که ت و به تام و له زه ت، به واز هینانیش لهو شوکرانه بژیری به و گوځ پې نه دانی، لهو پله بلندهی خوځی ده ترازیست و به ته واته ده که ویته خواره وه.

له "وتهی شه شم" دا پړوغان کردو وه ته وه که:

نه گهر کار و ئهر کی هه سته وهی "تام چه شتن" ی ناو زمانی مړوف پرووی له خوای گه وره بیست و، له پېناوی په زامه ندی ئمو دا خرایته کار، واته له بهر نه بځامدانی ئهر کی "شوکرانه بژیری معنه وهی" پرووی له "پړوزی" کرد بیست،

نموا هه ست و هیږی تام چه شتنی ناو زمان له حو کمی سهر پهر شتی کارینکی شوکرانه بږیر و بهر پوه بهرینکی سو پاسگوزاری خاوه ن پږ و یقار و پایه داردا دهیت به سهر خوار دنگه کانی میهره بانینی بی سنووری خوی گه وره دا!

به لام هر کات کار و هر کی سهر شانی دهر وون بو مه به سستی تیر کردنی ثاره زووه کانی بیت، واته بی هیچ بیر کردنه ویه له "نیعمه تبه خش" پرووی له و پوړی و نیعمه تانه کرد، نموا "هیږی چه شتنی" ناو زمان له و پله و پایه بهر و بلند هی خږیوه - که پله ی سهر پهر شتی کار ی ده ستپاک و نه مینه - بهر و پله ی دهر گاوانی "کار گه ی سک" و پاسه وانی "پشتیری گه ده" داده بهر پته خوار!

جا هه روه که هم خزمه تگوزاره ی پوړی (واته هیږی تام چه شتنی ناو زمان) بهم پشت هه لکړ دنی له شوکرانه بږیری، بهر و پله یه کی ناوا نرم شوږر ده پته وه.. به هه مان جوړ، ماهیه تی خودی "پوړی" و سهر جهم خزمه تگوزاره کانی تریشی، به هه مان پږوه، له بلندترینی پایه و پله یانه وه بهر و بنکی نرمترین پله ی "نرمی" ده کمونه خواره وه، ته نانه ت گرفتاری بارینکی هیږنه نرم ده بن که به ته واته تی جیاواز و دووره له "دانست" ی به دیه پنه ری مه زنه وه.

پوه و نیشانه ی شوکر: قه ناعه ت و، ده ستپوه گرتن و پازی بوون و، منته زانینی نیعمه تبه خشه.. به لام نیشانه و پوه ری ناشکوری و گوئی نه دان به سو پاسگوزاری: هه لپه و، تیسراف و، قه در نه زانی و، هه للو و شینی هه رمه کیی هه موو شتی که بی پرسینه وه له حه لال و حه رام!

به لنی، هه لپه کاری هه روه که له لایه کموه بریتی یه له گوئی نه دان به شوکرانه بږیری و پشت هه لکړ دن له سو پاسگوزاری.. له لایه کی تره وه هوی بی به شی و سوو کی و پرسوایشه! ته نانه ت "میرووله" که گیاندار و میروویه کی موباره که و خاوه نی ژیانینکی کومه لایه تی یه، له پناوی هه لپه ی

توندوتیزى بۆرۆزى و، له ئه نجامى لاوازى قه ناعه ته كه به وه، "ژېر پى"ى رېئواران ده كه وى و ده پلېشېته وه! چونكه له كاتىكدا كه چهند ده نكه گه ئىك سهروزىادى پۆستى سالىكى ته وای ئه وه، كه چى قه ناعه تى نى به و، ههر به دواى رۆزىدا ده گه پى و، گهر به توائى ههزاران ده نكه گه نم بۆ ئه و سالى كۆده كاته وه، تاله و پناوه دا تيا ده چى!!

به لام "هنگ" كه مېروويه كى قه ناعه تكارى ته واه، به وى به ئه و نى به، چونكه قه ناعه ته كه وى هېنده بلندى ده داتى كه له و بهر زاييه وه بال بگرېته وه و له سهر ووى ئاستى "سهر"ى خه لى كه به وه بهر پى و، به دواى رۆزىدا بگه پى! ئىتر قه ناعه ت به رۆزى به كه وى ده كات و، به فهرمانى خواى گه وره ش چا كه مان له گه ئدا ده نوپى و، ههنگو پى كى بوخت و پى گهر د ده كاته ديارى و پى شكه شى گرۆى مرۆفى ده كات!

به ئى، ناوى "الرحمن"ى خواى گه وره، كه به كى كه له ناوه ههره مه زنه كانى و، راسته وخۆ له دواى ناوى "الله" وه دى، كه ئىسى ئه عزم و ناوى "عه لىم"ى زاتى خاوى و پى گهر دى خوا به .. ئه م ناوى "الرحمن" ه، "رۆزى" ده خاته ژېر چاودى رى خۆ به وه ..

له بهر ئه وه، مرۆف ده توائى به و شوكرانه بژى رى به كه له دوو توى رۆزىدا هه به، بگات به نووره كانى ئه م ناوه مه زنه وى خواى گه وره. ده بى ئه وه ش بزائى كه ئاشكراترى و اتاكانى "الرحمن" برى به له "الرزاق".

پاشان "شوكرانه بژى رى" چه ندىن جوړى جيا جياى هه به. به لام گشتى ترى و هه مه كى ترى ئه و جوړانه و پى رسته گشتى به كه يان برى به له "نوؤ"!

هه روه ها شوكرانه بژى رى "ئيمان"ى كى ساف و خاوى و، "ته وحيد"ى كى پى گهر دى له دوو توپدا به، چونكه ئه و كه سه وى "به ناوى خوا" وه سى وىك ده خوات و له كۆتايى شدا "الحمد لله"ى له سه ر پى شكه ش ده كات، به م شوكرانه بژى رى به، رايده گه به نى ت كه ئه و سى وه يادگار كى گه وره وى

راسته و خوی دهستی توانستی خوای گموره یه و، دیاری یه که یه کسه ری له
که نجینه ی خوا و نده وه در چو وه ..

که واته ئمو که سه - بهم و ته و باوهری - سهرجه می شتانی هه نده کی و
هه مه کی، راسته و خوی به دهستی توانستی خوا و نده ده سپریت و، په ی به
درو شانده ی میهره بانبی خوای گموره له هه موو شتیکدا ده بات و، له م
رپیوه "ئیمان" یکی راسته قینه و "ته وحید" یکی بیگمرد در ده خات.

والیردها ته نهها له یه ک پرووی ئمو زیانه زورانده دوین که به ناشکوری و
پن نه زانی نیعمه ته کان مروفی پی ئاگا دوو چاریان ده بیټ:

ئه گهر که سیك نیعمه تیکی به له زه تی نوژی و شوکرانی په روه ردگاری
له سهر پیشکesh کرد، ئه واهو شوکرانه بژی ری به نیعمه ته که ی بۆ ده بیټ به
نووریکی پرووناکی به خش و بهر یکی به هه شت له و دنیای هه می شه ییدا ..

ئجنا و پرای ئمو تام و له زه تش که لپی بهر خوردار ده بیټ، هه ر له م
دنیاه شدا، کاتی بیر ده کاته وه له وه ی که ئمو نیعمه ته ئاسه واریکی ئاور
لیدانه وه و ریزلینانی میهره بانبی خوای گموره یه، هه ر ته نهها ئه م بیر کرد نه وه یه،
له زه تیکی مه زنی بهرز و پی سنووری پی ده به خشیت ..

بهم پی به، مروفی شوکرانه بژی ئه م چه شنه کا کله خاوپن و، پوخته ساف و
بیگمردانه و، ئه م ماده و که ره سه معنه ی یانه به ره و ئاستیکی بلند ی وه ک
ئمو پله و پایانه ده نی ریت و، ئجنا توینکل و ماده ده پی سووده کانیشیان، که
ئهر کی ئه ستزیان ته و او کرد و کاری خویان ئه نجام دا و مروف پیویتی پییان
نه ما، ده بن به چه ند زبل و پاشه رۆیه ک که بۆ توخمه به نه رته ی به کانیا ن
ده گه رپنه وه.

به لام گهر ئمو که سه شوکری نیعمه تی پیشکeshی په روه ردگار نه کرد،
بگره به لایه وه نهنگی بوو که سوپاسگوزاری له پرووی خوا دا بنوینیت، ئه واهو

هەر ئەو لەزەتە کاتی یە، لە دواى خۆى، بە ئەمانە کەى ئازارى مەرۆف دەدات و، خەم و پەژارەى ئەمانى بۆ جێدەهێڵێت و، بۆ خۆشى دەبێت بە پاشەپۆیە کى چەپەل..

بەم چەشنە، ئەو نێعمەتە ئەلماس ئاسا و گرانبەهایە دەگۆرێت و هێندە بێ نرخ و بەها دەردەچێت کە وەك خەلووزى بێ باوەخى لێ دێت!
کەواتە پۆزى یەفانى و لەناوچووە کان، بە بۆنەى "شوکرانه بژیری" یەو، چەندەها تام و لەزەتى بەردەوام و بەروبوومى هەمیشەى بەرھەم دەهێنن..

بەلام ئەو نێعمەتەى کە شوکرانه یان لەسەر نە کراوە، لە شێو و دەمەنە بەرز و جوانە کەیان لادەدەن و، وێنەى کى نزمى بێزلیکراوى چەپەل دەگرە خۆیان. چونکە مەرۆفى بێ ئاگای ناشوکر بێ وایە کە ئەو پۆزى یە - دواى لەزەت لیبردن - جگە لە پاشەپۆ هیچ ئەنجامینکى دیکەى نی یە!

بەلێ، ئەو "پۆزى" یە شوکرانه بژیری لەسەر کراوێت، وێنەى کى هێندە روونە کە شایانى عیشق و خۆشویستەنە، دەنا عیشق و هەڵپەى بێ ئاگا و گومرایان بۆ "پۆزى" جگە لە ئازەلتى هیچى تر نی یە!

بۆ خۆت بێر لەمە بکەرەو بە مەودای زەرەرى گومرا و بێ ئاگیان بزانیت و، پادەى زیانیان هەلبەسەنگینیت.

لەناو سەرجمەى زیندەوەرانداتەنە "مەرۆف" ه کە پتر لە هەموویان پێوستى بە پۆزى بێت، چونکە خواوەندى مەزن مەرۆفى لەسەر شێوێى ئاوێنەپەك دروست کردووە کە سەرجمەى ناوە جوانەکانى خۆى تێدا دەرخستوو و، وەك موعجیزەى کى ئەوتۆش بەدیى هێناو کە بەلگەى توانستى پەهای ئەو بێت، ئەو تا چەندەها کۆئەندامى وەهای پێ داو کە بەهۆیانەو دەتوانیت هەموو نێعمەتە پاشە کەوت کراوەکانى ناو گەنجینەکانى میهرەبانى فراوانى خواى گەورەیان بێ هەلبەسەنگینیت و بیاناسیت..

هه‌روه‌ها له شیوه‌ی ئه‌و جین‌شین‌ه‌ی زه‌ویدا دروستی کردوه که خاوه‌نی هینده ئامیری هه‌ستیاری و کۆنه‌ندامی وه‌هایه بتوانیت له پێانه‌وه وردترینی ورده‌کاری‌یه‌کانی دره‌وشانه‌وه‌ی ناوه‌ جوانه‌کانی خویان پێ لیکبدا‌ته‌وه..

جا له‌به‌ر هه‌موو ئه‌مانه، خوای گه‌وره‌ له‌م مرۆفهدا "هه‌زاری"‌یه‌کی بێ سنووری داناوه و موحتاجی گشت جۆره له سنووربه‌ده‌ره‌کانی "پۆزی"‌ی ماددی و مه‌عنه‌ویی کردوه، ئنجا ئه‌و تاکه هۆکار و ته‌نیا پێگایه‌ش که ده‌توانیت له ناوه‌ندی ئه‌و "هه‌مه‌لایه‌نی"‌یه‌ی ماهیه‌تی مرۆفدا بۆ مه‌زنترین پله، که پایه و مه‌قامی ﴿اَحْسَنُ قَوِّمٍ﴾، ئاده‌میزاد سه‌ربخات، بریتی‌یه له: "شوکرانه‌بۆیری"!

خۆ ئه‌گه‌ر "شوکر" له گۆرپیدا نه‌ما، مرۆفیش به‌ره‌و نزمترین پله نزمه‌کان پێی ده‌ترازیت و له‌و پایه و مه‌قامه‌وه ده‌که‌ویتته‌ خوار و، له‌م پێمه‌وه سته‌میکێ گه‌لی مه‌زن له‌ خۆی ده‌کات!

پوخته‌ی قسه:

"شوکر" مه‌زنترینی ئه‌و چوار بناغانه‌یه که پێسواری مه‌زنترین پێگا ده‌یگرته‌به‌ر، که پێی "به‌ندایه‌تی و.. خۆشویسن له‌به‌ر خوا و.. مه‌حبووبیه‌ت"ه.

ئو چوار بناغانه‌ش به‌م شیوه‌یه‌ی خواره‌وه ته‌عبیر کراون:

"در طریق عجز مندی لازم آمد چار چیز:

عجز مطلق.. فقر مطلق.. شوق مطلق.. شکر مطلق..

ای عزیز! ^(۱)"

(۱) واته: ئه‌ی برای لازمی ده‌ستوسان! له‌ پێی "کۆله‌واری و ده‌ستوسانی" دا ده‌بی چوار شت ته‌نجام به‌هیت: کۆله‌واری و ده‌ستوسانی په‌ها.. هه‌زاری په‌ها.. شوق و تاسه‌ندایی په‌ها.. شوکرانه‌بۆیری په‌ها.. (وه‌رگێڕ)

بابی دووهمی بریسکه‌ی بیست و نۆهم:

سو پاسگوزاری نیعمه‌تی ئیمان

ئەم بەسە تایبەتە بە (الحمد لله) هه. نۆ سوودی نیعمەتە
لەژمارە بەدەرە کاتی ئیمانی تێدا ڕوون دەکەینەوە، لەوانەی کە
دەمانجێنە شوکرانە بۆ ئێڕێ بە کێ بەردەوامەوه.

● خاڵی یەكەم:

پێویستە سەرنجی خوێنەر بۆ دوو تێبینی گەرم رابکێشین:
یەكەم: فەلسەفەی ماددی (پەن بیرکردنەوەی ماددی) جگە لە
چاویلکە بە کێ ڕەش هیچی تر نییە؛ کە مەرۆف دەیکاتە چاوی هەموو شتی
ناشیرین و سامناک دەبینێت..
بەلام "پراستی ئیمان" چاویلکە بە کێ ورشەدار و ڕوون و نوورانییە؛
مەرۆف بە هۆیەوه هەموو شتی و هەموو کاریک جوان دەبینێت و بە هاو دەمی
خۆی دەزانێت.

مەرۆفیش بە پێی بە کارهێنایی هەر کام لەو دوو چاویلکە بە، بارودۆخ و
بەدییهێنراوانی دەورووبەری خۆی دەبینێت و هەستیانی پێ دەکات!
دووهم: مەرۆف بە سروشت بەدییهاتووبە کێ کۆمه‌لایەتی یە و، گەلێ
پەیه‌ندیی پراستەوخۆ و ناراستەوخۆی چەشنی وەرگرتن و، بەخشین و،
گوفنار و، پەیه‌ندی کردن و، هاوسەتی یەتی لە گەل گشت بوونەوه‌رانی

ده‌ورو به‌ریدا هه‌یه. له‌به‌ر ئه‌مه‌یه که مرۆف بووه به‌خاوه‌نی (شه‌ش لایه‌ن) که هه‌میشه په‌یوه‌ندی‌یه‌کانی پێیانه‌وه به‌سزاون، که ئه‌مانه‌ن: لای راست و چه‌پ (واته رابوردوو و داهاتوو) پشت و پێش (واته سه‌ره‌تا و ئه‌نجام) سه‌ر و خوار (واته ئاسمان و زه‌وی).

□ لای راست که "رابوردوو" ■

چاویلکه ماددی‌یه‌که و امان پێشان ده‌دات که هه‌موو نشینگه‌کانی پێشین پروو‌خاون و، باب و باپیرانی‌ش له "بوون" دا نه‌ماون و تێک‌را به‌فه‌نادا چوون. به‌م چاویلکه‌یه جگه له تاریکیی چروپر و سامناک هه‌چی تر له‌م لایه‌نه به‌دی ناکه‌یت و، وه‌ک ده‌مه‌نی گۆرستانی‌کی گه‌وره و به‌رین و دا‌پو‌خاو ده‌پ‌خاته پێش چاو‌ت.

بێ گومان مرۆف به‌م جو‌ره‌ پ‌وانینه، دوو‌چاری نا‌ئو‌م‌یدی و گ‌رف‌تاری تر س‌ین‌کی هه‌میشه‌یی ده‌ی‌یت.

به‌لام کاتی نووری ئیمان د‌ی‌ت و ده‌ی‌یت به‌هاوده‌می مرۆف، ئه‌و تاریکایه سامناکه ده‌ره‌و‌ن‌ی‌ته‌وه و ده‌لتی:

به‌لتی راسته نشینگه ئاوه‌دانه‌کانی پێشوو، پروو‌خاون و له "بوون" دا نه‌ماون، به‌لام بێ هه‌ج زبانی‌کی گیانی! چونکه له راستیدا دان‌ی‌شت‌وو‌ان و کارمه‌ندان‌یان بۆ جیهانی‌کی پرووناک و هه‌میشه‌یی یه‌که‌جار جوان و په‌نگ‌ین گۆ‌ی‌زاوه‌نه‌ته‌وه.

ئهم گۆ‌زا‌نه‌ش که له‌م لاوه‌ولا ده‌یان‌بینن و به‌هه‌موو ج‌ی‌یه‌کی جیهاندا بلا‌بو‌ونه‌ته‌وه، له راستیدا، چه‌ند تون‌یل و پ‌ی‌گایه‌کن له ناو زه‌ویدا، پ‌ی‌ایان‌دا گۆ‌زه‌ره‌که‌ین تا‌کو به‌و جیهانه‌ فراوانه شاد و به‌هره‌مه‌ند ب‌ی‌ین.

ئا له‌م ئیمان‌ه‌وه، خۆشی و شادی و حه‌وانه‌وه و د‌ل‌ت‌ی‌ایی – که هه‌ر یه‌که‌یان نیمه‌ت‌ی‌کی گه‌وره‌ن – به‌ره‌و ده‌روونی مرۆف ده‌کش‌ین و، ئاسووده‌یی پ‌ی‌

ده به خشن و، هانی ده دهن که له بهر خۆیهوه ههزاران جار (الحمد لله.. الحمد لله) دووپات بکاتهوه.

□ لای چهپ، واته "داهاتوو":

به گوێره ی بینینی ماددی، ئهم لایه به "مردن" و چاڵی تاریک و سامناکی "گۆر" کۆتایی پێ دیت، که چاڵیکه ده می کردوو تهوه بۆ ئه وه ی قووتمان بدات. ئنجا چەندین دوو پشک و ماریش له مۆی ئاماده و چاوه روان، تا کو تهرمی جهسته مان بخۆن و دامان پزین.

ئهمه پروانیی ئه وه که سه یه که له نیعمه تی ئیمان پێ به شه. چهنده پروانیکی ناشیرین و بیژلیکراوه ۱۹

به لām ئه وه داهاتوو ی که لای ئیماندار به نووری ئیمان پرووناك بووه تهوه، بریتی به له چهندین باخچه ی پازاوه ی ئاماده کراو و میوانداری میهره بانی درێز خایه ن، که به تامتری خۆرا که جۆراو جۆره کان و خۆشترینی هه موو چه شنه خوار دنه وه خاوی ن و به نرخه کانی تێدا یه و، خوا ی گه وه ی به دیه پنه ری میهره بان به چاکه و به خشنی خۆ ی بۆ مرو فی ئاماده کردوه.

ئهم پروانی نه، هاتمان ده دات که به ههزاران جار "الحمد لله" له سه ر "نیعمه تی ئیمان" دووپات بکه ی نه وه.

□ لای سه ره وه "ئاسمان":

وا دا بنی یه کیك به چاوی که ره شینه که ی ماددی یان بۆ ی ده پروانی ت. ده بینیت:

ئاسمانیکه ملیۆ نه ما ته ستیره و هه سا ره ی تێدا یه؛ له بۆشاییه کی به ریندا مه له ده که ن و، به خیراییه کی یه کجار زۆر، دین و ده رو ن و، دارای چهنده ها بزووتن و جموجوولی جۆراو جۆرن، به لām بنی هه یچ ئامانج و مه به ستیک! بنی هه یچ پێک خه ر و کار سازیک! وه ک گو مان ده بن.

ئەمەش بیر کردنەو و پروانینکە ترس و بیم دەهاوێتە ناو دلتی مروڤەو و، کاری دەکات بە بینینی سامی لئی بنیشیت و، هیچ هاودەمی و خۆشویستیکی تێدا بەدی ناکات. بەلام ئەو چرا گەش و هەلواسراوانی کە بە ئاسمانەو و، بە زەرەخەنەو و بۆمان دەپروان و، بە خێرایەکی جوان و پیکوینک لە خولگە کانیاندا دێن و دەپۆن، پروانینی ئیمانیانە هەموویان دەخاتە ژێر چاودێری و کارسازیی کەسێکی زانای دانا. ئەم پروانینەش هاودەمی و خۆشویستی دەهاوێتە دلتی ئەو ئیماندارەو و، لەبری ئەو سام و بیمەکی کە پروانینی پێشوو دەپنخستە دلتی بابای ماددی پەو.

کەواتە، ئەگەر هەزاران جار بە وتنی: "الحمد لله" سوپاسمان پێشکەشی خوای گەورە بکەین، هێشتا سوپاسگوزاری کەمان نواندوو و لە بەرامبەر نیمه‌تی ئیمانەو کە ئاسمانی لە سەر ئەم شیوە شادی بەخشە پێشان داین.

□ لای خوارەو، واتە "زەوی" :

ئەو کەسە بە چاویلکە و بۆچوونی ماددی بە کان سەیری زەوی دەکات، گۆی زەوی بە زادهی دەستی "پیکەوت" دەبینیت و، لای وایە بەری بۆ بەرەلا کراوە و، هەلسووپان و کاروباریشی نە لە دەستی خۆیدا و نە لە دەستی هیچ کەسێکدا..

هەر وەها لای وادەبیت کە بە هەر پەرمەکی و بێ هیچ مەبەست و ئامانجێک بە دەوری خۆردا دەسووپێتەو و، چەشنی کەشتی بەکی پێ لئی ونبووی بێ کەشتیوان وایە لە ناو پرستی دەریادا.. ئەو کەسە کە زەوی بەم جۆرە دەبینیت، دوو چاری سەر سامی و وێری و شلەزاوی دەبیت و، هیچ شتی تێناگات..

تا ئەم کاتەدا نووری ئیمان بە چەشنی چرایت و، بە پرووناکی بەکەمی خۆی سەر سامی و شلەزاوی ئەو مروڤە ناهیلێت و، گۆی زەوی دەکات بە

که شتی به کی پوره رد گاری یانه ی گوپرایه ل و پر له چه ندین جزوری تام و له زت و خوراکي خوش، که خوی گه و ره بۆ مروف و زنده وهرانی تر پام و گوپرایه لی کردوه، بۆ ئه وه ی مروف پرواته سهر پشستی و، خواوه ندی گه و ره ش به ناو هموو شوین و لا و جیگا کانی ولاته که ی خۆیدا بیگی پیت و، گه شتو گوزاری پی بکات.

پاشان.. ئایا ئه م نهمه ته ی که له ئیمان هه پهیدا بووه و سهر چاوه ی گرتوه، ئیماندار هان نادات که هه میشه "الحمد لله" دووپات بکاته وه؟

□ لای پێشه وه، واته "ئه نجام و هوارۆژ":

مروفی ماددی و ده بینیت که هه موو زنده وهران، چ مروف و چ ئازهل، تیکرا به خیرایی و کاروان له دوا ی کاروان به ره و ئه و ئه نجام و پاشه پۆزه ده رۆن، تا کو هه موو، پی گه رانه وه، له پشت تاریکایی نه بوون و نه مانه وه ئاوا ده بن. به دلنایی ئه وه ش ده زانیت که پۆژیک دیت خۆیشی به ره و ئه و ئه نجامه ده روات و، به کێکه له به شداران ی ئه و کۆچه ناکامه. ئه م بیر کردنه وه په شی له گه لدا ده مینیت تا کو گرفتاری په ژاره و شله ژاوی و ورینه ی ده کات.

به لام ئیماندار ی دلنیا، ده بینیت که ئه و گه شته به "نه بوون" و "نه مان" کۆتایی پی نایه ت و، مروفا یه تیش وه که ده شته کی په کۆچه ری په کان و ان؛ له م سه وزایی بۆ ئه و سه وزایی و، له م خانه ی فه نا و نه مانه وه بۆ ئه و خانه ی مانه وه و نه مری و، له م شوینی کار و خزمه تگوزاری په وه بۆ شوینی پاداشت وه رگرتن و، له مهیدانی ئه رک و ئازاره وه بۆ په لی میهر و پاداشتدانه وه، ده گوپز رینه وه..

ئیتز ئیماندار به وه پیری دلنایی و ئه میده وه بۆ ئه نجام و پاشه پۆژی خۆی ده روانیت و، هه رچی ئه رک و ئازار و ماندو بوونی وه که: "مردن و گۆر و هاوچه شنیان" له م رینه دا هه ن لای ئیماندار ده بن به به خته وه ری و له زت و

ناسایش و دنیایی. چونکه گومانی له‌وه‌دا نی‌یه که ئه‌و پێیه‌ی مرۆف به جیهانی پروناکی ده‌گه‌یه‌نیت، به‌گۆردا تیپه‌ر ده‌ییت و له‌ویوه‌ گوزهر ده‌کات..

هه‌روه‌ها ده‌شزانیت که به‌خته‌وه‌ری یه‌ مه‌زنه‌کان ئه‌نجامی گیر و گرفته مه‌زن و ئازار به‌خشه‌کانن. هه‌ر له‌به‌ر ئه‌وه‌ش بوو که هه‌زره‌تی یوسف - دروودی خوای له‌سه‌ر بیست - هه‌تا براکانی هه‌لیان نه‌دایه‌ ناو به‌روه‌ و، پاشتریش به‌ بوختان و پیلانی هاوسه‌ری عه‌زیزی میسر به‌ند نه‌ کرا، پله‌ی "عه‌زیزی میسر"ی بۆ نه‌په‌رخسا. هه‌روه‌ها مرۆف هه‌تا ته‌نگانه‌ و ژانی له‌دایکه‌بون نه‌بینیت، به‌خته‌وه‌ری ژبانی ده‌ست ناکه‌ویت.

که‌واته‌ به‌ هه‌میشه‌ و به‌رده‌وامی "الحمد لله" ده‌لێین و دوو پاتی ده‌که‌ینه‌وه له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که "نووری ئیمان" هه‌موو ده‌رگاکانی به‌خته‌وه‌ری بۆ خستووینه‌ته‌ سه‌ر پشت.

□ لای پشته‌وه "سه‌ره‌تا":

بابای ماددی ده‌پرسێ:

ئایا ئه‌م نه‌وه‌ و وه‌چه‌ زۆر و هه‌میشه‌ زیادبووانه‌ و، ئه‌م زنده‌وه‌رانه‌ چین؟ له‌ کوپۆه‌ هاتوون؟ بۆ کوێ ده‌رۆن؟ بۆچی؟

جا له‌به‌ر ئه‌وه‌ی "بێ ئاگایی" به‌ ته‌واوی هه‌ر شه‌شده‌ری له‌و گرتوه‌، ئه‌وا ناتوانیت وه‌لامی پرسیاره‌کانی بداته‌وه‌. له‌به‌ر ئه‌وه‌، له‌ سه‌رسامی و دوو دڵیدا ده‌می‌نێته‌وه‌، پاشان ئه‌م سه‌رسامی و دوو دڵی یه‌شی ده‌بن به‌ تاریکی یه‌کی وه‌ها که دڵ و گیانی ئه‌م مرۆفه‌ داده‌پۆشن، ئنجا به‌ توندی هه‌ست به‌ شله‌ژان و ترس و بیمیکی به‌رده‌وام ده‌کات..

که‌چی ئیماندار به‌هۆی نووری نیمه‌تی ئیمان هه‌ ده‌بینیت که ئه‌و لایه سه‌ره‌تای دروستبوونی مرۆفه‌ و، خواوه‌ند له‌ویوه‌ ناروویه‌تی و، له‌م خانه‌ی

تاقیکردنموہیہی دنیا دا کار و نمر کیکی پی سپاردوہ۔ بڑوہش پرهوانہی کردوہ تا کو لایہ نہ سہرسوورہینہر و ناوازه کانی موعجیزاتی توانستی پهرور دگار بینیت کہ لہ پیشانگای گہردووندا پیش چاوی خستون۔ تنجا پاش تہواو بوونی نهم جیہانہ ہر نهم خواہندہ مروٹ بڑ جیہانی خہلات و پاداشتدانوہی خوی دہنیریت، کہ لہویدا ہموو مروٹیک بہ نہندازہی فام و تیگہیشتنی لہ خویندنموہ و موتالا کردنی کیپی گہردوون، لہ ماوہی ژیانی سہرزہویدا و پادہی نهمجامدانی کار و نمر کہ دیاریکراوہ کانی سہرسانی، پاداشت دہدریتہوہ۔

چہندہ ئیمان بہ نرخہ! کہ چہندین نیعمہتی لہ ژمارہ بہدہری ئاوامان پی دہہ خشیت۔ نهمش ہانی مروٹ دہدات کہ لہ سہر نیعمہتی ئیمان، بگرہ ہموو نیعمہتہ کانی تریش، بہ ہمیشہ و بہردہوامی "الحمد للہ" دووپات بکاتہوہ۔

* * *

لہ پروانگہی نهم راستیہوہ و، بہم جڑہ بیر کردنموہ ئیمانیانہ، "الحمد للہ" کردن لہ سہر نیعمہتی ئیمان، کہ تاریکی ہر شہش لاکانی بڑ پرهاندینہوہ، خویشی نیعمہتیکی مہزنی دیکہیہ و داخوازی "الحمد للہ"ی ترہ! چونکہ تہنہا بہ "الحمد للہ" کردن مروٹ لہ پلہ و مہقامی نهم نیعمہتہ تیدہ گات۔

کہواتہ:

"الحمد للہ" لہ سہر "الحمد للہ" بہ زنجیرہیہ کی بی کڑتایی پیکہاتوو لہ:
"الحمد للہ رب العالمین"!

● خالی دووهم:

ئیمه ی ئیماندار پیوسته سوپاسگوزاری بۇ خوای گه وره پیشکەش بکەین
له سەر نېعمه تی ئهو ئیمانه ی که هەر شەش لاکانی بۇ پرووناك کردینه وه.
جا ههروهك به لابرندی تاریکاییه کانی ئهو لایانه و، له پرووی "دوور
خستنه وه ی به لاکانه وه" ئیمان به نېعمه تیکی مه زن داده نریت..

به هه مان جوړ، له پرووی "گه یاندن و به خشی نی سووده کانیشه وه"
نېعمه تیکی مه زنی تره، چونکه ئهو لایانه ی پرووناك کرده وه.

ههروه ها مرؤف سوودیکی تر له نېعمه تی ئیمان وه رده گریت، چونکه
مرؤف په یوه ندی به هه موو به دیه یتر اوانی گشت جیگایه کی گه ردوونه وه
هیه و، له م پرووه وه ئهم ئایه ته پیروژه ی که هه موو شوینیکی گه ردوونی به
زایه له ی زولالی خو ی پر کردووه: ﴿فَإِنَّمَا تُولُوا فَتَمَّ وَجْهُ اللَّهِ﴾ (البقرة: ۱۱۵)
دیت و هه موو شوین و لایهك بۇ ئیماندار ی ریز لینگیر او پرووناك ده کاته وه.
چونکه ئیماندار پروو له هه ر لایهك بکات پرووناکی ئهم ئایه ته پیروژه
پروو به پرووی ده بیته وه، به راده یه کی واکه ده ئی ئیماندار خاوه نی ته مه نیکی
مه عنه ویی ئهو توپه هه ر له سه ره تای دروست کردنی به دیه یتر اوانه وه تا کو تایی
جیهان، به رده واهه. چونکه سه ره تای ئهو ته مه نه به فەر و به پیت و پیروژه، له
پرووناکی ژیان و په یوه ندی بوونه وه یه به کاروانی ئیماندارانه وه، که ئه ویش
له یه که م موسلمان ی سه ر پرووی زه وی یه وه ده ستی پیکردووه.

بهم چه شنه، ئهم نوو ره ی ئیمان، جیهانه ته سه که قه تیس بووه که ی نیوان
سنووری "کات" و "شوین" ده گوړنیت به جیهانیکی چه یته ری به رفراوان و،
گشت کاته کانیش، به رابوردوو و ئاینده یانه وه، له دل و گیانی ئیماندار دا
ده کات به کاتی ئیستای، چونکه دوو ری یه کانی نیوان ئهو کاتانه لا ده بات.
بهم پنی یه، ئهو جیهانه فراوانه ده بیته به خانه و لانه و نشینگه ی ئیماندار.

● خالی سی ههم:

"الحمد لله" کردن له سهر نيعمه تی ئيمان پيوسته. چونكه ئيمان دوو خالی گرنگی تیدایه كه بریتین له خالی (پشت پئی به ستن) و خالی (یارمه تی لئی وهر گرتن).

به لئی، له بهر ئه وهی مروف.. یه كه م: تابلیی دوزمنی زوره و، دوو هه میس: تابلیی كۆله وار و دهسته پاچهیه، ئه واهه و پهری پيوستی به (خالیکی پشت پئی به ستن) ههیه، تاكو بۆ دوور خستنه وهی شهر و ئازاره ی دوزمنه زوره كانی هه میسه هانای بۆ بیات.

ئنجا له بهر ئه وهش كه پیداو یستی و ئاواته كانی یه كجار زۆرن و، هه تا پيشلایی هه زار و ده ستكورت، ئه واهه بئی (خالیکی یارمه تی وهر گرتن) ی هه بیست، تاكو ئه و پیداو یستی یانه ی بۆ مسۆگهر و هیانه دیی ئاواته كانیشی بۆ دا بین بكات.

ده سا كاکی مروف!

بزانه كه "خالی پشت پئی به ستن" ت له كار و كۆششتدا، ته نها "باوه ر بوونته به خوا ی تاك و ته نیا". "خالی یارمه تیدانی" گیان و ده روو نیشت "باوه ر بوونته به پوژی دوا یی".

هه ر كه سێ له م دوو خاله بئی بهش بیست، بئی هیچ گومانێك، له دل و گیانی خۆیدا هه ست به بیزاری ده كات و تروسكاییان تیدا شك نابات، ده روو نیشی هه میسه ئه شكه نجه ی ده دات و به سو ی ئازاری سه ختمه ده پتلییته وه..

به لام ئه و كه سه ی كه پال به "ئیمان به خوا" بداته وه و، له دوو هه میس "ئیمان به دوا پوژ" یارمه تی وهر بگریست، بئی هیچ گومانێك، له قولایی و ناخی دل و گیانیدا هه ست به چه ندین چیژ و له زه تی معنه ی ده كات و،

هاوده‌می (أنس) یه‌کی دلتیایی به‌خش - به‌ته‌واوی - ئهو دَل و گیانه ده‌حه‌وینیتته‌وه، به‌چه‌شنی که ده‌روونی پنی دلتیا ده‌بیّت و دلّیشی به شادمانی و به‌خته‌وه‌ری یه‌کی ئهو تو ده‌گه‌شیتته‌وه که جگه له‌خۆی که‌س پنی نازانیت، ته‌نانه‌ت به‌خه‌یا لیشدا نایه‌ت.

● خالی چواره‌م:

به‌ریک به‌دره‌خته‌که‌ی نه‌زانریت، تامه‌که‌ی ته‌نها له‌و به‌ره‌دايه، چونکه هه‌ر ته‌نها به‌خوار دنی، له‌زه‌ته‌که‌شی ته‌واو ده‌بیّت و تامی نامینیت و، خه‌م و په‌ژاره‌ دوا‌ی خۆی به‌جی ده‌هیلّیت. به‌لام ته‌گه‌ر دره‌خته‌که‌ی بز انریت، ئه‌وا ئازار و په‌ژاره‌ی پاش خواردن و نه‌مان پروونادات، چونکه ئه‌سل و بناغه‌یه‌کی پی‌زانراوی هه‌یه که له‌پاش ئهو به‌ری تر به‌ره‌م ده‌هیلّیت!

"نووری ئيمان" یش هه‌موو ئهو ئازارانه‌ ناهیلّیت که هی نه‌مانی تام و له‌زه‌ته‌هه‌لّاله‌کانن، چونکه ئيمان هاوینته‌ی ئهو له‌زه‌تانه‌ی پیشان ده‌دات و، دلتیای ده‌کات که له‌گه‌نجینه‌ی میهره‌بانیی خواوه‌نده‌وه هی تری بۆ ره‌وانه ده‌کریّت..

"ئيمان" به‌رده‌وامی نيعمه‌ت و که‌م نه‌بو نه‌وه‌ی، بۆ ئيماندار مسۆگه‌ر ده‌کات، به‌وه‌ی که سه‌رچاوه‌ی گه‌نجینه‌ په‌روه‌ر دگاری یه‌کانی گشت نيعمه‌ته‌کانی پیشان ده‌دات..

"ئيمان" به‌پیشاندانی له‌زه‌تی تازه‌بو نه‌وه‌ی هاوچه‌شنی تام و له‌زه‌ته‌کانی پی‌شوو، ئازاری جودایی و لیک‌دا بران له‌ده‌روونی ئيمانداردا لا ده‌بات. چونکه ته‌نها بیر کرد نه‌وه له‌نه‌مانی تام و له‌زه‌ت، چه‌ندین ئازاری زۆر ده‌رخواردی ده‌روونی مرؤف ده‌دات، ته‌نها به‌"نووری ئيمان" ئهو ئازارانه ده‌توینه‌وه و، ته‌واو بوونیشیان ده‌بیّت به‌مایه‌ی ده‌ستکه‌وتنی چه‌ندین به‌روبوومی نویی بئ کۆتایی.

تهنگانه ترین و خه مناکترینی حالته کانی گیانی مرؤف ئهوانه که له نازاری جودایی و حهسرهت و پهژاره‌ی لیکداپرانهوه دوو چاری دهبن..
خوای گهورهش کاریگه‌ری به کی وه‌های هاویشتهوه ته ناو "نووری ئیمان" هوه که ئه نازارانه نه‌هیلئت و، به‌ردهوامیی تازه‌بوونهوهی هاوینه و، به په که گه‌یشتنهوهی، پیشان ده‌دات..

گومانیش له‌وه‌دانیه که تام وله‌زه‌تی نوئی له نوئی بوونهوهی له‌زه‌تدا ههیه و، نوئی بوونهوه - له خۆیدا - له‌زه‌تیکه بو خۆی و، هه‌موو شتیکی نویش له‌زه‌تیکه نوئی ههیه.

● خالی پشجم:

ئه‌و شتانه‌ی که مرؤف له ده‌ورو به‌ردا ده‌یانینیت و به وه‌همی خۆی وه‌کو "دوژمن" و "مردوو" یی گیانیان داده‌نیت، ئیمان به خۆشه‌ویست و، برا و، زیندوو و، هاو‌دهم و، به‌نده‌ی ته‌سیب‌حات گوزار و زیکر خوینی خوا‌ه‌ند پیشانیان ده‌دات!

چونکه مرؤفی بی ئاگا که سه‌یری بوونه‌وه‌رانی جیهان ده‌کات به دوژمنیان ده‌بینیت و، هه‌میشه له مشتوم‌ر‌دا به له‌گه‌ل‌اندا و، له هه‌موو شتیک بیزاره و، هه‌ر که ئاو‌ر ده‌داته‌وه خۆی له نیوان چه‌ندین شتی نامۆی وادا ده‌بینته‌وه که ده‌روونیان له دوژمنایه‌تی ئهم پر بووه و نیازی خراپان له دلدایه به‌رامه‌ری..

چونکه له پروانگه‌ی گو‌م‌ر‌ایانه‌وه په‌یوه‌ندیی برایه‌تی له نیوان کاته‌کانی "ر‌اب‌وردوو" و "ل‌اینده" دا په‌چ‌راوه و، ئه‌و برایه‌تی به - به لای ئه‌وانه‌وه - ته‌نها له کاتیکی که‌م و سنو‌رداری ئیستادایه، خۆ ته‌گه‌ر برایه‌تیان زۆر بخایه‌نیت هه‌ر ته‌نها وه‌کو چه‌ند خوله‌کیکی دیار په‌ک‌راوه.

به‌لام برایه‌تی ئیمانداران شه‌ونده درێڤ‌خایه‌نه که هه‌ر له سه‌ره‌تای رابوردوووه ده‌گرێته‌وه، تاده‌گاته‌ کۆتایی داهاتوو.

له‌ کاتی‌کدا گوم‌پایی و شوێنکه‌وتووانی، "بوونه‌وه‌ران" به‌مردووی سامناک ده‌بینن، ئیمان و ئیمانداران به‌چهند به‌دیهاتوویه‌کی خاوه‌ن گیان و ژیا‌نیان ده‌بینن و، چه‌شنی هاو‌ه‌ل و هاو‌ده‌م دلیان پێیان ده‌کرێته‌وه و، به‌زمانی خۆشه‌ویستی و ئیمان و فێزه‌ت مامه‌له‌ له‌گه‌ڵ یه‌که‌ردا ده‌که‌ن. چونکه‌ "هه‌ریه‌ک له‌و بوونه‌وه‌رانه - وه‌ک ئایه‌تی پیرۆز ئاماژه‌ی بۆ ده‌کات - نوێژ و ته‌سبیحاتی خۆی ده‌زانێت" ^(۱) و، "هیچ شتێک نی‌یه‌ که ته‌سبیحات و سوپاسگوزاری خوا نه‌کات" ^(۲). هه‌موو شتێک به‌پێی خۆی و به‌گوێهری توانای، دارای ژیا‌نیکی تایه‌تی‌یه‌.

که‌واته‌ سام و ترس و بیم ناتوانن جێی خۆیان له‌ به‌رده‌م پروانیی ئیماندا بکه‌نه‌وه‌.

کاتی "گوم‌پایی" سه‌رجه‌می "زنده‌وه‌ران" و "به‌دییه‌نراوانی بوونه‌وه‌ر" به‌لاواز و کۆله‌وار ده‌بینیت و، وا داده‌نیت که به‌ئاوته‌کانیان ناگه‌ن و، که‌سێک نی‌یه‌ بیانپاریزیت و، خۆی له‌لایان خۆشه‌ویست بکات و، خاوه‌نیکی دلسۆزیان نی‌یه‌ سه‌ره‌پرشتیکاریان ییت، به‌لکو هه‌موویان له‌تاو کۆله‌واری و په‌ژاره‌ و نائومیدی، چه‌شنی هه‌تیو فرمیسک هه‌لده‌پژن..

ئاله‌م کاته‌دا "نووری ئیمان" دیت و، هه‌موو بوونه‌وه‌ره‌ بێ گیانه‌کانیش وه‌ک گیاندار و هاو‌پاز و هاو‌ده‌م پیشانی مرۆف ده‌دات.. ئه‌و شتانه‌ی که‌ خوای گه‌وره‌ به‌هه‌ری "بوون" و "ژیان" ی پێی به‌خشیون، به‌هه‌تیوی د‌ل

(۱) ﴿كُلُّ قَلْبٍ عَلِيمٌ صَالِحٌ وَتَسْبِيحُهُ﴾ (النور ۴۸).

(۲) ﴿وَمِنْ شَيْءٍ لَا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ﴾ (الاسراء ۴۴).

شکاوی چاو به فرمیسیکیان نابینت، به لکو به چند به ندهیه کی کار پی سپر راوی فهرمانبری دم به زیکر و ته سبیحاتگوزاری خویان ده زانیت.

● خالی شه شم:

نووری ئیمان "دنیا و قیامت" وهك دوو سفره ی راخراوی پر له جوړه کانی نيعمهت پيشان ددهات، که ئیماندار به دهستی ئیمان و ههسته ئاشکرا و پنهان و لایه نه ناسکه مه عنه وی و گیانی به کانی سوودیان لئی وهرده گړت و لیان به هره مه ند دهیت..

به لام له پوانگه ی گومر اینه وه، سوود وهر گرتنی زینده وهران له دوو سفره به نه ونده بچووك دهیته وه که تنه ها له باز نه ی تام و چیر ه ماددیه کاند ا ده میت ه وه. که دیاره نه مانه ش کوزتایان پی دیت و نامین. هم نه مانه شیان تامی نه و له زه تانه تال و لیل ده کات.

که چی نووری ئیمان باز نه ی نه و سوود وهر گرتنه نه ونده فراوان ده کات که دهره ی ئاسمان و زه وی، بگره دنیا و قیامت ددهات. به رادهیه که ئیماندار "خوړ" وهك چرایهك دهینت و "مانگ" یش به پروناکیی خانوه که ی داده نیت و، هم دوانه سه بارهت به و ده بن به نيعمهت و، به دوو هاوړپی کار و هاوده می سه فهریان داده نیت.

بی گومان باز نه ی نه و نيعمه تانه ی که به مرؤف به خشر اون گه لئی فراوانتره له بیر کردنه وه و بوچوونی ئیمه. چونکه قورثانی پیروزی خاوه ئی عجاز ده فهرموی:

﴿وَسَخَّرَ لَكُمُ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ﴾ (ابراهيم: ۳۳) ..

ههروه ها ده فهرموی:

﴿أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُم مَّا فِي الْأَرْضِ وَالْفَلَكَ تَجْرِي فِي الْبَحْرِ

بأمره﴾ (الحج: ۶۵).

قورئانی پیرۆز لہم چه شنه ئایه تابه دا به په وانیژی یه په نگیه که ی خۆی
ئامازهی بۆ ئهم جوړه چاکه کاری به ده راسایانه کردوه، که له ئیمانوه
پهیدا ده بن.

● خالی جهوتم:

ئیماندار به نووری ئیمان که ی ده زانیّت که گه ورتین نیعمه ت له بووندا
"ناسینی خوا به". چونکه هیچ نیعمه تیکی تر له سه روویه وه نی یه و،
سه رچاوه ی هه موو جوړه کانی تری نیعمه ته بێ کۆتاییه کان و چاکه کاری به
به رده وامه کان و چه شنه کانی به خششه بێ سنووره کانی خوا وه نده..

که واته به ئەندازه ی گه ر دیله کانی جیهان پیویست ده کات "الحمد لله" له
سه ر ئهم نیعمه تانه ی ئیمان بکه من. چونکه "أل" ی "ئیس تیغراق" ی "الحمد"
هه موو ئهو نیعمه تانه ده گرێته وه که داخوازی سو پاس له سه ر کردن.

یه کێ لهو نیعمه تانه ئه وه یه که خوا "په حمان" ه. ئه مه ش ئه وه نده نیعمه تی
تێدایه به ئەندازه ی ژماره ی هه موو ئهو شتانه ی که په پوهندی یان به سۆز و
به زه یی هاته وه وه هه یه به زینه وه راندا. چونکه مرقوف په پوهندی به هه موو
زینه وه رانه وه هه یه و، به سه روشتیش وا به دیه تیرا وه که به به خته وه ربی ئه وان
ئهم به خته وه ده بیّت و، به ئازاریشیان ئازار ده چۆیّت. که واته نیعمه تیك بۆ
یهك كهس، له راستیدا نیعمه ته بۆ هه موو خه لکی به گشتی..

یه کێکی تر له وانه ئهو نیعمه ته یه که خوا "په حیم" ه. ئه مه ش نیعمه تیکی
هێنده فراوانه که به ئەندازه ی ژماره ی ئهو منالانه ی وان له ژێر سایه ی
نیعمه تی سۆزی دایکانیاندا، نیعمه تی گرتووه ته خو و هه ر هه موویان
داخوازی سو پاس و ستایشن.

به ئێ، هه ر که سیك دارای سه روشتیکی ساغ ییّت، گریانی منائی هه تیو
کاری تێده کات و ئازاری ده دات، هه ر ئهو که سه تامی ئهو میهره بانی و

سۆزهش ده چیژت که دایکان له پروی جگر گۆشه کانیاندا دینوینن. ئهم تام و چیژانهش نیعمه تیکی مەزن و داخوازی شوکر و ستایشن..

یه کیکی تر له وانه ئهو نیعمه تهیه که خواوهند "حکیم" و اتا دانایه. ئهمهش نیعمه تیکی ئه وتویه که به ئەندازهی ژماره‌ی تاك و جۆره کانی بوونی "دانایی" له ناو هه‌موو بوونه‌وه‌ران و تیکپای گه‌ردووندا، داخوازی سوپاس و شوکرانه بڙیری‌یه. چونکه هه‌روه‌ك "ده‌روونی مرۆف" نیعمه‌تی نووره "په‌جمانی‌یه‌کان" و "دل" یشی هی دره‌وشانه‌وه "په‌جمی‌یه‌کان" ده‌چیژن، "ژیری" یش به هه‌مان جۆر تامی لایه‌نه ناسکه کانی "دانایی" خواوهند ده‌چیژت.

که‌واته پر به دهم و دل و ده‌روون و ژیری، سوپاس بۆ خوای گه‌وره‌ی میهره‌بانی دانا.

هه‌روه‌ها سوپاسیکی ئه‌وه‌نده زۆر پێشکه‌شی خوای گه‌وره ده‌که‌ین که زایه‌له‌که‌ی بۆشایی ئاسمان پر بکات، له‌سه‌ر نیعمه‌تی ئه‌وه‌ی که ئهو خوایه "حفیظ" و اتا: پارێزهره. چونکه "به‌رده‌وامی نیعمه‌ت" گه‌لنی له‌ خودی نیعمه‌ته‌که‌ مەزن‌تره و "مانه‌وه‌ی له‌زه‌ت" گه‌لنی له‌ تام و له‌زه‌ت به‌له‌زه‌ت‌تره و "مانه‌وه‌ی هه‌میشه‌یی ناو به‌هه‌شت" یش نیعمه‌تی‌که‌ زۆر له‌ به‌هه‌شت - خۆی - به‌رز‌تره.

جا نیعمه‌تی ئه‌وه‌ی که بزانی‌ن خواوه‌ند "پارێزهر"ه، چه‌ندین نیعمه‌تی زۆر و زیاتری له‌ هه‌موو جۆره کانی نیعمه‌تی ناو بوونه‌وه‌ری له‌ دوو توێدایه. هه‌ر به‌م چه‌شنه، بۆ خۆت ناوه‌ جوانه کانی تری خوای گه‌وره له‌ گه‌ل ئهم ناوانه‌ی "الرحمن و الرحیم و الحکیم و الحفیظ" دا قیاس بکه، چونکه هه‌ریه‌ك له‌ ناوه‌ کانی خوای گه‌وره چه‌ندین نیعمه‌تی له‌ ژماره‌به‌ده‌ریان تی‌دا‌یه، داخوازی سوپاسگوزاری به‌رده‌وامی یی کۆتاین.

بە کینکی تر لەو نیعمەتانه، نیعمەتی "ئیسلام" و "قورئانی پیرۆز" ه که
سەرچاوه‌ی هەموو نیعمەتە ماددی و مەعنەوی یە کانیان بۆ تەقاندینەوه. خۆ
دیاره ئەمەش داخوازی سوپاسگوزاری یە کێ نەبراه و هەمیشەییە.

یە کینکی تر لەو نیعمەتانه "حەزرتی عەمەد" ﷺ که دەبێ شوکرانه و
سوپاسگوزاری یە کێ بێ کۆتایی پێشکەش بە خوا ی گەوره بکەین لەسەر
ئەوه‌ی که ئەم پێغەمبەرە ئازیزە ﷺ بۆ ناردین. چونکە تەنها ئەو بوو بە هۆی
دەستکەوتنی نیعمەتی ئیمان و، کردنەوه‌ی دەرگای گەنجینه‌کانی هەموو
نیعمەتەکانی تر..

کەواتە ئەم پێغەمبەرە ﷺ نیعمەتێکە گشت مەروفا یەتی قەرزاری سوپاس و
ستایشی هەتا هەتایی ئەون.

● خاڵی هەشتەم:

سوپاس و ستایش بۆ ئەو خواوەنده‌ی که:

ئەم کتێبه‌ گەوره‌یه‌ی "گەردوون" و "قورئانی پیرۆز" ی - که
روونکەرەوه‌ی کتێبی گەردوونه - بە چەشنێ خستوو تە پێش چاو که بە
دەرخستن و پێشاندانی وه‌سفەکانی جوانی و کەمالتی ئەو، سوپاس و ستایشی
خۆیانی پێشکەش دەکەن.

ئەم کتێبه‌ی "گەردوون" بە هەموو باب و فەسلەکانی و، بە گشت
لاپەرەکانی و، ئەو واتایانە ی لە تۆنی دێر و وشە و پێتەکانیدان، هەریه‌ که‌یان
بە گوێره‌ی خۆیان و، هەر له‌ بچوو کترین تا گەوره‌ترین نه‌خشونیگار که له‌
ناویاندا یه - تیکرا - سوپاسی خوا ی گەوره‌ ده‌کەن و، بە دەرخستن و
پێشاندانی وه‌سفەکانی شکۆمەندیی خواوەنده‌ گۆیا و تاک و تەنیا و
صەمەده‌ که‌یان، تەسبیحاتی خۆیانی پێشکەش دەکەن..

هموو پیتیکیشی، به پیشاندانی نووری وه سفه کانی جوانیی نووسره
 "ره حمان و ره حیمه کهیان" ستایشی ده کهن..

هرچی نوخته و نه خشی ناو گهر دوو نیش ههن، چند ئاوینه به کن تیشکی
 ناوه کانی ئهو که سه ده ده نه وه و ده ری ده خه کن که خواوه نی ناوه جوانه کانه،
 که خواوه ندی شکۆمه ندی بی هاوتا و بی هاوبه شه.

● خاتمی نۆهههه:

الحمد - من الله بالله على الله - لله، بعدد ضرب الكائنات من أول الدنيا
 إلى آخر الخلق، في عاشر دقائق الأزمنة، من الأزل إلى الأبد.

الحمد لله على نعمة القرآن والإيمان عليّ وعلى إخواني بعدد ضرب
 ذرات وجودي في عاشر دقائق عمري في الدنيا وبقائي في الآخرة.

﴿سبحانك لا علم لنا إلا ما علمتنا إنك أنت العليم الحكيم﴾.

﴿الحمد لله الذي هدانا لهذا وما كنا لنهتدي لولا أن هدانا الله لقد جاءت

رسل ربنا بالحق﴾.

اللهم صل على سيدنا محمد بعدد حسنات أمته، وعلى آله وصحبه
 وسلم. آمين. والحمد لله رب العالمين.

تۆى مرؤف ملوانكەى ھەموو نىعمەتەكانىت!

بزانە كە:

تۆ لە "نەبوون" ھو ھىنراۋىتە "بوون" .. پاشان بەدىھىنەرە كەت لە نزمترین
پلەكانى "بوون" ھو بەرزى كردوۋىتە ھو تا بە چاكە و نىعمەتى خۆى
گەباندىۋىتە ۋىنە و شىۋەى "مرؤفى موسلمان" ..

جا ھەموو يەكك لەو مەنزىگە زۆر و زەبەندانەى كە دەكەونە نىۋان
سەرەتاي ھەنگاۋاننە ھەتا ئىستات، ھەموۋيان نىعمەتى خواۋەندن
بەسەر تەۋە و، لە ھەموو يەككى ئەو نىعمەتانەدا "بەر" و "پەنگ" يكت
گرتوۋە، ئىز ۋەك ملوانكە و ھىشۋىەكت لى ھاتوۋە كە بە دەنك و دانەى
نىعمەتەكان ھۆنراپنە ھو و، ھەر لە تەۋقى سەر تەۋە ھەتا پەنجەكانى پىت ۋىنەى
گوئە گەئىكى پىكخراۋ دەنۋىت، دەلىى پىرستىكىت بۆ گشت چىنەكانى
نىعمەتەكانى خواى گەۋرە.

جا لەبەر ئەۋەى لە لای ھەموو ژىرى يەكان ئەو پىرپارە چەسپاۋە كە:
"بوون" داخۋازى بوۋنى ھۆكارىك دەپىت بىھىننە بوون، بە پىچەۋانەى
"نەبوون" ھو .. ئەۋا لە ھەموو يەككى مەنزىلەكانى پەيدا بوونت — ھەر لە
گەردىلە ھەتا عەدەم — بەرپر سيارىت و، پىر سيارىشت لە بارە ھو دەكرىت
كە:

ئایا چۆن بەم نېعمەتە گەشتیت و، بەچی شایستەیی ئەوت بە دەست هینا؟
 ھەر وەھا لێت دەپرسیت کە:

"ئایا شوکرانەت لەسەر پێشکەش کرد؟"

خۆ دیارە کە سێک کە خاوەنی تۆزقالتیک ژیری ییت، ھەرگیز سەبارەت
 بە بەردیك ناپرسیت: بۆچی نەبوو بە درەختیک و، لە بارە ی درەختیکیشەو
 ناپرسیت کە: بۆچی نەبوو بە مروؤفیک؟!

دەسا ئەی سەعیدی ھەژاری لەخۆبایی!

تۆ "خالتیک" ییت لە ناوەندی زنجیرە ی بوونە وەراند. کەواتە بە ئەندازە ی
 ژمارە ی پلە کانت، ھەر لە پلە کانی خوار خۆتەو تا دەگاتە "نەبوون" ی
 تەواوەتی، نېعمەتت پێ دراو و، لە شوکرانە ی ھەموویان بەرپرسیت..

بەلام پلە کانی سەر ووی خۆت، نە تۆ و نە هیچ کە سێک مافی ئەو ی نی یە
 کە بەر سیت: (بۆچی نە گەشتوو پتە پلە یە کی بەرزتر لەو ی تیایدا ییت؟) بە
 چەشنی "گەردیلە" کە مافی ئەو ی نی یە بلیت: (ئای.. بۆچی نە بووم بە
 خۆر!) بە وینە ی "ھەنگ" یش کە بۆی نی یە بە بەدیھینەری خۆ ی بلیت:
 (بۆچی لە شیو ی دار خورما یە کی بەر داردا بەدیت نە هینام؟!)

چونکە پلە کانی خوارەو ی خۆت بریتین لە: "وقووعات". واتە چەند
 پلە یە کی واقعیین و دارای "بوون" ن..

بەلام ھەر چی ئەو پلانە ی سەرەو ی خۆت "عەدەمات" ن، واتە: چەند
 شتیکی "نەبوو" ی وەھان کە ھەر چەندەش گریمانی بە دەستەینانی "بوون" یان
 بۆ دا بنریت، بەلام لە راستیدا لە چەشنی شتانی "مومتەنع" ن، کە "بوون" یان
 پێ نابەخشریت!

هیمای یه کم له مقامی یه کم می

مه کتووبی بیست و چوارهم:

به دیهینه ری مه زن هه موو به دیهینه راویکی کردوو

به غوونه له سهر توانستی خوئی

له باسه کانی کۆتایی وتی بیست و شه شه مدا وتمان:

وه ستایه کی پیشه سازی کارامه، بۆ ئه وهی لیهاتن و کارامهیی خوئی له
"پیشه" کهیدا بخته پوو، مروفیکی کرێکاری هه ژار به کرێه کی گونجاو
ده گرت، تا کو وه غوونه (مۆدیل) یێک بیهات هه کار و ههتی بسوورینیت و،
به رگیکێ قه شهنگی نایایی له جوانترین ئارایشته و رازاوهری پئی له بهر
بکات..

بۆ ئهم مه بهسته، تاویک بهر گه کهی به درێژی به بهر ده پریت و، تاویکی تر
مقهستی تێده بات؛ کورتی ده کاته وه، هه ندی جاریش بهو بهر گه وه
دایده نیشینیت و هه ندی جاری تر ههتی ده ستینته سه رپین.. بهم جوژه له
چه ندین شیوه و بارودۆخی جیا جیادا بهو بهر گانه وه ههتی ده سوورینیت..

جا ئایا ئهم که سه هه ژاره ی که بهر امبه ر کرێه که ئهم کارانه ی پئی ئه بجام
ده دریت، مافی ئه وه ی ههیه به وه ستا پیشه سازه که بلایت:

بۆچی تاویک دامده نیشینیت و، تاویکی تر هه لمده سینیت و، هه وانه وه م
لێ تیکده دهیت؟! دیاره نه خیر.

خواوه ندى دروستكەر و به ديهينه رى مه زنيش - والله المثل الأعلى - به هه مان جۆره. چونكه ماهيه تى هه موو به كيك له جۆره كانى بوونه وهرانى وهك پئوهر و نمونه يهك به دى هيناوه و، ئنجا بهر گيكي به بهرى هه موو يه كيكيان پرپوه كه به ههسته وهره كان ئه و بهر گه ي پازاندووه ته وه و، به قهله مى قهزا و قه ده رى خۆى چه ندين نهخشونيگارى تيدا كيشاوه و، درهوشانه وى ناوه جوانه كانى خۆيشى تيدا دهر خستووه..

هه موو ئهوانهش به مه بهستى پيشاندان و خسته پرووى "كه مالى سنعته تى خۆى" له پى نهخشونيگارى ناوه جوانه كانيه وه. جگه له وهى كه ئه و خواوه نده، كه مال و له زهت و بههره يهك، به هه موو به كيكي ئه و بوونه وهرانه ده به خشيت و، ئه مانه شيان بۆ ده كات به كرئ و پاداشتى شياو بهرام بهر ئه بنجامدانى ئه و ئهركانهى تهستزيان.

جا ئايا هيج كاميكى ئه و بوونه وهرانه مافى ئه وهى ههيه به و به ديهينه رى خۆى (كه خواوه نى هه موو مولكيكه و بۆى ههيه هه ر چۆنيكى ده ويئت له مولكى خۆيدا رهفتار بكات) بلييت:

"تۆ ماندروم ده كهيت و ههوانه و هم ده شيوينيت؟"

نه خير.. نه خير!

بوونه وهران - به هيج جۆريك - بۆيان نى به له بهرام بهر خواوه ندى "واجب الوجود" وه داواى هيج مافيك بكه ن. بهلكو ده بى ئه وان بهرام بهر به مافى "به خشينى پله كانى بوون" كه ئه و خواوه نده پى به خشيون، هه ميشه له شوكرانه و سوپاسگوزارى بهرده و امدا بن..

چونكه هه موو پله كانى "بوون" كه به بوونه وهر به خشراون، برتين له "وقوعات" و پيوستيان به هۆكارىك ده ويئت كه بوونيان پى به خشيت. به لام ئه و پلانهى "بوون" كه به بوونه وهران نه به خشراون "ئيمكانات" ن. خۆ

ئىمكاناتىش برىتىن لە "نەبوون" و، ھىندە زۇرن كۇتايان پى نايەت. ئىنجا
 ەدەمىش پىۋىستى بە ھۇكارىك نى يە ھەتايىكات بە ەدەم، شتى بى
 كۇتايىش بە ھەمان جۇرە.

بۇ غورونە:

"كانزاكان" مافى ئەو ەيان نى يە سكالادەر بىرن و بلىن: بۇچى نە كراين بە
 پرووھە؟ بەلكو مافى ئەو تەنھا لەو ەدايە سوپاسى بەدپەنەرە مەزنى بكات
 لەسەر ئەو ەي كىر دووپەتى بە كانزاو، نىعمەتى "بوون"ى پى بەخشيۋە..

ھەر ەھا "پرووھە" مافى سكالانى يە و، ناتوانىت بلىت: بۇچى نە بووم
 بە زىندەو ەرىكى ەك ئازەل؟ بەلكو مافى ئەو برىتى يە لەو ەي كە شوكرانى
 ئەو خواو ەندە بكات كە "بوون" و "زىان"ى پىكەو ە پى بەخشيۋە..

ھەر ەھا "ئازەل" مافى سكالانى يە و، نابى بلىت: بۇچى نە كرام بە
 مروۇف؟ بەلكو مافى ئەو لەو ەدايە كە شوكرانى پىشكەشى خوائ گەورە
 بكات لەسەر پىبەخشىنى نىعمەتى "بوون" و "زىان" و "گيان"، ئەو گيانەي
 كە گەو ەرىكى ەمىشەيە.

ھەر بەم پىۋەرە بۇ خۇت ھەممۇ شتىكى تر پىۋە و لىكى بدەر ەو.
 ئىنجا تۇيش ئەي مروۇفى سكالاكەرا بىر بكەر ەو.. تۇلە "ەدەم"دا
 نەماوېت، بەلكو نىعمەتى "بوون"ت لەبەر كراو ە تامى "زىان"ىشت پى
 چىۋراو ە. تەنانەت نە كراوېت بە بوون ەو ەرىكى پى گيان، ياخود زىندەو ەرىكى
 ەك ئازەل؟ بەلكو بە "مروۇف" دروست كراوېت و بە نىعمەتى "ئايىنى
 ئىسلام" بەختەو ەر بووېت و، لە تەنگ و تارىكىي گومرايىدا نەماوېتەو ە،
 سەربارى ھەممۇ ئەمانەش بە ەرەمەندى نىعمەتەكانى: لەشساغى و.. بى
 وەيى و.. ەتد... كراوېت.

ئەي ئەو كەسەي نوقمى ناشكورى بوو!

تایا دواى ئەم هەموو نێعمەتە، هێشتا پێت وایە کە مافت بە سەر خوای
گەر وەر وە هەیە؟

خۆ تۆ شوکرانی نێعمەتە خاویڤ و یێگەر دە کانی "پلە کانی بوون" ت تا
ئێستا پێشکەش نە کردووە کە خواوەند پێی بە خشیویت..

ئەو تا دە چیت سکاڵای لە دەست دە کەیت، لە سەر ئەو ی چەند
نێعمەتێکی پێ نە داویت لەوانە ی کە لە جۆرە کانی "ئیمکانات" و، لە
پراستیدا هەموویان "عەدەم" و، توانات بە سەریاندا ناشکێت و، شایانیشیان
نیت.. بەم چەشنە، تا دە توانیت لە هەناسە بێر کێ و هەڵپە ی ناپەرە داویت بە
دواياندا و، ناشکوری نێعمەتە کانیش دە کەیت!

تایا گەر پیاویک تا سەر لوتکە ی منارە یە کێ بەرز پلە پلە سەر بخرێت و، لە
هەموو پلە یە کێشدا دیاری یە کێ بە نرخی پێشکەش بکریت هەتا دە گاتە
بەرزترین شوێنی لوتکە ی منارە کە.. تایا مافی ئەو ی هە یە سوپاسی خواوەنی
ئەو دیاری و نێعمەتە نە کات و، هێشتا بە دەم خەم و پەژارە وە بلیت:

بۆچی توانای سەر کەوتم پێ نە درا تا کو لەمەش بەرزتر سەر بکەوم؟
تایا گەر پەفتاری ئاوا بنوینیت چەندە کارە کە ی ناپەرە وە دە بیست و، خۆ ی
دە هاوێتە کەندە لانی "ناشکوری نێعمەت" و، چەندەش خۆ ی گرفتاری
گومراییە کێ ییزلیکرا و دە کات!

ئەمە دەر نجامیکە تەنانەت کەسانی گیلێش پە یی پێ دە بەن.

ئە ی هەڵپە کاری پێ قەناعەت!

ئە ی هەڵە خەرجی دەست پێوە نە گرا!

ئە ی مرۆفی پێ ئاگای بە ناحەق سکاڵاکرا!

بەو پەری دنیایێم وە بزانه کە:

"قەناعت" شوكرانىيە كى سۈۋدبەخش و بەيتە و، بە پېچەۋانەشەۋە
 "ھەلپەكارى" كافرى و ناشكۈرىيە كى زىيانبەخشە..

ھەرۋەھا بزائە كە "دەستپىۋە گرتن" پېژنانە لە نىعمەت و، كارىكى
 بەسۈۋد و جوانە. بەلام "ئىسراف و ھەلەخەرچى" بى پېزىيە و، پىن نەزانىنى
 نىعمەتە و، زىاندەر و بىن كەلك و ناشىرىنە.

جا ئەگەر تۆمرۇڧىكى ژىرىت، ئەۋا ھەرمۇو خۆت لەسەر قەناعت
 رابھىنە و، ھەۋل ىدە بگەيتە پلەى "پەزامەندى".

خۆ ئەگەر ئەۋەشت لە تۈۋانادا نەبۇو، ئەۋا بلىن: "يا صبور!"
 ئىنجا كالائى ئارامگرتن بە بەرت بېرە و، بەۋ مافەى خۋاى گەۋرە پىي
 داۋىت پازى بە و، ھەرگىز تۈخنى سكالامە كەۋە و، باش بېر بگەرەۋە و،
 بزائە كە تۆ "لە دەست كىن" و "لە لای كىن" سكالادە كەيت!
 كەۋاتە ھەتادە تۈۋانىت لايەنى پىدەنگى بگرە.

خۆ ئەگەر لە گەل ئەمەشدا ھەر ناچارى سكالابرويت، ئەۋا تەنھا
 سكالائى "دەروۋن"ى خۆت بۆلاى خۋاى گەۋرە بېە! دىنبايە ھەموو
 كەموكوۋرىيەك ھەر لەۋ "دەروۋن"ەۋىيە!

یاسای دادگهری خواوه‌ند داخوازی "ده‌ستپوه‌گرتن"ه

ده‌سانه‌ی مرۆڤی هه‌له‌خه‌رجی سته‌مکار و چه‌په‌ل! باش بزانه که "ده‌ستپوه‌گرتن" و "خاوپنی" و "دادگهری" چه‌ند یاسایه‌کی خوایی ئه‌وتۆن که له‌ سه‌رانسه‌ری گه‌ردووندا ده‌ست به‌کارن و، چه‌ند ده‌ستوورێکی وه‌هاشن که سه‌رجه‌می بوونه‌وه‌ران له‌ ده‌وری کۆبوونه‌تموه‌ و، جگه‌ له‌ تۆی به‌ده‌خت هیچ شتێک نی‌یه‌ ملکه‌ج نه‌ییت بۆ ئه‌و یاسا و ده‌ستوورانه‌. خۆ تۆیش به‌م جیا‌بوونه‌وه‌یه‌ت له‌ بوونه‌وه‌ران له‌وه‌دا که به‌پێی ئه‌و یاسا هه‌مه‌لایه‌نگه‌رانه‌ ده‌پۆن، خۆت گرفتاری بێز و نه‌فهره‌ت و رقی ئه‌و بوونه‌وه‌رانه‌ ده‌که‌یت و شایانی ئه‌و ده‌ره‌نجامه‌شیت..

لایا پشت به‌چی ده‌به‌ستیت و ا‌ر‌قی سه‌رجه‌می بوونه‌وه‌ران له‌ دزی خۆت ده‌ورووژینیت کاتێ که تاوانی سته‌م و هه‌له‌خه‌رجی ئه‌نجام ده‌ده‌یت و، گوێ به‌ هاوسه‌نگی و پا‌کو‌خاوپنی ناده‌یت؟

به‌لێ، ئه‌و دانسته‌ گشتی‌یه‌ی که به‌سه‌ر گه‌ردووندا زاله‌ و، له‌ ده‌ره‌شانه‌وه‌ی ناوی (العدل)ی خ‌و‌ای گه‌وره‌وه‌ سه‌رچاوه‌ی گرت‌وه‌، له‌ پ‌ا‌ستیدا هاوسه‌نگی هه‌موو شتان به‌پ‌ر‌پ‌وه‌ ده‌بات و، دا‌و‌ای هه‌نانه‌دیی (دادپه‌روه‌ری) له‌ مرۆڤ ده‌کات.

به‌لێ، هه‌روه‌ک "ئیسراف" له‌ هیچ شتێکدا نی‌یه‌، به‌ هه‌مان جو‌ر "سته‌می پ‌ا‌سته‌قینه‌"ش له‌ هیچ شتێکدا و "ته‌رازووبازی"ش هه‌ر گ‌یز له‌ ته‌رازووی گه‌ردووندا نی‌یه‌. له‌مه‌وه‌ بزانه که حه‌قیقه‌ت و ده‌ستووره‌کانی قورئان وه‌ک: (دادگه‌ری و، ده‌ستپوه‌گرتن و، خاوپنی) چه‌نده‌ به‌ ناخی ژبانی کۆمه‌لایه‌تیدا پ‌و‌چوون و، دارای دامه‌زراوی و په‌سه‌نایه‌تین.

خالتی چواره می مه کترویی شازده هم:

به "دهست پیوه گرتن" و "بهره کت" ده ژیم

پرسیار:

ته هلی دنیا ده پرسن و پیم ده لین:

به چی ده ژیت؟ چۆن به بی کار و کهسابت گوزهرانت بۆ
هه لده سوورپیت؟ ئیمه له ولاته کهماندا جیی ئهو ته مبه لانه ناکه مبه وه که پالیان
لن داوه ته وه و له سهر حسابی رهنج و کوششی کهسانی تر ده ژین؟
وه لām:

من به "دهست پیوه گرتن" و "بهره کت" ده ژیم و، جگه له خوای
پۆزیده رم منه تی هیچ که سیك هه لئا گرم و، بریاریشم داوه له درێژیایی ژیاغدا
منه تی کس هه لئه گرم.

به لئی، ئهو که سه ی که به سه د "پاره" به لکو به چل پاره^(۱) بژی، هه رگیز
نایه ویت خۆی بخاته ژێر منه تی کهسانی تره وه!

هیچ کاتیک هه زم له ده ر خستنی ئهم مه سه له یه نه کردوه و
ئاره زوو مه ندی لیدوانی نه بهوم، نه بادا واهه ست بکریت که له خۆم بایی
بوو بیتم و دارای خۆپه رستی م. چونکه زۆرم پێ ناخۆشه بیدر کیتم و له سه ر
"دل" م گه لئی قورسه باسی بکه م. به لām له بهر ئه وه ی ته هلی دنیا گو مان و
دوودلی له ده روو نیاندا دروست ده بیست کاتنی ئهم په رسیاره م ئاراسته ده که ن،
ئهو ناچارم که بلیم:

(۱) چل "پاره" ده کاته به ک "قورش" ده قورشیش ده کاته به ک له ره ی تورکی! (وه رگیز)

- دهستوری سهرانسهری ژیانم بریتی به له: وهرنه گرتنی هیچ شتیك له كهسانی تر، ههر له منالیمهوه هیچ شتیكم له خهلكی - تهنانهت زه کاتی مالیشیان - وهرنه گرتوه.

پاشان مووچه وهرنه گرتن و دهست نام به پرووی مانگانهی حکومهتهوه، جگه لهوهی که دهولت بۆ ماوهی دوو سال بۆی پریوومهوه و هاوړئیانم گهلئ پروویان لئ نام بۆ وهر گرتنی، کاتی تهندامی "دار الحکمة الاسلامیه" بووم.. ههروهها ملنه دایم بۆ هه لگرتنی منه تی خه لکی له هیچ پېداویستی به کی ژیان و گوزهرانغدا..

هموو تهمانه، نهو دهستوری ژیانم پروون ده که نهوه. خه لکی شاره کم و تهوانهش که له شاره کانی تر دا له نزیکه وه دهمناسن، به باشی ئاگاداری ته م لایه نهی ژیاغن.

له ماوهی ته م پینج سالهی په هه نده ییمدا زۆر کهم له هاوړئیان به چه ندین هه وتی جوړاوجوړ ویستیان دیاری به کانیان لئ وهر بگرم، به لام دهستم به پرووی گشت ههوله کانیانه وه نا.

جا ته گهر لیره دا پرسیار بکریت و بوتری: کهواته به چی ده ژیت؟ ده لیم: به "به ره کهت" و "پزلینانی خوابی" ده ژیم! چونکه ههر چه نده دهروونی به دخوازم شایانی هه موو سوو کایه تی و نرمایه تی به که، که چی له مه سه لهی "پتی به خشینی پۆزی" دا هه میسه به ره که ته م ده ستگیر ده ییت، که پزلینانیکی خوا بیسه و، وه که کهرامه تیکی خزمه تگوزاری قورئانی پیرۆز به خزمه تگوزاره که ده به خشریت.

جا بۆ تهوهی شوکرانه پژیری معنهوی بهرامهر بهو نیعمه تانهی خواوه ند ده ربهرم که به هه زیانه وه پژی لئ ناوم و.. بۆ مه بهستی جی به جی کردنی فرمانی ئایه تی: ﴿وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ﴾ (الضحی: ۱۱) وا چه ند غوونه به که

لهو بهره کټ و پزلیتانه خویایانه باس ده کهم، هرچه ندهش ده ترسم هم شوکرانه مه عنوی به شتیکی له "پا" و "غرور" ټیکه ل بیټ و هو بهره کټه خاوین و پهروه دگاریانه پوچه ل بکاته وه و بیانسرپټه وه. چونکه ده رځستنی بهره کټی شاروه به شیوه یه شانازی پټوه کردن بگه یه نیت، ده بیټ به هزی برین و نه مانی! به لام چی بکه م؟ ناچارم باسی بکه م:

یه که م: هم شمش مانگه ی رابوردو، سی و شمش کولیر ه سهروزیادم بوون که له یه ک "کیل" ^(۱) "Kile" گهم دروست کرابوون. تائیستاش لهو نانه ماوه و، نازا م که ی ته و او ده بیټ؟ ^(۲)

دووه میان: له مانگه پیروزی رهمه زاندا، تنها له دوو ماله وه خواردم بو هات. که چی هردوو کیان نه خوشیان خستم! له مه وه ټینگه یستم که خوارده م نه یی که سانی تر له من قه ده غه یه! ټنجا یه ک "هوقه" ^(۳) برنج و سی دانه کولیر ه سهروزیادی پژه کانی تری رهمه زام بوو. هاوړنی راستگو "عه بدوللا چاوش" ^(۴) ی خواهنی لهو ماله موباره که ی که خواردم ټیدا بو ناماده ده که ن، شایه ته له سهر همه. ته نانه ت برنجه که تا پازده پژزی دوا ی رهمه زانیش به شی کردم!

(۱) کیله Kile: یه که به کی پټوانه ی گهمه و یه کسانه به (چل لیتر گهم). (وهر گیر)

(۲) یه ک سالی ره بقی خایاند. (دانه ر)

(۳) یه ک هوقه ی نموی ده کاته (۱۲۸۲ گرام). پروانه فره نه نگي تورکی: (Yeni

Lugat). (وهر گیر)

(۴) "عه بدوللا چاوش" یه که م پژسته چیی په یامه کانی نووره، ره شنووسی په یامه کانی نووری له ماموستا نورسی وهرده گرت و دور له چاودیرنی کار به ده ستان به دریژیای شو له ناو دژل و چیاکاندا له م گونده وه بو هو گوند ده پژشت تا کو به ده ستی شه هید "حافظ علی" ی ده گه یانندن. پاشان پاکتووسه کانی لی وهرده گرتن و به هه مان شیوه و له هه مان رنګاوه ده یگه یانندنمه ده ستی ماموستا نورسی! سالی ۱۹۶۰ ز له ته مهنی شه ست و پنچ سالی دا کوچی دولی کرد، خوالی خوش بیټ. (وهر گیر)

سنى همىيان: خۆم و ميوانه بهر پزىه كانم ماوهى سنى مانگى ره بهق له سهر
چياكه يهك ئوقيه "كه ره" بهشى كردين، ههر چه ندهش رۆژانه به نانه وه ليمان
ده خواردا! تا جاريكيان ميوانيكى موباره كم له لا بوو كه ناوى "سولهيمان" ه،
لهو دمه شدا نانه كه مان له وه دابوو تهواو ببيت و رۆژيش چوار شه مه بوو.

پىم وت: برۆ بۆ ئاوايى نان بهينه، چونكه ماوهى دوو سعات پى لهم
لا و لهو لاماندا كهسى لى نى به نانى لى بكرين.

وتى: دمه موى ئهم شهوى جومعه پيرۆزهى داهاتوو له سهر ئهم چيايه
له گهل تۆدا بمىتمه وه، تاكو له پارانه وه و نزاكاندا هاوبهش و هاوپازت بم.
وتم: كهواته باشه، پشت به خوا بمىنهر وه.

پاشان پىكه وه بۆ سهر لووتكهى چياكه سهر كهوتين، ههر چه ندهش هيچ
داخوازي و پيوستى بهك نه بوو بۆ سهر كهوتنمان. له گهل خۆشماندا هه نديك
ئاومان له گهل كه ميك شه كر و چادا برد.
پىم وت: برام! چايه كمان بۆ لىينى.

ئه وىش دهستى به لىنانى چا كرد و، منيش له ژىر دره ختيكى قه تراندا
دانىشتم و به تىر امانه وه سهيرى شيويكى قوولم ده كرد و به خه مه وه بىرم
ده كر ده وه و، له بهر خۆمه وه به خۆم ده وت: له ته نانينكى كه پرواويى كۆن
نه بى هيچى ترمان له لاني به و، له وانه شه ههر ته نها بهشى ئهم ئىواره بهى
ههردوو كمان بكات. ئهى ئايا بۆ دوو رۆژه كهى تر چى بكه م؟ چى بهم پىساوه
دلپاك و دهروون خاوينه بللم!

لهم كاته دا كه من نوقمى ئهم ئه نديشه به بوو بووم، وهك بللى سهرم بۆلاى
دره خته كه وه ربه خر خىرت ئاوا ههستم ■ كرد. منيش كه ئاوړم بۆلاى
دره خته كه دايه وه، كوليريه كى گهوره م له ناولق و په له كانى دره خته
قه ترانه كه دا بينى كه بۆ ئيمهى دهروانى! به كسهر وتم:

سولهېمان! مژده يې، وا خواى گهواره پوږى يه کي پي به خشين!
 پاشان نانه کهمان له سهر دره خته که داگرت و به جواني پشکنيمان تا کو
 بزاین ثايا شوينه واري نازهل و بالنده ي له سهر هديه؟ که سهر نچمان دا هيچ
 شوينه واري کي نازهلتمان پټوه نه يني. سهره پاي شهوش که ماوه ي سي پوژ
 ده بوو هيچ که سيک بهو چيا به دا سهر نه که وتبوو. ئيتز شهو کوليريه به شي دوو
 پوژي کردين. ئنجا هر که نانه کهمان له ودا بوو تمواو بييت، شهو مروفه
 راستگوپه که ناوي "سولهېمان" ه و^(۱) هاوپري يه کي راستي ماوه ي چوار سالم
 بوو، سهر کهوته سهر چيا که بو لاما و، ناني له گهل خويدا بو هينان.
 چواره ميان: شهو چا که ته ي بهرم جهوت سال له مه وپيش به کوئي کرپومه!
 ئنجا چوار ليره و نيويش به شي خهرجي و مه سره فني پوژشاک و پيلاو و
 گوره وي پينچ سالي رابوردوي کردم!
 بهم جوړه، بهره کت و.. دهست پټوه گرتن و.. ميه ره باني خواوه ند..
 سهر وزيادام بوون.

گه لي نمونه ي تری وه که ئه مانه هـن، چونکه بهره کتي خوايي لايه ني
 زوري هميه. خهلکي شهو گونده له گه لي نمونه ي بهره کت ئاگادارن.
 به لام وريا بن! وا گومان نه بن که من شهو نمونانه بو شانازی کردن
 ده ييم. نه خير.. من ناچار کرام باسيان بکم. ههروها شهو شتان به دلدا
 نه يهت که ئه مانه چهنده نمونه يه ک بن به لگه ي صه لاحهت و پياو چاکي من بن.
 نه خير، شهو بهره که تانه چا که کاري خواي گه وره ن بهرامهر ميوانه
 دلسوزه کاهم.. يا خود ريزلينا نيکي خوايېن بو خزمه تگوزاراني قورئان.. يان

(۱) شه ميان سولهېمانيکي تره و به "سولهېمان کاروانچي" به ناوبانگه و، له پيشه ننگي
 کارواني خزمه تگوزاراني ئيمان و نمونه ي بهرجه سته ي راستي و وهفا و ئيخلاص بووه.
 سالي ۱۹۶۵ ز کوچي دوايي کردووه. خوالی خوش بييت. (وهر گير)

چەند سوود و دەستكەوتىكى پىرۋى دەست پۈە گرتىن.. يان پۋزى ئەو چوار پشيلەين كە لىرەدا لە گەلمدان و لىم جيا نابنەو و ھەمىشە لە مېرە مېرە كانياندا "يارحيم.. يارحيم.. يارحيم" كەن. كەواتە پۋزى ئەوانە لە شىۋەى بەرە كەتدا بۇيان دىت و، منىش لە لايەنى خۇمەو سوودى لى وەرە گرم.

بەلى، ئەگەر گوى لە مېرە مېرى خەمناكى پشيلەكان رابگرىت بە جوانى ھەست دە كەيت كە زىكرى: "يارحيم.. يارحيم.. يارحيم" دە كەن! بە بۇنەى باسى پشيلەو، مېرىشكىشم ھاتەو ياد..

مېرىشكىشم ھەبو، جار جار نەين، دەنا لەم زستانەدا ھەرچى پۋژە ھىلكەيە كى لە گەنجىنەى مېرە بانى خىۋاى گەرەو ھە بۇ دەھىنام! تەنانەت پۋژىكىيان دوو ھىلكەى دانا! منىش گەلى سەرم سوورما و لە ھاوپرى خۇشەويستە كانم پىرسى: ئايالە زستاندا شتى واپوو دەدات؟ وتيان: ئەوانەيە ئەمە چاكەيە كى خىۋايى يىت.

ھەر ئەم مېرىشكە، ھاوين جوو جەلەيە كى ھەبو، ئەم جوو جەلەيە سەرەتاي مانگى پەمەزان دەستى بە ھىلكە دانان كىرد و تا چل پۋژىش لە سەرى بەردەوام بوو. ئىتر چ من و چ ئەو برايانەم خزمەتيان دە كىردم، گو ماغان لەو ھەدا نەما كە ھىلكە دانانى ئەم جوو جەلە بچوو كە لەم زستان و مانگى پەمەزانەدا جگە لە پۋژلىنانىكى خىۋايى ھىچى تىرنى يە. پاشان ھەر ئەو ھەندەى دايكە كەى لە ھىلكە چوو ھەو، ئەم جوو جەلە دەستى بە ھىلكە دانان كىردەو و، سوپاس بۇ خوا، ھىلكەى لى نە بىرم!

سه عیله نوورسی کێیه؟

• گهوارهترین که سایه تی کوردی ئهم سهردهمه و، مهزترین زانایه که له دواى (مهولانا خالیدی نهقشبهندی) له نار نهوهی کورددا هاتووه دنیاوه.

• له گوندی (نوورس) ی سه به پارێزگای (به دلیس) ی کوردستانی ژێر دهسته لاتی عوسمانی له دایک بووه و، له نیوان ساڵه کانی (۱۸۷۶- ۱۹۶۰ز) دا ژیاوه.

• تهنها که سایه تی ئهو رۆژگاره بووه که ههموو زهبر و زهنگیکی رژی می مستهفا که مال و، دام و دهزگا چهوسینه ره کانی و، سی و پێنج سالی بهندی و زیندانی تاکه که سی و نهفی و دهست به سهری و، دهیان دادگای تۆقینه نهیانتوانیوه چۆکی پێ دابدهن و له خهباتی رهوای خۆی کۆلی پێ بدهن. تهنا ته ئهو توانیویهتی سه رکهوتیشیان به سهردا به دهست بهییت.

• زیاتر له سه د و سی کتیب و په یامی پێشکهشی ههموو گهلان و نهتهوه کانی سه رپووی زهوی کردووه و، به ژۆربهی زمانه زیندووه کانی جیهان - که یه کێکیان زمانی کوردی یه - بلاو بوونه تهوه.

• تا ئیستا زیاتر له پازده کۆنگره ی جیهانی و، دهیان سیمینار و کۆری زانستی و پێشبرکێی رۆشنیریی له ئاستی جیهاندا بو گهراوه و، دهیان کتیب و سه دان لیکۆلینهوه ی له سه ر نوورسراوه و، چه ندين به لگه نامه ی زانکۆیشی له خۆتندنی بالادا له سه ر وه رگهراوه.

پیرستی بابەتەکان

بابەت

لاپەرە

- تییینی بەك ٤
- پەيامی ڕەمەزان ٥
- (لە نۆ دانە سەرنجدا حیکمەتەکانی ڕۆژوو ڕوون دەکاتەوە):
- سەرنجی یەكەم: پەرورەدگارنیتی خوا لە ڕۆژوودا دەردەکەوێت ٥-٦
- سەرنجی دووھەم: ڕۆژوو کلیلی شوکرانەییە ٦-٨
- سەرنجی سێھەم: حیکمەتێکی کۆمەلایەتی ڕۆژوو ٨-٩
- سەرنجی چوارەم: ڕۆژوو نەفس پەرورەدە دەکات ٩-١٠
- سەرنجی پێنجەم: ڕۆژوو نەفسی یاخی پوختە دەکات ١٠-١٢
- سەرنجی شەشەم: ڕەمەزان مانگی قورئانە ١٢-١٣
- سەرنجی حەوتەم: کشتوکال و بازرگانێ بەکی ھەمیشەیی
- بۆ دواڕۆژ ١٣-١٧
- سەرنجی ھەشتەم: ڕۆژوو چارەسەرنکی کاریگەرە ١٧-١٩
- سەرنجی نۆھەم: برسیتی پستی فەرەونیتی نەفس دەشکێنێت ٢٠-٢١
- پەيامی (دەستپێوەگرتن - ئیقتیصاد) ٢٢
- (حەوت سەرنجی لەخۆ گرتوو):

سهرنجی یه کهم: "ده سته پوه گرتن" شو کریکی مه عنه وی یه،
"ئیسراف" یش ناشکوری و گالته کردنه

۲۳-۲۲ به نیعمه ته کان

سهرنجی دووهم: "ده سته پوه گرتن" و "قه ناعت" له گه ل
دانستی خوای گوره دا ته بان، به لام

۲۶-۲۳ "ئیسراف" پیچه وانوی ئو دانسته یه

سهرنجی سنی هم: به ده سته پوهانی تام و چیره کان به مه به سستی
نرخ شناسی نیعمه ته کان و نه بنجامدانی

۲۸-۲۶ "شو کرانه بژی"ی

سهرنجی چوارهم: "ده سته پوه گرتن" هو ی عزیزه ت و مایه ی

۳۳-۲۹ که مالی مرزفه

سهرنجی پینجه م: ده سته پوه گرتن هو کاریکی پیگومانی به ره که ته و
بناغه یه کی پته ویشه بو ژبان و گوزه رانی باشر،
هر که سیلک ده ست پوه نه گریت نزیکه له وه ی
به ره وه هل دیری زه لیلی به ربیته وه و، به ره و سواتی

۳۵-۳۳ مه عنه وی پی بخلی سکیت!

سهرنجی شه شه م: ده سته پوه گرتن هیچ په یوه ندی یه کی به "ده روون

۳۷-۳۵ نزمی" یوه نی یه

سهرنجی حه و ته م: "ئیسراف" هل په کاری به ره هم ده هینیت، هل په ش

۴۴-۳۷ سنی نه بنجامی لنی ده بیته وه:

۳۸ یه که میان: قه ناعت نه کردنه

۴۰-۳۸ دووهمه میان: ناو میدی و زهره رهنندی یه!

سنی همه میان: ئه وه یه که هل په کردن "ئینخلاس" ده فوتینیت و

۴۴-۴۱ کاری دواړوژ ده شیوینیت

۴۵-۴۴ تیپینی:

- مرۆفی هه‌له‌په‌کار ناو می‌د وزه‌ره‌مه‌نده ۵۳-۴۶
- ئه‌و دوو وشه‌یه‌ی که سه‌رچاره‌ی هه‌موو نزمی و
- دواکه‌وتنیک‌کی گرۆی مرۆفن ۵۶-۵۴
- "ئه‌جه‌ل" و "رۆزی"ی زینده‌وه‌ره‌ ده‌ستیشان کراون ۵۹-۵۷
- ئه‌و شارستانی‌یه‌ی که مرۆفایه‌تی هه‌زار خست ۶۵-۶۰
- په‌یامی شوکر ۷۵-۶۶
- "شوکرانه‌بژیری" مه‌زن‌ترین خواسته‌کانی خوای
- گه‌وره‌یه‌ له‌ به‌نده‌کانی ۶۷-۶۶
- رۆزی په‌یوه‌ستی شوکرانه‌یه ۶۸
- شوکرانه‌کردن پست به‌ رۆزی ده‌به‌خشیت ۷۰-۶۹
- ئه‌رکی سه‌رشانی "تام چه‌شتن" چی‌یه؟ ۷۱-۷۰
- پێوه‌ری "شوکر" و، نیشانه‌ی "ناشکوری" چی‌یه؟ ۷۲-۷۱
- سوودی "شوکرانه‌ و، زبانی "ناشکوری" ۷۵-۷۲
- سوپاسگوزاری نیه‌مه‌تی ئیمان ۹۲-۷۶
- تۆی مرۆف ملوانکه‌ی هه‌موو نیه‌مه‌ته‌کانیت ۹۴-۹۳
- گه‌وه‌هری هه‌موو به‌دیپه‌تراویک غوونه‌ی توانستی به‌دیپه‌نه‌ره ۹۹-۹۵
- یاسای "دادگه‌ری"ی خواوه‌ند داخوازی "ده‌سته‌پوه‌گرتن" ه ۱۰۰
- به‌ "ده‌سته‌پوه‌گرتن" و "به‌ره‌که‌ت" ده‌زیم! ۱۰۶-۱۰۱
- سه‌عیدی نوورسی کی‌یه؟ ۱۰۸-۱۰۷

لہگر دھتورت بزانت:

- ❖ پتوہری "شوکرانہ" و، نیشانی "ناشکوری" چیبہ؟
- ❖ "دہستپوہ کرتن" چہندہ پیت و بہرہ کتی لہ خو گرتوہ، بہ
- پنچہ وانہی "ہلہ خہرجی" کہ ہر تہنہ زبانی لیدہ کویتہ وہ؟
- ❖ "قناعہ ت" گہنجینہ یہ کی چہندہ نہ پراوہ یہ و، "ہلہ" ش چوں
- دہ بیتہ ہوی بی بہ شی؟
- ❖ "شارستانیتی سہردہم" چوں مرقابہ تیی گرفتاری ہہ زاری
- کردوہ؟
- ❖ "فہلسہ فہی ماددی" جگہ لہ چاویلکہ یہ کی رہش چیبی تر نیہ.
- بہ پنچہ وانہی "ثیمان" کہ چاویکی تیڑی پووناکہ و ہموو شتیک
- بہ "جوان" دہ بینت!

لہگر پنت خوشہ وہ لہامی لہم پرسیارانہ و ہاوشیوہیان بزانت،

فہرموو بہ شینہی لہم کتیبہ بخوینہرہوہ.

